

“Una de les característiques de Maria és guardar silenci. El seu viure és una vida de silenci que adora la Paraula eterna. El silenci del Verb de Déu en el seu si, l'obre a la comunió amb la Trinitat i la transforma.”

Pere de Berulle

Any III N.º 148

Setmana del 25 al 31 de juliol del 1982

40 Ptas.

afinant

Les “riqueses” de l'Església

Puix que “tots som Església”, els meus béns (pobre pelat!) i els teus béns, lector que em lleixes (pobre pelat o ric milionari!) haurien de ser també “riqueses de l'Església”. I no és pas així. Dels meus béns i dels teus ni tan sols en poden disposar el meu rector —la meua comunitat cristiana— o el meu bisbe. Molt menys encara el Sant Pare. El mateix succeeix amb els béns dels bisbats, dels ordes religiosos i de tantes institucions d'Església. El Papa no n'és pas l'amo. Ni tan sols indirectament. A l'Església catòlica —gràcies a Déu— no hi funciona cap mena de sistema tributari o de quotes de socis. Sols es donen i es reben almoines —caritats!—.

I dels béns de “la Santa Séu” què? Encara n'haurem d'excloure els de “les missions” —que són autònoms— els de la basílica de Sant Pere —que també ho són—, i d'alguna manera els de l'Estat del Vaticà. El Papa, la Santa Seu, viu —malament!— de les almoines dels fidels i de l'administració —conflictiva, pel que es veu— dels diners que li atorgaren “els Pactes del Laterà”. Però això ho “afinarem” la setmana vinent.

Joan E. Jarque i Jutglar

sumari

6
MARE I MESTRA
Noves relacions diplomàtiques amb el Vaticà

11
CATALUNYA
Informació dels bisbats de Lleida, Vic i Urgell

14
CADA DIA ÉS FESTA
Homes i institucions: MAURIAC

26
JOVENTUT
L'atur afecta molts joves

CENTRALS
Entrevista amb Enric Vendrell, Director de Protecció i Tutela de Menors.

Dia de les Monges Contemplatives

914 monestirs amb 15.422 monges

MADRID.— Davant la jornada del pròxim diumenge, dedicat a les Monges Contemplatives, s'han donat a conèixer unes dades recents que il·lustren la vigència d'aquesta manera de servir Déu en la nostra societat.

El nombre de convents de monges de clausura a Espanya, és actualment de 914, amb un total de 15.422 monges professes i 369 novícies i postulants. Aquests convents corresponen a 33 ordes religiosos diferents: Clarisses, amb més de 200; Carmelites Descalces, entre 150 i 200; Concepcionistes i Dominiques, entre 80 i 90; Cistercenques, entre 50 i 60; Agustines, entre 40 i 50; Agustines Recoletes, Caputxines i Carmelites Calçades, entre 30 i 40;

Benedictines i Visitació, entre 20 i 30; Jerònimes i Trinitàries, entre 10 i 20. Amb menys de 10 els monestirs dels ordes restants.

La província amb més monestirs és Madrid, amb 50, seguida de València i Toledo entre 40 i 50; Sevilla, Barcelona, Burgos, Valladolid i Navarra tenen entre 30 i 40.

El nombre de religioses contemplatives ha baixat des del 1966 en 3.799, la qual cosa equival a un 19'87 per cent; el nombre de novícies en 316, que és un 46 per cent menys. No obstant, la crisi vocacional ha afectat en menys grau les monges de clausura que a d'altres congregacions.

Monsenyor Mansilla:

A Espanya encara es manté l'esperit de sant Jaume

CIUDAD RODRIGO.— “Entre els nombrosos pelegrins a Santiago de Compostela, tindrem la joia de comptar,enguany, al Sant Pare”, comença dient monsenyor Demetrio Mansilla, en una exhortació apostòlica, titulada “La visita de Joan Pau II a Espanya i l'apòstol sant Jaume”. I al·ludeix el text del telegrama enviat pel Papa a l'arquebisbe de Santiago.

El prelat fa una ressenya històrica dels anys sants compostelans i els romans pontífexs, així com del sentit espiritual dels pelegrinatges jacobeus, per tal de destacar que a Espanya encara es manté l'esperit de sant Jaume.

Després fa referència al tema de Joan Pau II, pelegrí i missioner, la visita del qual a Espanya resta emmarcada dins del clima genuïnament pelegrinant i apostòlic.

“No dubtem —diu monsenyor Mansilla— que la veu del Papa es farà sentir a Espanya, com s'ha deixat sentir en altres llocs del món. El seu ferm esperit i dinamisme sacsegen les consciències una mica adormides de molts catòlics. Però el més important és que els seus ensenyaments siguin escoltats i acceptats: cal que ens posem en comunió amb el seu magisteri; que el poble i les autoritats sàpiguen donar importància als valors de l'esperit.

Economia de les diòcesis catalanes:

S'inicia la constitució d'un Fons Comú

EL MIRACLE (del nostre enviat especial).— Els dies 14 i 15 de juliol els bisbes de la Conferència Episcopal Catalana s'han reunit a la Casa d'Espiritualitat del Santuari del Miracle, en plena comarca del Solsonès.

És costum que els estius els bisbes catalans es trobin en algun lloc de les comarques de l'interior, per tal de celebrar l'última reunió del curs. Aquest ha estat unencontre de convivència, pregària i treball, havent escoltat per al proper curs el tema del sagrament de la penitència.

Dels temes tractats, no hem pogut obtenir informació directa. Tanmateix, del comunicat de premsa, fet públic posteriorment, triem els següents paràgrafs:

Els bisbes han dedicat una sessió a tractar dels preparatius de la projectada visita pastoral que el Papa farà a Montserrat i a Barcelona, el dia 17 d'octubre del 1982. En aquest sentit, han preparat una invitació adreçada a tots els fidels i a tots els ciutadans de les vuit diòcesis de Catalunya perquè participin en la seva preparació espiritual i en l'acollida del Papa. Aquesta invitació es farà pública d'ací a pocs dies.

Quant a l'economia de les diòcesis de Catalunya, els bisbes han aprovat les següents propostes:

1) Homologar els sistemes comptables de les diòcesis de Catalunya, d'acord amb el sistema adoptat per l'episcopat espanyol per a totes les diòcesis; 2) Fer una campanya de sensibilització, adreçada a tots els fidels de les diòcesis catalanes. Aquesta campanya inclou, entre d'altres elements, la celebració, el mateix dia, a totes les diòcesis de la jornada de Germanor per al finançament de les nostres Esglésies diocesanes; 3) Iniciar la constitució d'un Fons Comú de les diòcesis catalanes.

D'altres temes són la catequesi i l'ensenyament, la pastoral familiar i una informació sobre la celebració al santuari del Miracle de l'Aplec de l'Esperit, amb la projecció d'un video sobre l'esmentat encontre juvenil, i la presentació del “Libre del Miracle”, redactat per tres mil joves durant aquella celebració.

Fermí Manteca

benvingut!

textos

notícies

Les visites pastorals de Joan Pau II (I)

Josep Campmany i Casamitjana
Bisbe Director nacional de les
Obres Missionals Pontificies

Entre les novetats que Joan Pau II ha ofert a l'Església i al món, destaca el seu impuls viatger. Si el primer viatge fou un deure heretat dels seus dos predecessors, després la prodigalitat de les seves sortides ha posat de manifest no solament característiques importants, sinó allò més profund de la seva personalitat. Hi ha hagut viatges pronosticats com a difícils: tanmateix el Papa, mai complexat, sempre ha trepitjat fort i ha obert solc arreu on ha passat. En això són molts els factors que hi ha influït, els quals és lícit i oportú considerar des de les diferents ciències de l'home i de la societat. Des d'una visió teològica, tots ells poden encloure's i avaluar-se en el ple concepte de "visita pastoral". Perquè el Papa no viatja, el Papa "visita com a Pastor" a l'Església i a tota la humanitat. A partir d'aquesta consciència —que té molt clara—, el Papa ordena, segons un pla estrictament pastoral, les activitats que successivament va realitzant des de que surt del Vaticà fins que hi torna. Tenir clars els objectius és ja molt important humanament per assolir l'èxit. En el nostre cas, la fe ens porta també a veure la força d'allò que és diví, del que està plena l'actuació de l'Església, sacrament universal de salvació. Així tenim l'explicació clara dels èxits de les visites pastorals del Papa.

Són visites del Pastor a les comunitats, les quals no poden tenir la seva concreta especificitat eclesial sense la deguda vinculació amb la comunitat que visqué amb Jesús, "vegé" el Ressuscitat en les seves aparicions del període postpasqual excepcional i començà a rebre la promesa del Pare, en el llunyà dia de la Pentecosta. És precisament el Papa —com a successor de Pere— qui segella més clarament aquest encontre que té el seu enllaçament viu en la successió apostòlica. La presència de "Pere, que parla per boca de Joan Pau II", és el viu senyal que la comunitat està amb tota l'Església edificada sobre la pedra per Crist: Pere, així, compactant el temple espiritual que és l'Església, assegura l'autèntica comunió de la mateixa. L'Església així fundada, és sacsejada segons el preanunci del Senyor: però, també Pere confirma als germans i manté la cohesió de la comunitat en la fe (cf. Lc 22. 31-32). La comunitat no és solament un fet social, sinó també una missió: "l'Església és la missió encarnada" (Joan Pau II, Missatge del Domund 1980); a la vista d'aquest dinamisme igualment *intra* que *ad extra*, el Senyor va dotar-la de mitjans aptes, entre els que sobresusten —a diferents nivells— l'Esperit Sant i la institució de Pare com a pastor universal del ramat (cf. Jn 21. 15-17), Joan Pau II, amb les seves visites, dinamitza, orienta i impulsa el desenvolupament de tota l'operativitat de l'Església des de cada lloc o grup humà que visita: "Signe, confirmació i dinamització de la comunió de l'Església" són tres aspectes inseparables de la comunió eclesial i de l'objectiu de la visita pastoral del Papa.

En les seves visites prodiga el testimoni de la paraula. Té molt clar que "els bisbes realitzen el seu servei en relació a la fe de l'Església... complint l'obra d'ensenyament que els correspon" i que en aquest treball "és precís donar prioritat a la Paraula de Déu predicada pel bisbe en forma de *kerygma*". Les frases són extretes de la ponència llegida pel Papa —aleshores cardenal de Cracòvia— en el Simposi de Bisbes europeus del 1975, a Roma, preciós document que la història va descobrir com a autorretrat de Joan Pau II.

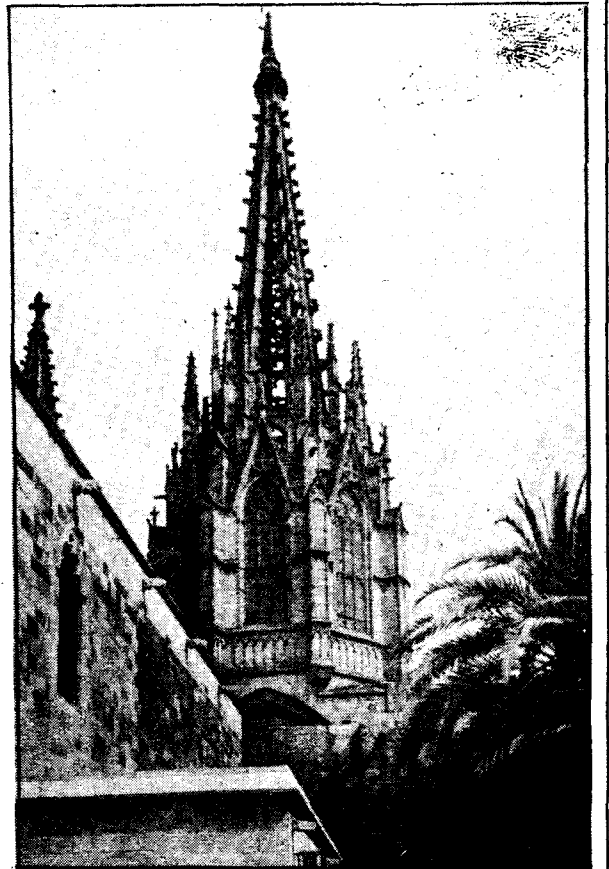
(continuarà)

SECRETARIA PERMANENT

Barcelona. — A partir d'aquesta setmana comencen a funcionar la Secretaria Permanent i el Comitè Coordinador pro Visita del Papa.

D'un temps ençà un grup de treball convocat pel senyor Cardenal-Arquebisbe i del que formen part els bisbes auxiliars doctor Josep M.ª Guix i doctor Ramon Daumal, el doctor Francesc Muñoz, vicari episcopal de religions, mossèn Joan Jarque, i la senyoreta Maria Josep Vilaseca, actuant com a secretaria ha anat treballant en la preparació de la visita papal, explorant les diverses possibilitats que oferia el programa determinat per la Comissió nacional; i establint els contactes pertinents. Des d'ara aquest de treball serà complementat amb els delegats de les diòcesis catalanes que són: Doctor Vicens Nolla, per Tarragona; Mossèn Lluís Vilà, de la Casa Missió de Banyoles, per Girona; el senyor Xavier Galindo, notari, per Urgell; mossèn Ignasi Montraveta, del Seminari diocesà, per Solsona; Mossèn Jaume Campalans, per Vic, i mossèn Frederic Allara, per Tortosa.

La Secretaria permanent radica, fins a nou avís, als baixos del Palau Episcopal (carrer del Bisbe Irurita núm. 5), telèfon 317 90 84, d'11 a 1 de matí i de 5 a 8 de la tarda.

AVANÇA LA PREPARACIÓ DE LA VISITA DEL PAPA A VALÈNCIA

València. — En una recent reunió de la Comissió Diocesana de la Vinguda del Papa a València, s'han planificat i coordinat diferents aspectes, com per exemple: aparcaments, tràfic, senyalitzacions i serveis, etc., a tot el qual l'Ajuntament donà mostres de disponibilitat. També una junta de professors i alumnes de la Universitat es posaren a disposició per a organitzar taules rodones, xerrades i conferències durant el mes de setembre. També la Facultat de Teologia de Sant Vicenç Ferrer presentà l'esquema de cinc conferències que es donaran a la catedral. La Comissió tècnica presentà el primer esborrany del possible itinerari a recórrer pel Papa a la ciutat de València. I la Comissió de Clàvris de la Verge de la Salut manifestaren el seu desig de construir una ermita dedicada a la Verge, com a record del pas del Papa per Xirivella.

EL BISBE ANIMA LA PREPARACIÓ DE LA VISITA DEL PAPA A ESPANYA

Múrcia. — La visita de Joan Pau II és un esdeveniment de singular importància per a l'Església espanyola. S'intenta preparar-la amb temps, a fi de que suposi una profunda regada a les arrels de la fe cristiana i no quedi diluïda en l'efímera brillantor d'uns actes més o menys espectaculars. Des de la Conferència Episcopal, organisme que aglutina col·lecti-

vament a tots els bisbes d'Espanya, passant per les diòcesis, existeix la ferma resolució que arribi fins a les parròquies, fins a l'home del carrer menys sensibilitzat cara l'Església, religiós i humà del viatge pastoral del Papa a la nostra terra. Aquest tema ha ocupat al bisbat de Cartagena-Múrcia l'atenció del Bisbe, dels vicaris episcopals, del responsables diocesans d'organismes pastorals i dels arxiprestos representants elegits pels sacerdots de cada comarca, reunits en el Monestir de san Jerónimo de Guadalupe. Han estat dos dies sencers d'intens treball, dedicats a la reflexió i a l'estudi, mentre la gent inicia les seves vacances, fugint de la calor sofocant d'aquestes dates.

EL PAPA NO ÉS UN "LEADER"

Almeria. — El bisbe d'Almeria, monsenyor Manuel Casares, ha dirigit als fidels de la seva diòcesi, una breu carta per a estimular una senzilla catequesi sobre el ministeri del Papa en el ser i l'existència de l'Església, amb motiu de la seva pròxima visita pastoral a Espanya. Entre altres coses, el prelat manifesta:

"El Papa Joan Pau no és a l'Església un "leader" a la manera política, cultural o social. El seu paper de "Cap religiós", pels creients, s'inscriu en altres nivells i pautes. Si és Pedra, Pare, Pastor i Guia; ho és d'altres diferents horitzons".

"Convé al nostre poble rebre una catequesi senzilla clara i constant sobre "el misteri del Papa en el ser i existència de l'Església". La prudència pastoral dels sacerdots ha d'escollir el moment i la manera".

"La paraula dels pares cristians als seus fills, la de l'amic a l'amic, l'oració de les Comunitats i l'oració personal poden anar marcant poc a poc el sentit cristià i evangèlic de l'encontre del Papa amb el Poble de Déu".

editorial

Barcelona ciutat pontifical

El bisbe Torras i Bages, el 7 de novembre del 1902, escrivia una carta pastoral amb motiu de la visita "ad limina". El seu contingut és tan actual que la podríem transcriure íntegrament.

Avui vindria a dir: "Enguany peregrins de tots els punts del Principat, posant-se a son cap l'eminentíssim senyor Cardenal Bisbe de Barcelona...". Enguany doncs, encapçalats per tots els bisbes de Catalunya peregrinarem a Montserrat amb el papa Joan Pau II. Ell vol pregar amb nosaltres i per a nosaltres, amb l'Església de Catalunya i per a l'Església de Catalunya. Això demana que ens deixem portar per la força de la fe i de la caritat i que ens hi preparem degudament. Altrament l'espectacularitat de l'esdeveniment ho pot cremar tot com un foc d'encenalls.

Tots els viatges del papa Joan Pau II han tingut un sentit pastoral i eclesial clar i una projecció missionera de proclamació de l'Evangelí salvador de Jesucrist a tots els homes.

El fruit d'un viatge així només pot ser sobrenatural. Com escriu Vicenç Nolla, a l'Avui del diumenge passat, "peregrinarem amb ell delerosos de pregar, d'escoltar-lo... en una sola i única vibració d'esperit amb ell. Centenars de milers de ciutadans de Catalunya acudirán espontanis freturosos de "veure Pere" a Barcelona que oferirà prou quilòmetres d'avingudes amplíssimes... Veuran el Papa, aclamaran el Papa i, després, s'entornaran a casa contents, indefiniblement satisfets com si un dimecres a la Ciutat Eterna haguessin tingut el privilegi d'una audiència papal. Pocs, però, tindran el privilegi de peregrinar amb ell, i l'Església de Catalunya, a Montserrat. Encara menys seran els que podran pregar amb ell a la catedral. Alguns més participaran a la missa dominical amb el bisbe de Roma i els nostres bisbes al Camp Nou."

Tot amb tot, tots tindrem el gran goig de que Barcelona sigui, per un dia, la ciutat pontifical. Tindrem el Papa a casa. Cal que tot el poble participi, d'una manera o altre, a aquest magne esdeveniment. Uns hi renovarem la nostra fe en l'Església catòlica i tant de bo que per a tots sigui la represa del sentit tradicional cristià amb el qual el bisbe Torras i Bages identificà l'ésser col·lectiu català.

Ja des d'ara a tots els bisbats de Catalunya hi ha un delegat episcopal i, a Barcelona, al carrer del Bisbe Irurita, 5, hi funciona un Secretariat permanent i un comitè de coordinació el qual acollirà tots els suggeriments i iniciatives per a que aquest esdeveniment sigui reeixit des de tots els punts de vista.

En cloure aquestes línies sobre la visita del Papa a casa nostra no ens podem estar de pensar en tots els homes i dones que ha ens han deixat i que haurien exultat de goig amb aquesta visita. Com els hauria plagut peregrinar a Montserrat "amb Pere" i veure Barcelona convertida en ciutat pontifical a un Vidal i Barraquer, a un doctor Lluís Carreras, als dos mossens Bonet, al canonge Cardó, a un mossèn Batlle, a un Pare Altisent, a un Pere Tarrés, a l'abat Escarré... i tants altres. Ells foren els mestres que, d'aprop o de lluny, formaren l'esperit cristià i català del nostre poble.

A ells els devem, molts de nosaltres, la nostra vocació cristiana i cívica. Fem-nos dignes de llur mestratge.

col·laboració

El gran miracle dels petits missioners

La supervivència i el creixent desenvolupament de la Santa Infància és un d'aquests sorprenents miracles de l'Església en els últims temps. Perquè la Santa Infància és una obra del segle XIX, més concretament, nasqué l'any 1943; i no obstant no és "decimonònica" en el sentit pejoratiu de la paraula. Fou fa gairebé cent cinquanta anys el primer i únic organisme que descobrí als nens catòlics la misèria, la fam material i espiritual de la infància en allò que avui anomenem Tercer Món.

Avui l'Obra de la Infància Missionera posseeix una admirable vitalitat, quan en els últims decennis s'han extingit o mantenen una vida lànguida nombrosos organismes de l'Església, que en aquest mateix segle assoliren les cimes més altes de llur esplendor i eficàcia. La Santa Infància està establerta en més de 60 països i l'any passat va distribuir més de 600 milions de pessetes per a finançar 1.450 projectes en institucions infantils dels països de missió: escoles, dispensaris, maternitats, lluita contra la fam, etc. Uns 13 milions de nens del Tercer Món es beneficien de l'esforç solidari dels nens catòlics agrupats en la Santa Infància.

Però tot i ésser molt important, l'objectiu econòmic no és el principal d'aquest organisme, sinó la formació d'una consciència de solidaritat universal i missionera forjada, com diu el Vaticà II, "des de la infància". El Papa en el seu missatge pel DOMUND-81 tornà a recomanar "l'Obra Pontifícia de la Santa In-

fància que té per finalitat afavorir la difusió de l'esperit missioner entre els nens".

Hi ha dos índex clars de la vitalitat de la Santa Infància a Espanya. En primer lloc l'increment espectacular de les col·lectes anuals: Des del 1976 l'Obra ha duplicat la seva recaptació, arribant a 95.617.523 pessetes en el darrer exercici, el que suposa un 25'39% sobre l'any anterior. En segon lloc, la revista infantil "GESTO", òrgan de la Santa Infància, ha sobrepassat els 300.000 exemplars de tiratge, cas únic en les publicacions religioses d'Espanya.

Perquè es produeix, any rera any, sense cap descens, aquest miracle dels petits missioners? Sense dubte per dues raons fonamentals: la solera i la tenacitat. La Santa Infància arribà a Espanya el 1849, i sempre anà ascendent, sobretot des dels anys 20. Però la solera no és només arrelament i tradició, sinó també àgil i permanent adaptació: els pòsters, festivals, campanyes, subsidis didàctics de la Santa Infància estan sempre al dia. I finalment, la solera és tenacitat; els nens creixen, passen, s'allunyen; però la infraestructura es manté operant, viva: el Centre Nacional, les Delegacions Diocesanes, els centres docents, les catequesis. L'Obra es manté tenaçment fidel a la seva essència religiosa, al seu caràcter missioner: ofereix als nens del món no cristià el pa de cada dia i la llum de l'Evangelí.

Javier M.ª Echenique

el lector escriu

Més espai per a les cartes al Director

Em permeto suggerir que, tant com sigui possible, es dediqui més espai que no pas ara, a les cartes dels lectors. Penso que en totes les publicacions és una de les seccions més lligides, perquè donen vivacitat i permeten tocar breument qüestions interessants, però que no justifiquen que no hi ha espai per a dedicar-los tot un article.

També, i com una branca de la campanya per a la consolidació de la revista, potser fora interessant que els actuals subscriptors que puguin fer-ho, paguin una o més subscripcions per a enviar a d'altres persones que indiquessin: a part el bé espiritual per als destinataris, potser alguns s'interessarien directament i, sempre, aniria significant més lectors, la qual cosa, per a una publicació, comporta més possibilitat d'anuncis, tan essencials per a la continuïtat. / M. Thió i Rodés

Fruit d'un esforç continuat

Us haig de dir amb tota franquesa que em trobo molt a gust llegint la CC, que va millorant ostensiblement en tots els aspectes, i que sense cap altre mèrit meu que el de tenir forces anys, la trobo cada vegada més periodística i de bon

llegir, així como resulta afavorida la formació cristiana de cadascú. I no és que vulgui estirar la levita del Sr. Director però això té el seu mèrit, és fruit d'un esforç continuat i d'una responsabilitat ben admesa, i sense voler dir Amén a tot, perquè humana no existeix, té totes les executòries de la feina ben feta i s'en pot felicitar lícitament l'interessant, altament confirmada pel BRAVO! que us acaben de concedir les màximes Jerarquies, segons comentari al darrer n.º 140.

Fent-me ressó de la crida, trameto amb la present un taló nominatiu a favor de Edicions Terra Nostra, S.A., de 2.000 ptes., per subscriure dues accions de mil pessetes, a nom del meu fill Josep Rovirosa i Palau, D.N.I. n.º 39661201, domicili el consignat més amunt.

En full adjunt em prenc la llibertat d'expressar algun retret que no arriba a desavinença. N'estaria molt content de contribuir al millorament de CC, i sinó, al cove. / Josep Rovirosa.

L'esperit no milita a cap partit

En notes aparegudes als diaris s'havia anat confirmant l'assistència del President de la Generalitat a l'aplec de l'Esperit. Aquest anunci no ens va agradar, però s'ens va dir que des de diferents sectors i moviments d'Església es feien pressions perquè aquella as-

sistència no es duigués a terme. Per fi, el darrer 27 de maig (2 dies abans de l'aplec) llegíem al diari la no probabilitat de l'assistència del President Pujol a la vegada que s'urgia als grups que no ho haguessin fet a inscriure's.

Hem anat a l'aplec, ens hi convocava la fe en Jesucrist i l'Església, però precisament en l'acte culminant de l'aplec, l'Eucaristia, i en lloc preferent ens hi hem trobat el President de la Generalitat, la seva esposa i el Director General de la Joventut de la Generalitat. No ens hi feien nosa per objeccions personals o institucionals sinó pel desig de conservar el caire específicament eclesial de l'aplec.

Creiem que aquest fet ha enterbolit el significat de l'aplec. No podem més que recordar els esquemes de relació estreta Església-Govern que encara són vius a la memòria dels més joves. Els organitzadors de l'aplec no podien oblidar que malgrat el poder de la Generalitat estigui en mans d'un partit de tradició cristiana no per això tots els creients s'hi senten identificats. I en un acte majoritàriament unitari això s'ha de tenir en compte.

Quant a l'aplec creiem que, concretament a l'Eucaristia, va haver-hi una gran mancança que precisament per ser cristians no podem oblidar mai: la referència explícita als greus problemes del món i a la situació real del nostre país, crisi, atur, dolor en una paraula. I en

general la poca oportunitat d'iniciativa que s'ens va donar en un muntatge on vam resultar ser més espectadors que autèntics protagonistes.

No podem doncs dir que ens sentíssim identificats amb la imatge d'Església que se'ns presentava. Més aviat com a joves ens trobàvem manipulats, perquè per a nosaltres la catalanitat de l'Església no passa amb la identificació de cap força ni estament polític, ni cap partit pot atribuir-se l'exclusiva del nacionalisme ni del cristianisme.

Perquè l'Esperit no milita a cap partit.

Joves i animadors cristians de lliça d'amunt

JOVES I ANIMADORS CRISTIANS DE LLIÇA D'AMUNT.— (M.ª Rosa Manent - Anna Relats - Eva García - Ricard Gomà - Miquel Gomà - Ferran Miralles - Pau Miralles - Jordi Casanova - Vicenç Relats.)

N. de la R.— Aquesta missiva no es publicà a C.C. abans, per seguir l'ordre cronològic de rebuda, seguint la cua com les altres que rebem. No es fa mai per una malavolença, ja que la publicació de les cartes que rebem dels lectors no suposa pas d'entrada la nostra identificació amb el seu contingut.

Relleu de Pere Tarrés a Montserrat

Per aportar el vostre òbol podeu dirigir-vos a "Catalunya Cristiana", Federació de Cristians de Catalunya, els metges condeixebles i Metges Cristians de Catalunya, sacerdots condeixebles i amics, Antics Escolans de Montserrat, Escola d'Assistents Socials, Parròquia i Acció Catòlica Femenina de Sarrià, Sant Esteve de Sesrovires i Amics del Santuari de Núria.

També podeu fer la vostra aportació directament al compte corrent de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi, número 270 59 Of. 215 PRO RELLEU DE PERE TARRÉS A MONTSERRAT.

petits anuncis

BORSA DE TREBALL

OFERIMENTS

AUXILIAR administrativa amb experiència completa. INEM-17.228.958

AUXILIAR administrativa INEM-31.282

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès. Contracte mercantil

ASSESSOR d'indústries tèxtils. Contracte mercantil

PINTOR-decorador a domicili, ordenança o cambrer. Contracte mercantil

CONSULTOR-analista d'empreses amb gran experiència. Contracte mercantil

SECRETÀRIA, administrativa. INEM 45.120.109.

SECRETARIA, per a indústria química. INEM. 17.490.795.

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials INEM. 18.808.007.

VENEDOR per a formar, relacions públiques o auxiliar comptable. INEM-116.116

AJUSTADOR i fresador amb experiència. INEM-29.161

SOTS-DIRECTORA, o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social. INEM 0/4119321.

GERENT. (S'ofereix.) Amb gran experiència en organització d'empreses. INEM 112528.

SECRETÀRIA de direcció i caixa.

GERENT o executiu d'alt nivell. Contracte mercantil.

AUXILIAR administrativa en pràctiques matins. INEM-31.705

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Telfs. 318 77 21 - 318 79 77.

ADMINISTRATIVA. Facturació, caixa. (Mañanas o tardes.) Ref. Catalunya Cristiana.

RUIXADORS per vinyes, fruiters i horts. **J. PLANAS** Princesa, 53 - Barcelona-3 Telèfon 319 71 84

Libres, eines i material per jardineria y horticultura.

Es necessita

Persona que pugui tenir cura de senyora malalta fent-se càrrec de tot el traç de la casa, inclòida residència.

Referències a CATALUNYA CRISTIANA

INFERMERES SANTA MARTA
Servei particular
Tel. 245 37 58

VENDES

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77-02 72

PETITS ANUNCIS

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2. on Barcelona-7

NÒM	ADREÇA	POBLACIO	Tel.	PREU LINIA
				50 ptes.
				100 ptes.
				150 ptes.
				200 ptes.
				250 ptes.
				300 ptes.
				350 ptes.

Si voleu que el vostre anunci sigui publicat durant alguns dies, especifiqueu el mes i remarqueu amb una creu els dies elegits. Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre de dies. MES dies Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Catalunya Cristiana Un anunci equival a 6 dies de publicitat efectiva

CATALUNYA

Catalunya disposa de 300 campings

"Catalunya disposa d'unes tres-centes instal·lacions de campings, la qual cosa representa el 70 per cent de la capacitat de tot Espanya", va assenyalar Francisco Sanuy, conseller de Comerç i Turisme, durant la presentació de la nova Guia de Campings de Catalunya, editada per la Generalitat.

El conseller va afirmar que la temporada es presentava excel·lentment i que les xifres d'ocupació dels campings serien molt altes. També va assenyalar el paper preponderant que la guia que s'estava presentant, tindria de cara a la informació i selecció per l'usuari d'aquesta mena d'establiments turístics.

Tarragona tindrà el museu de la Catalunya romana

El Museu d'Història de Tarragona s'instal·larà a l'actual pretori romà i esdevindrà un museu de la història de Roma a Catalunya. El conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació va signar el conveni per a la creació d'aquest centre amb l'alcalde de la ciutat. Precisament per la importància de la romanitat de Tarragona aquest museu serà ben bé el de la història

dels romans a Catalunya. En el contingut, cal remarcar el seu caràcter i recorregut didàctic.

Bàsicament, el pretori serà un exponent del que ha estat la part alta de Tarragona, principalment com a nucli de la història de la ciutat. El pretori representa una relació entre continent i contingut per tal com l'edifici forma part de tot un conjunt (fòrum provincial i voltes del circ) que presidia la vida romana.

Prèstec europeu per a la nova via de tren entre Mollet i el Papiol

El Banc Europeu d'Inversions, organisme dependent de la Comunitat Econòmica Europea, ha concedit un préstec de quaranta mil milions d'ECU (unitat de compte europea, uns quatre mil dos-cents cinquanta milions de pessetes) a la Renfe per a la millora de la xarxa ferroviària espanyola. Segons que va informar el Banc Europeu d'Inversions a la capital belga, aquesta quantitat serà dedicada al finançament de la construcció del desviament ferroviari a Barcelona, de la línia internacional entre Portbou i València. Es tracta del ramal que s'està construint entre Mollet del Vallès i el Papiol, el qual ha d'evitar la circulació de trens per dins la ciutat de Barcelona.

ESpanya

175 esmenes presentades contra la LOAPA

Cent setanta-cinc esmenes han estat presentades pels diferents senadors i grups parlamentaris a la LOAPA. D'aquestes cent setanta-cinc esmenes, quatre les va presentar Ferrer i Gironés (Catalunya Democràcia i Socialisme), tres, Bosque Hita, del grup mixt; vint-i-sis els senadors Casanelles, Rahola i Víctor Torres de CDS; vint-i-cinc Benet (GM), vint-i-quatre, Pere Portabella (GM); vint-i-dos, Portabella i Benet conjuntament; trenta-tres, Casademont (Grup Basc); tres, Ferrer Profitós (UCD) i trenta-cinc, el Grup Basc.

S'ha perdut una ocasió comercial històrica

"Espanya ha perdut una ocasió comercial històrica", ha dit el president de la Cambra de Comerç Indústria i Navegació, amb relació al Mundial-82.

El senyor Figueres considera que des de punt de vista turístic, l'organització del "Mun-

diespaña" ha constituït un model intolerable d'ineficàcia i rapacitat. Una promoció escassa i defectuosa, uns preus d'escàndol i una indiferència absoluta per la imatge del país han conduït a aquesta lamentable situació. Com acostuma a passar en aquests casos, ni tan sols se n'hauran obtingut beneficis quantiosos.

Cursos de català per a estrangers a Mallorca

Del dotze al trenta-un de juliol, se celebren a Ciutat de Mallorca els XXXI Cursos d'Estiu per a estrangers, organitzats per la càtedra Ramon Llull de la Universitat de Barcelona i l'Estudi General Llu·lià de Mallorca.

Els cursos són en llengua catalana i castellana, i hi haurà tres graus: elemental, mitjà i superior, segons el nivell de coneixements de l'idioma.

La formació dels graus mitjà i superior serà determinada pel professorat, per mitjà d'un "test" aplicat en les primeres classes del curs, per tal d'aconseguir grups amb un nivell relativament homogeni.

MON

Recurs de Rubinat contra Itàlia

El recurs individual presentat pel súbdit espanyol Pere Rubinat contra Itàlia, defensat per Joaquín Ruiz Giménez, ha estat admès per la Comissió Europea de Drets Humans del Consell d'Europa.

El súbdit espanyol fou detingut i jutjat per la justícia italiana, després d'haver ferit mortalment a una persona, l'abril del 1972.

Rubinat, acusat d'homicidi voluntari, fou condemnat a 21 anys de presó, després d'haver estat detingut a París, el 1976.

En el termini d'un any i mig, els països de la CEE tindran passaport comú

Els 260 milions d'habitants de la Comunitat Econòmica Europea —CEE— tindran un passaport únic.

Els representants permanents dels deu països de la CEE adoptaren diverses mesures per tal d'unificar els documents, com a símbol de la unió política d'Europa.

La CEE s'ha compromès a acabar amb els passaports nacionals, abans del 31 de gener del 1984, i ja ha decidit les principals característiques.

El passaport serà d'un color entre lila i burdeus, amb el nom de comunitat europea, passaport i el nom de l'Estat emissor en totes les llengües oficials de la CEE.

Les altres indicacions hi seran en la llengua o llengües oficials de l'estat emissor i en francès i anglès.

Onada de depuracions al POUP: 47.300 expulsats

La segona onada de depuracions del Partit Obrer Unificat Polonès (POUP), durant els mesos d'abril i maig, va portar l'expulsió de 47.300 membres.

El diari "Trybuna Ludu", òrgan del POUP, afirmava que cinquanta mil persones van tornar el carnet al partit durant el mes de març, en la majoria de casos per divergència amb l'orientació política que va prendre a partir des del 13 de desembre de l'any passat, que fou reclamada la llei marcial.

En total, des de final del 1981, unes cent mil persones han deixat d'ésser membres del partit i només hi van demanar l'ingrés 3.032 aspirants de tot el país.

Ara el POUP només té dos milions tres-cents mil membres, un milió dos-cents mil menys que abans de començar els esdeveniments de l'estiu de 1980 llavors que les vagues del Bàltic van obrir pas a la creació de Solidaritat, el sindicat independent que amb un any havia aconseguit deu milions d'afiliats.

"La Vanguardia"

SONRIO, LUEGO EXISTO por OLI

punt de vista

per Josep Faulí

Khomeini ataca

El conflicte entre l'Iran i l'Iraq, que va començar el setembre de 1980, viu una fase nova des que, el proppassat 13 de juliol, l'exèrcit iranià entrà en territori de l'Iraq. Finalment, sense embuts, Khomeini ha començat una "guerra santa"; l'islamisme xiïta val aprofitar la importància que aquesta secta té a l'Iraq per a començar una expansió que el líder religiós iranià ha predicat sempre.

La situació, en relació a 1980, ha canviat radicalment. Si aleshores, l'Iraq va voler aprofitar la debilitat iraniana motivada pel procés revolucionari, ara, després de l'èxit de l'ofensiva que començà el proppassat mes de març, Khomeini es troba en condicions de fer valer la superioritat militar que indubtablement té. Les diferències entre ambdós països són les mateixes, però les possibilitats d'èxit s'han decantat clarament a favor de l'Iran. Abadan i Bàssora, les respectives ciutats petroleres, són exponent clar dels fets: el 1980, l'Iraq atacà Abadan, mentre que, ara, l'Iran ha atacat Bàssora. La iniciativa ha canviat de mà i, per tant, ha variat radicalment la direcció dels atacs, tot i que persisteix l'interès de barrejar en el conflicte un element tan capital a la zona com el petroli.

El règim iranià, fonamentat en una minoria islàmica —majoritària al país— que reviu la bel·licositat dels primers temps de l'islamisme, és un altre element desestabilitzador. En aquest cas ha aprofitat la greu situació creada a Beirut per actuar. La coincidència, jutjada favorable per l'estratègia iraniana, complica extraordinàriament l'equilibri d'una zona mundial permanentment assetjada per tota mena de perillós de possible repercussió internacional. L'atac frontal contra els actuals dirigents de l'Iraq promogut per Khomeini supera l'estricta guerra basada en motius religiosos i esdevé el centre d'un vespre.

Es un fet que la revolució iraniana, tot i que la seva especificat revolucionària mereix tota mena de matisacions, ha vingut a complicar les situacions internacionals de forma decisiva: ni són les mateixes les relacions entre els països islàmics, ni són les mateixes entre els productors de petroli, ni pot ésser el mateix l'equilibri de la zona. El capgirament és tan gran, que han estat detectats passos nord-americans a favor de l'Iraq, enemic fins ara clar i decidit dels EUA.

Suècia, Noruega i Dinamarca

Relacions diplomàtiques amb el Vaticà

Tres països nòrdics —Suècia, Noruega i Dinamarca— han decidit restablir les seves relacions diplomàtiques amb la Santa Seu. Les raons són múltiples: el pes que exerceix el Vaticà en les relacions internacionals, la gran tasca que realitza el Papa en defensa dels drets humans i per a resoldre els greus problemes entre els països, la mateixa personalitat de Joan Pau II, etc. La notícia té gran interès pels espanyols, ja que la majoria de catòlics que viuen en els esmentats països està constituïda per immigrants italians, portuguesos, polonesos, croates i compatriotes nostres.

Fins ara, dels cinc països nòrdics només Finlàndia i Islàndia mantenien relacions amb la Santa Seu. Finlàndia a través del seu ambaixador a Viena, des del 1942, i Islàndia pel seu ambaixador a Bonn, des del 1976.

Suècia, Noruega i Dinamarca per la seva banda, decidiren recentment, al si del Consell Nòrdic, enviar representants diplomàtics a la Santa Seu, amb quin fet la xifra de països que mantenen relacions a nivell d'Ambaixada amb el Vaticà passa de 98 a 101.

Minoria catòlica

Els catòlics són una minoria de la població a Escandinàvia. A Suècia, el 95 per cent dels 8.310.000 habitants són luterans; els catòlics 105.000, i d'ells només el 10 per cent són nadius, i els jueus i els ortodoxos grecs s'apropen als 14.000. Només hi ha una diòcesi catòlica, Estocolm, regida per monsenyor **Hubert Brander-**

Monsenyor Hans Martensen, a la dreta, és el primer bisbe danès consagrat des del 1536. En la fotografia apareix amb l'antic bisbe catòlic de Copenhague, monsenyor Suhr.

burg. Els catòlics estan atesos per 32 sacerdots diocesans i 67 religiosos. L'any 1980 es registraren 767 baptismes.

En aquest país, on existeixen nombroses esglésies lliures i sectes, la religió catòlica estigué prohibida durant molt temps.

Per exemple, en el segle XVI la pràctica de la religió catòlica es castigava amb la pena de mort. El rei **Gustav III** autoritzaria als estrangers a practicar aquesta religió el 1781, i un segle més tard, finalment, fou autoritzada la conversió al catolicisme. El 1958 fou aprovada la llibertat de religió. Tanmateix, el pròxim 1 de gener és produirà la separació de l'Estat i l'Església luterana. Actualment el rei està obligat a professar el luteranisme.

A Noruega existeix una sola diòcesi, presidida per monsenyor **John Gran**, en la que resideixen 13.250 catòlics, de tres milions d'habitants. Hi ha dues prelatures personals: Tromsø, amb 602 catòlics entre 484.000 habitants, i Trodheim, amb 772 catòlics, entre

603.000 habitants. El 1980 hi hagueren 257 baptismes.

A Dinamarca també existeix una sola diòcesi, Copenhague, el bisbe de la qual és monsenyor **Hans Martensen**. En aquesta diòcesi hi resideixen 27.591 catòlics, atesos per 36 sacerdots seculars i 75 religiosos. El 96 per cent de la població total, que és de 5.200.000 habitants, és luterana.

Per la festa de la Verge de Czestokova (26 d'agost)

No és segura la visita del Papa a Polònia

Referent al viatge del Papa a Polònia corren veus pessimistes arribades de Varsòvia. Joan Pau II va reunir-se el vuit d'aquest mes per tercera vegada en "conclave polonès amb els exponents de l'episcopat d'aquest país (Glemp, Mac-harski i altres prelatos)".

Els bisbes polonesos no han facilitat cap informació sobre el viatge del Papa al seu país. Se sap la por de Moscou davant d'aquest viatge del Papa i les dificultats que fa posar a les autoritats de Varsòvia. Moscou i Varsòvia volen que el viatge s'ajorni, que no es dugui a terme el 26 d'agost, dia de la Verge de Czestokova i culminació del jubileu amb motiu del seu sisè centenari.

L'esperança no s'ha perdut

El Papa i l'episcopat consideren necessari que el viatge no es limiti a un dia i al santuari de Jasna Gora. Al Govern de Jaruzelski el preocupa que l'estada del Papa a Polònia coincideixi amb el 31 d'agost, aniversari dels acords de Gdansk del 1980.

La veritable naturalesa dels

obstacles és la situació de la societat polonesa, plena de tensions, i les desconfiances del Govern teledirigit des de Moscou. Tanmateix, l'esperança no s'ha perdut; els últims deu dies d'aquest mes poden ésser decisius. El 22 és la festa nacional. El Parlament aquesta festa nacional el moment oportú per donar llum verd a certes mesures de liberalització (és parla del trasllat de Waleza a una població entre Varsòvia i Gdansk). Si tot això fos realitat, haurien quedat establertes algunes condicions elementals per a que fos possible el viatge que tant desitja fer Joan Pau II.

Del contrari, l'ajornament seria possible. Alguns diuen que només fins l'octubre. El dia 10 Joan Pau II podria canonitzar el pare Maximilià Kolbe en la seva terra nadiua. Encara que la canonització ja ha estat programada per aquest dia, però a Roma. Altres parlen d'un ajornament fins el mes de maig del 1983, i tot plegat són hipòtesis que poden ésser aclarides les pròximes setmanes.

M.G.

crònica de Roma

Enciclopèdia Mundial Cristiana

Roma. (Del nostre corresponent.)— Els cristians estimen la seva Església i, en conseqüència, desitgen conèixer els grans i els petits detalls referents a ella. Pot observar-se que he dit "cristians", no "catòlics", perquè a voltes és bonic somiar en una unitat recuperada que, tard o aviat arribarà perquè Crist ho vol així. Dit amb paraules de Jesús Iribarren, l'ex secretari de la Conferència Episcopal Espanyola, "tot té solució: la unitat arribà". Doncs bé, els grans i petits detalls que deia al començament, ens els explica la nova "Enciclopèdia Mundial Cristiana" que recentment ha editat la "3-Oxford University Press", un volum de 1.024 pàgines, l'autor de la qual és el sacerdot anglicà doctor David Barrett, que acaba de passar per Roma i ens ha explicat una infinitat de coses sobre el cristianisme comparat amb les religions del món modern.

Realment un no sap per on començar. Tal vegada dient que la població cristiana actual presenta una composició molt complexa. Segons la nova enciclopèdia hi ha actualment al món 1.400 milions de cristians pertanyents a 223 països i a 150 principals tradicions eclesíastiques, amb 20.800 diferents denominacions. El 42 per cent d'ells viuen sotmesos a restriccions polítiques i el 25% a països tancats als missioners estrangers. El món cristià està dirigit per 16.000 bisbes i més de 8.000 moderadors i presidents eclesíastics que coordinen l'activitat de 2.900.000 capellans i altres operaris a ple servei.

Si s'entra en detalls, hom s'assabenta d'infinitat de coses interessantíssimes i estranyes. Per exemple, sabeu que al Brasil, el país catòlic més gran del món, de fet hi ha 11.400.000 protestants catalogats com a catòlics i que uns seixanta milions són, al menys

en part, esperitistes?, ¿que a l'Àrabia Saudí, epicentre de l'Islamisme, milers de joves s'han convertit secretament al cristianisme després de madura reflexió i d'haver-se instruït secretament en la fe escoltant les emissions cristianes de la ràdio? Que important és la comunicació social moderna i quina poca ajuda i sensibilitat li atorguem els catòlics! A Nigèria, on al començar el segle tres quartes parts de la població practicava la fe de les tribus i la resta l'Islam, compta actualment amb un 50 per cent de cristians. Corea del Sud és actualment el país amb més conversions: gairebé un 7 per cent d'increment, que a principis del segle vinent, significarà la meitat de la població cristiana... Per primera vegada en 1.200 anys, la majoria dels cristians no és blanca. I per primera vegada també, el cristianisme ha arribat a ésser la primera religió universal de la història.

El doctor Barrett no deixa de fer notar una sèrie de dades inquietants en el panorama religiós del món: l'increment de l'ateisme, la irreligiositat de les masses, el vertical descens de les religions del poble xinès i la desaparició cada dia més gran de les creences tribals.

Abans m'he referit als moderns mitjans de comunicació. Per a donar-se compte de la seva importància, n'hi ha prou sabent que dels 9.000 grups ètnics o lingüístics del món, 6.850 han rebut, en major o menor mesura el missatge evangèlic a través de les emissions radiofòniques de l'Església.

El Sant Pare rebé l'altre dia al doctor Barrett i tingué per ell paraules de felicitació. Se les mereix de debò.

E. Planas

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

Vaticà dia a dia

El Papa visitarà Àustria el 1983

L'arquebisbe de Viena, cardenal Franz Koenig, va anunciar que el Papa visitarà Àustria els dies 10 i 11 de setembre del 1983.

Un dels principals objectius del viatge del Pontífex —va remarcar el cardenal austríac— serà el de reunir-se amb els fidels de l'Est d'Europa participants en la gran manifestació de "Katholikentag". El cardenal Koenig va dir que el Papa "podrà adreçar-se en la seva forma habitual, a través de la ràdio i la televisió, als països llindants de l'Estat europeu".

Capucci: "El genocidi del poble palestí és un pecat de tota la humanitat"

"El genocidi del poble palestí és un pecat de tota la humanitat i de totes les Esglésies", ha declarat recentment monsenyor Hilarió Capucci, tot referint-se a la persecució que són objecte els palestins, per part de l'Exèrcit israelià, dins del territori libanès.

Hilarió Capucci, 55 anys, bisbe melquita catòlic, ha promogut a Roma una manifestació de protesta contra la invasió protagonitzada per Israel contra el Líban. Capucci porta 17 anys com a bisbe, dels quals n'ha passat tres i mig en presons d'Israel, acusat "d'anar a favor de la causa palestina".

Actualment és delegat del Papa per a les minories cristianes no catòliques a Europa i assumeix eventualment missions especials per encàrrec del Vaticà.

A les persones que volgueren aplegar-se al seu gest de solidaritat amb el poble palestí, monsenyor Capucci va dir-los que calia penedir-se'n pel "pecat col·lectiu comès per tota la huma-

nitat, actuant o tolerant el genocidi del poble palestí; pecat, que és de tota la humanitat i de totes les Esglésies, que són part integrant d'aquesta humanitat, sobretot quan, tenint veu, no parlen, havent-se d'identificar amb les víctimes, no s'identifiquen, havent-se de separar dels perseguidors, no se separen, havent de denunciar els poder homicides, no els denuncien".

Anuari estadístic: Augmenten els catòlics

S'ha publicat l'anuari estadístic de l'Església, que fa referència al final del 1980: augmenta la població catòlica, les circumscripcions eclesiàstiques i el personal compromès en les activitats d'apostolat.

Segons aquesta publicació, són 784 milions els catòlics arreu del món, amb una major presència al continent americà i europeu (62,4 per cent i 39,9 per cent, respectivament), menor a Oceania (25,5 per cent), a l'Àfrica (12,5 per cent) i a l'Àsia (2,4 per cent).

El personal dedicat a activitats d'apostolat, ha augmentat en 37.700 persones, arribant a 1.679.663 el desembre de l'any 1980. Segueix el constant augment de les vocacions (1,6 per cent d'augment referent a l'any anterior), les religioses baixen en un 7,4 per cent, i els religiosos en un 1 per cent. Les ordenacions sacerdotals indiquen que hom ja ha superat el punt més baix de la línia estadística.

El doctor Francesc Vilardell i el Papa

L'eminent digestòleg ha estat elegit president de l'Organització Mundial de Gastroenterologia. Aquest metge català fou cridat a Roma per a visitar el Sant Pare quan va sofrir l'atemptat, l'any passat.

En unes declaracions fetes al diari

"Avui", responnent a la pregunta de com és el Papa com a malalt, diu:

—Un home d'una gran fortalesa. Té magnetisme. Espiritualment és un home molt fort en les seves conviccions.

Una pausa per a veure el partit entre italians i polonesos

Joan Pau II amb els bisbes polonesos que es trobaven a Roma va fer una pausa en les seves tasques per a veure el partit de futbol entre italians i polonesos, en la primera semifinal d'aquest Campionat del Món de futbol.

"La cimera esportiva" del Papa va tenir lloc al Palau Apostòlic, a l'apartament del Sant Pare, a partir de les 5 de la tarda, iniciant-se amb un refrigeri i seguint davant l'aparell de televisió.

Resposta de monsenyor Marcinkus

"Mai he fet res que pugui considerar-se com un frau", ha declarat monsenyor Marcinkus, arquebisbe president del IOR (Institut per a les Obres de Religió, considerat com la Banca del Vaticà). Per primera vegada, monsenyor Marcinkus ha fet front a la campanya de premsa organitzada contra ell i la seva gestió al front del IOR després de l'esclat de l'afer Calvi i el Banc Ambrosià. Per a parlar no ha triat els vaticanistes italians, sinó una redactora d'una agència catòlica nord-americana, la "National Catholic News Service".

En les seves declaracions hi ha una negació total a les veus que a Itàlia diuen que ha presentat la seva dimissió de la presidència de la Banca Vaticana.

Al Vaticà es contempen totes

NOU UNIFORME DELS GENDARMES VATICANS.— Amb el seu nou uniforme i equipat amb pistola, un gendarme vaticà se situa prop d'un guardia suís a la plaça de Sant Pere.

aquestes difamacions i rumors amb preocupació i hom confirma en les declaracions del president de l'IOR: no hi han projectes de dimissió, ni esponentia ni forçada, de monsenyor Marcinkus, el qual roman en els seus llocs i acudeix cada dia al seu despatx de l'IOR.

Castel Gandolfo.— Joan Pau II ha iniciat les seves vacances a Castel Gandolfo, vila del Laci, a la vora del llac Albano. Els veïns de Castel Gandolfo, que són uns

6.000, consideren el Papa "un conciudadà" i se senten molt orgullosos i feliços que passi l'estiu amb ells.

COL·LEGI SAGRAT
COR DE SARRIA

us ofereix:

- Places subvencionades de Formació Professional de 1.er grau
- Branques:
- Jardí d'infància
- Administratiu (Secretariat de Direcció)

Jardí d'Infància: En acabar els cinc anys d'estudis hom té accés directe a:

- MAGISTERI
- ESCOLA UNIVERSITÀRIA D'INFERMERIA
- TURISME

El Secretariat de Direcció dona accés directe a:
l'ESCOLA UNIVERSITÀRIA D'EMPRESARIALS
Informació i inscripcions: Col·legi del Sagrat Cor
C/. Sagrat Cor, 25 - Tel. 203 02 00.

TARRAGONA

Uns festivals que foren organitzats pel rector, Mn. Romà Comamala

Dotze anys de folklore català a Vilabella

VILABELLA.— Els ja tradicionals festivals d'estiu de Vilabella compleixen, enguany, els dotze anys d'existència. Arribar a aquesta fita constitueix tot un esdeveniment pel fet cultural de Catalunya, gràcies, precisament, a l'entusiasme d'un poble a l'entorn de la parròquia. Perquè, efectivament, enguany, un cop més, l'Hort de l'Abadia acull les representacions dels festivals de folklore català.

Aquests festivals, endegats pel Rector de Vilabella, Mn. Romà Comamala, foren creats per tal de donar a conèixer l'esperit del nostre poble, és a dir, traslladar al moment actual el llegat cultural dels nostres avantpassats mitjançant les danses i el folklore genuïnament catalans. Aquesta fou l'única finalitat per la qual nasqueren els festivals i per la qual són plenament vius avui encara.

Tot el poble

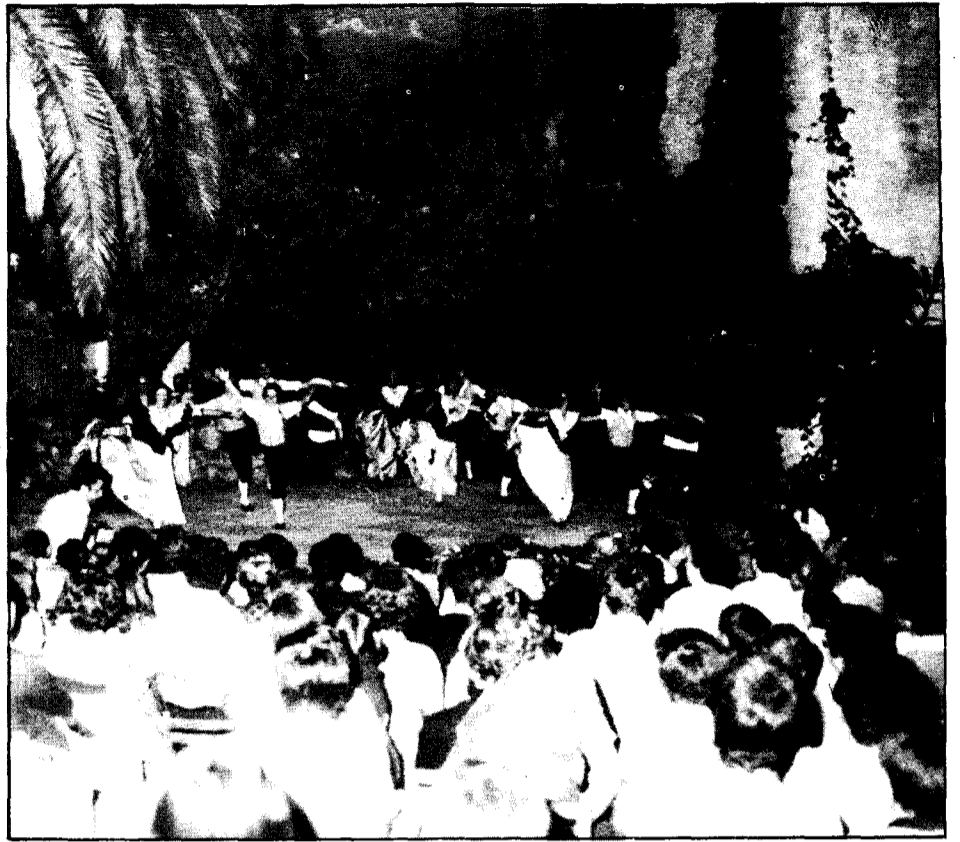
En la representació dels festivals,

pràcticament, hi intervé tot el poble, si bé són cinquanta joves els que integren els diferents ballets que es presenten al públic. Dotze ballets són escenificats i presentats en diferents idiomes, donada la heterogènia composició del públic.

Enguany, s'hi han introduït algunes modificacions en els festivals en relació a d'altres anys. Cal remarcar, per altra banda, que l'escenari natural de l'Abadia constitueix, també, un lloc adient per a aquest tipus de representacions.

Museu del camp

Al marge, però, de les representacions d'aquests festivals, cal fer esment també del Museu del Camp que, al costat mateix de l'Hort de l'Abadia, és on s'hi presenten les diverses manifestacions i formes de la vida de la

comarca, des del treball i l'espai, fins a la pietat popular, la indumentària, etc.

Els festivals de Vilabella es presenten tots els dissabtes de l'estiu a partir de dos quarts d'onze de la nit. És, a la fi, una important manifestació cultural

la pervivència de la qual palesa la seva importància i el ressò aconseguit durant aquests dotze anys de vida...

Josep Sabaté

GIRONA

El fundador de les Filles del Cor de Maria, té obert el procés de canonització

Presentació de l'epistolari del Dr. Masmitjà

Ha tingut lloc a Olot la presentació de l'Epistolari del Dr. Joaquim Masmitjà, natural d'aquesta ciutat i fundador de la Congregació de les Filles del Cor de Maria. Nasqué l'any 1808 i morí a Girona el 1886, essent considerat com una de les personalitats religioses més influents a Catalunya durant el segle passat. S'està treballant per la seva prompta canonització.

Estudià al Seminari de Girona i fou nomenat rector de la pròpia ciutat d'Olot on creà un grup de catequistes molt actiu. Uns anys després va posar en pràctica una idea que portava des de feia temps al cap: crear una congregació de Religioses que es dediquessin a l'ense-

nyament sòlid de la Fe. L'any 1848 obrí la primera casa a Olot; tres anys després la segona a La Bisbal; i el 1853 ja en fundava una altra a Girona que encara avui subsisteix.

L'èxit acompanyà el desenvolupament de la nova Congregació de manera que en morir ja tenia una dotzena de cases en funcionament per les comarques gironines i dues o tres a Nord-americà. Els col·legis acollien indistintament a nenes de totes les classes socials, trencant la separació que es practicava en la majoria.

Com és natural, tota aquesta activitat el portà a escriure nombroses cartes que ara han estat recollides en bona part

per Mn. Josep Maria Martí i Bonet, arxiver Diocesà de Barcelona, i la germana Teresa Montserrat i Recoder de la seva Congregació. Aquesta va fer una brillant exposició del seu contingut que demostra la gran estima del Dr. Masmitjà per la seva terra. Va cloure l'acte el conseller de Cultura d'Olot, Joaquim Danés, qui alabà el magnífic treball realitzat pels recopiladors.

Nomenaments

El Bisbe de la Diòcesi de Girona, Monsenyor Jaume Camprodon, ha signat els següents nomenaments:

Mn. Ramon Feixas i Mercader, adscrit a la parròquia de Sant Esteve d'Olot.

Mn. Josep Guix i Molas, Regent de Tortellà i Ecònom d'Argelaguer i de Sales de Llierca.

Mn. Narcís Ponsatí i Prujà, Regent de Corsà i Ecònom d'Ullastret, Caça de Pelràs i Casavells.

Mn. Josep Sarola i Serra, Consiliari Diocesà de la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids.

Mn. Lluís Vilà i Canal, President de Casa Missió de Banyoles, Responsable Diocesà de les activitats amb motiu de la visita pastoral del Papa a Espanya.

Defunció de Mn. Payet

El proppassat dia 1 de juny va morir en el seu domicili de Girona Mn. Hermenegild Payet i Mitjà que havia nascut a Terradellas el 13 de maig del 1899. Als onze anys entrà al Seminari per seguir la carrera sacerdotal, essent ordenat el dia 22 de setembre del 1923.

Després exercí el ministeri parroquial com a vicari de Ribelles, Riudarenes i Anglès. Abans de la guerra fou nomenat rector de Castellar de la Selva i el 1939 de Sant Dalmau. Finalment, el dia 1 d'octubre del 1972 va renunciar a aquest càrrec, passant a residir a Girona i essent adscrit a la parròquia de Sant Narcís.

Durant el seu ministeri destacà per la gran quantitat de vocacions que despertava entre els petits, molts dels quals ara són sacerdots. Exercí de mestre de la vila de Sant Dalmau, treball que li permetia un contacte directe i perllongat amb la mainada.

M. Caballé

ANY SANT COMPOSTELÀ

PEREGRINACIÓ DE LA DIÒCESI DE BARCELONA A SANTIAGO

ITINERARI "A" del 7 al 16 d'agost

Visitant Burgos, Lleó, la Corunya, Covadonga, Santander, Vitòria i Javier

ITINERARI "B" del 9 al 14 d'agost

Visitant Burgos, Lleó, Orense i Valladolid.

Per a informació i inscripcions: **VIAJES INTERNACIONAL EXPRESO**

Departament Religios
Rambla de Catalunya, 10 1er. 5.
Tels. 317 33 32 i 317 48 82
Barcelona-7

Catalunya setmanari
Cristiana popular

CATALUNYA CRISTIANA
és agradable per la qualitat
humana i familiar de la
publicació

Amb una enumeració que no vol ser exhaustiva

L'església de Terrassa fa balanç del curs

Terrassa.— Aquesta nota vol ser, tal com indica el títol, una mena de balanç de curs, amb la consciència, però, que hi ha coses que per raons de brevetat o simplement per oblit, no pas amb cap altra intenció, quedaran sense dir.

Volem assenyalar, primerament, l'esforç realitzat pel consell pastoral provisional, com a òrgan confluent dels diversos estaments de l'Església a la nostra zona, especialment a través de les seves comissions. A principi de curs (mes de setembre), va establir unes prioritats. Foren la constitució dels consells pastorals parroquials i arxiprestals.

Dels vint parroquials i dels cinc arxiprestals que hi hauria d'haver n'ha constituïts dotze i dos respectivament. El de zona, que funciona provisionalment està en camí perquè sigui definitiu, amb una nova elecció dels seus membres i amb semblant composició a l'actual.

Ha estat notable el treball realitzat per la comissió que ha col·laborat amb l'entitat barcelonina "Acció solidària contra

l'atur", puix ha possibilitat de paliar una trentena de situacions familiars greus. Aquesta acció —cal dir-ho— s'ha realitzat en col·laboració de la Caritas interparroquial de Terrassa —que es reuneix mensualment— i la regidoria de promoció ciutadana de l'Ajuntament de Terrassa. Les diverses entitats cristianes de joventut s'han coordinat, en una trobada conjunta i han publicat en el butlletí de la zona —el segon— una descripció prou completa de les associacions i moviments corresponents. El secretariat de catequesi ha aconseguit en acabar el curs l'objectiu de constituir l'"escola de catequistes" que funcionarà el curs vinent a Terrassa i a Rubí. S'ha fet una tasca ecumènica organitzant trobades de pregària cristiana unida amb l'Església Evangèlica Baptista, dos cops a Terrassa i un a Rubí.

La conferència "Déu, quin sentit té avui" a càrrec del teòleg Rovira i Bellosó omplí la sala (més de 300) del Centre Cultural. La Vetlla de Pentecosta celebrada a la parròquia de

Maria Auxiliadora, fou remarkable per la seva participació i entusiasme, sobre pastoral pre-matrimonial cal assenyalar una participació massiva —mol més del previst— de parelles als "Diàlegs per a promesos" organitzats pel CPM; també la creació d'equips d'acolliment en diverses parròquies, promoguts pel Secretariat diocesà de pastoral familiar, i una trobada, de revisió i coordinació d'aquestes realitats. El centenari del patronatge canònic de la Mare de Déu de Montserrat sobre Catalunya motivà una colla d'actes, inclòsa l'anyal peregrinació (com de totes les poblacions de la zona), i que ha de culminar amb la magna exposició montserratina d'abast gairebé universal i la construcció del temple definitiu de la parròquia de Montserrat. En aquesta parròquia, darrerament (20 de juny), com a signe d'obertura, la coral Albada de Granollers (petits cantors) hi féu un bell recital de cançons —cantades totes en català.

L'any passat ja hi cantà amb

motiu de la trobada catalana de petits cantors.

Tot el que s'ha enumerat no compta, amb la immensa tasca —de cada dia i de cada diumenge— realitzada a les parròquies i per les comunitats de religiosos i religioses (en l'àmbit de l'ensenyament). Ens referim, per exemple, a les 100 misses celebrades a la zona cada diumenge, a la celebració de baptismes, casaments, enterraments, a la catequesi infantil i familiar, a les catequesis d'adults. I encara, tot el treball realitzat per les diverses associacions i moviments interparroquials.

Una darrera valoració: es tracta de remarcar com preocupa la integració a la vida comunitària de les parròquies de tantes famílies que només s'hi acosten quan han de batejar, fer la 1.ª comunió, casar o enterrar. Es un problema de massificació que sembla insoluble, però que demana una actitud i acció corresponsable dels altres membres actius de l'Església.

Sessions de reflexió

L'infant en la comunitat cristiana

Barcelona.— Tal com estava programat, s'han celebrat, als locals de la Delegació Diocesana de Catequesi, les sessions de reflexió sobre L'INFANT EN LA COMUNITAT CRISTIANA. Les ponències han estat:

—L'infant en la comunitat cristiana que prega, celebra i viu la fe. Josep Aldazábal.

—L'infant dintre una comunitat humana. Jordi Cots.

—Importància de la infància en la vida de l'home. Edelvira Domènech.

—L'infant i la vivència de la fe cristiana. Antoni Gomis.

Tots els ponents des de la seva perspectiva han coincidit en remarcar la importància de la infància i de manera especial la 1.ª infància (de 0 a 6 anys), en l'origen i fonamentació de les actituds bàsiques que possibiliten una veritable vida de la fe religiosa i cristiana.

La comunitat cristiana i dintre d'ella i en connexió amb ella, els pares cristians, s'haurien d'ocupar molt més del que normalment es fa, que els infants, ja des dels primers anys de la vida, tinguessin tots els elements necessaris per poder desenvolupar una veritable experiència cristiana infantil.

Han assistit una vintena de persones entre preveres i catequistes i, entre les ponències i els col·loquis s'ha recollit un interessant material que podria ser utilitzat en ulteriors reflexions sobre aquest tema que s'ha manifestat sumament interessant i urgent.

Joia al Mas Blanc: l'Esteve fou ordenat sacerdot

El diumenge dia 4 de juliol, l'Esteve Humet i Climent, fou ordenat de prevere. Ha arribat a aquesta fita després d'un llarg pelegrinatge.

Nat a Terrassa en el si d'una família profundament cristiana, va passar la seva infantesa com els altres nois de la seva edat. En ser gran, va entrar al seminari de Barcelona, responent així a la crida que Déu li feia. Allà va cursar els primers anys d'estudi per a sacerdot. Passats aquests, i després de llarga reflexió i aprofundiment, es va sentir cridat a la vida monàstica i llavors va entrar a formar part de la Comunitat Benedictina de Montserrat. Després d'un temps, va entendre que Déu li demanava una vida més austera i de pregària intensa. Va ser llavors, quan amb dos companys més va marxar cap a Susqueda, prop de les Guillerries en un lloc força feréstec, i en unes masies deshabitades, varen començar una nova vida, dedicant-se només al silenci i a la pregària i fent algun treball per a mantenir-

se. Els dies de festa pujaven a Rupit a la celebració de l'Eucaristia i per a comprar el més necessari per subsistir. Cal dir que no vivien pas junts, sinó que cadascú habitava en una casa i només es reunien un cop a la setmana.

Després de dos anys, varen veure que potser havia arribat el moment de tenir més contacte amb la gent, i, d'acord amb el Bisbe de la diòcesi, varen emprendre la vida comunitària al "Mas Blanc" que es va convertir en una casa d'acollida per a tothom que tingués necessitat de pau i de silenci. Un lloc on tot és compartit, des del pa material fins al silenci i la pregària. Val a dir, però, que els primers "monjos", no vivien pas al mas sinó a unes ermites que varen construir-se al bosc.

Això és en síntesi el que és el Mas Blanc, lloc on viu l'Esteve.

Doncs bé, va ser aquí, en aquest marc inusual, tenint el cel per teulada, un cel blau com el mantell de Maria i en un captar ple de pau, on l'Esteve va ser ordenat.

El presbiteri era com fet expressament per aquesta ocasió, com si esperés aquesta diada. Damunt les escales dels jardins ben cuidats amb llurs parterres que eren la millor ornamentació per aquest acte, hi havia l'altar ben visible, presidit per dues icones: una del Pare i l'altra de la Mare; sendes llantietes i alguna flor escampada sobre l'altar, i més amunt, dalt de tot de les escales hi havia la Creu que semblava voler abraçar a tots els fills que amb silenci impressionant vèren seguir la cerimònia. Només se sentia de tant en tant algun infant que de segur trobava massa llarga aquella "festa", i els opcells que des dels arbres ens ajudaven a cantar.

Al repic de les campanes, va sortir la llarga processó de sacerdots, alguns molt joves, altres més madurs i fins i tot algun ben ancià. Darrera de tots hi havia l'Esteve i tancant la processó el nostre senyor Bisbe que semblava molt content de poder celebrar aquell acte. Varen concelebrar 55 sacerdots, i

molts més n'hi havia que es trobaven a les filles dels altres acompanyants: familiars, germans de comunitat, amics... jovent, molt jovent assegut damunt de l'herba. Tot l'ambient feia que hom es recordés de les Benaurances i també d'aquell passatge de Joan quan explica la multiplicació dels pans: "hi havia molta herba en aquell indret".

No ve el cas l'explicació de la cerimònia ja que tots hem assistit a alguna ordenació.

Al final l'Esteve va dir unes paraules emocionades de regreia-ment en primer lloc al nostre Bisbe

que amb tant d'afecte els va acollir a la seva Diòcesi; agraïment als seus pares i germans per llur exemple cristià, als germans de comunitat i als amics que vàrem acompanyar-lo.

No va faltar al final un "ressopó" per a tots els assistents.

Per molts anys, Esteve! Els amics sempre et recordarem i pregarem per la teva perseverància i alegria serena. Prega tu per nosaltres, des del "Mas Blanc", quan et sentis ben aprop del Pare.

Rosa.

TORTOSA

En la seva reunió, aquesta vegada a Tortosa

Catequesi: El secretariat interdiocesà programa el futur

TORTOSA. — Cada any tots els membres del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes es reuneixen per revisar el curs passat i programar el futur immediat del món catequètic a casa nostra. Aquest any l'amfitrió ha estat el Secretariat diocesà de Tortosa que oferí allotjament als delegats de les vuit diòcesis catalanes i als Mallorca i Menorca.

Divuit catequestes a nivell tècnic i representatiu treballaren en el ple del S.I.C. organisme que dirigeix el salessià Josep M.ª Maideu i presideix el bisbe de Girona Jaume Camprodon en nom de la Conferència episcopal tarraconense. Hi assistiren tots dos.

Ens acompanyà com expert — i prenent distància crítica — un catequeta francès Jean Pierre Bagot, bon coneixedor de la Bíblia i del món actual. Bagot és un sacerdot que cavalca entre dos pols de tensió inevitable i fecunda: la fidelitat a l'Escriptura i la creativitat amb sintonia actual. En aques-

ta línia té diversos llibres publicats. Ha estat traduït al castellà un que porta per títol "Seréis un pueblo libre".

Els consells d'aquest bibliotèca i catequeta encara que posaven l'èmfasi en el pol existencial tenien presents la fita explícitament cristiana.

Així doncs, durant els dies 30 de juny a 2 de juliol, els membres del S.I.C. revisaren totes les activitats d'aquest òrgan que funciona en Departaments: adults, joves, in-

fants, formació de catequistes. Per cert el primer i el quart han publicat un interessant folletó: "Itinerari de la fe" i "Itinerari per a la formació de catequistes" documents molts estudiats a la base i passats pel filtre teològic i que tenen força venda i èxit de crítica.

Els reunits donaren també els últims tocs a l'Escola d'estiu que com un gran curs de cursos simultanis es celebrarà al Santuari del Coll del Girona del 19 al 24 de juliol

Nit de fervor eucarístic a Sant Mateu

La vila de Sant Mateu, el cor del Maestrat, famosa per la conquesta del rei Jaume I (1232-33), per la presència del gran Mestre de l'Orde de Montesa (1317); seu de les Corts del Regne de València (1379, 1421, 1429 i 1495), de l'anomenada "disputa de Tortosa", convocada per Benedict XIII en presència de 20 rabins i de la renúncia de Climent VII, últim Papa d'Occident (1429) i d'altres fets històrics importants, el proppassat 19 de juny va enlluernar la nit un nou fervor eucarístic.

Cap al tard, animats grups d'homes, dones i joves anaven arribant de Tortosa, Jesús, Roquetes, Santa Bàrbara, Ulldedona, Sant Carles de la Ràpita, Vinaroç, Benicarló, Sogorb, Castelló, Villarreal, Burriana, Alquerías del Niño Perdido, etc., per tal de celebrar la Vetlla extraordinària de les Espigues.

Camí de l'ermita de la Mare de Déu dels Àngels, deixaren volejar llurs senyeres. Davant les Escoles Nacionals, va organitzar-se la processó que, amb el rís del Sant Rosari i el cant de l'Ave Maria, va adreçar-se al conjunt monumental de la parròquia i campanar exagonal dels segles XIV i XV.

Fa quasi un segle, el 25 de juliol del 1886, el fervorós apòstol de l'Eucaristia, mossèn Sol, havia predicat un triduum, visitat les llars i format un grup d'homes que es comprometien a vetllar davant el Santíssim,

durant tota la nit, com a homeinatge d'adoració i lloança a Jesús Sagramentat.

A l'any següent va tornar a anar-hi acompanyat d'en Lluís de Trelles, president de l'Adoració Nocturna Espanyola per tal d'afiançar l'Obra i promoure la Secció de "Camareras del Santíssim", de l'escola parroquial, lloc de tantes vocacions, no solament per al convent de les Agustines de la vila, sinó també per amoltes vila, sinó també per a moltes altres congregacions religioses.

Aquesta nit neixia l'Adoració Nocturna Femenina que, juntament amb la masculina, d'ara endavant, continuarà la tradició eucarística de la vila.

La devota comitiva, a través del noble portal romànic, de bells capitells esculpits, va entrar en la gran nau gòtica de l'església parroquial. Mossèn Florenci Albero va donar-los la Benvinguda y va convidar-los a compartir llur fe i a imitar els exemples del Papa Juan Pau II, el qual ofereix diàriament la seva vida per la pau del món.

Va seguir el cant de les Vespres i la solmene concelebració presidida pel senyor Bisbe de Tortosa, doctor Ricard Carles i Gordó, ajudat pel rector i directors espirituals de l'Adoració Nocturna. En l'homilia, el Prelat, amb el do de la Paraula que el caracteritza, va exhortar els fidels que omplien l'església a un seriós examen de la fe i de llur fermesa, malgrat les

tempestes que, igual que als apòstols, ens ataquen contínuament. Després de l'homilia la naixent secció d'Adoradores, va fer el seu Acte de Consagració i va rebre la insígnia de mans del senyor Bisbe.

Un cop acabada la Santa Missa, va exposar-se el Santíssim i seguiren els torns de vetlla durant tota la nit, alternant les pregàries rituals de la diada de les Espigues, les quals agraeixen al Senyor els fruits de la terra i els dons de la natura i de la gràcia.

A les dues de la matinada, al saló de la parròquia, va celebrar-se l'Assemblea General de les dues branques de l'Adoració Nocturna i a les quatre, altra vegada a l'església, es cantaren les Laudes i va iniciar-se la processió eucarística que va recórrer la plaça Major, al voltant de la Font de l'Àngel.

Des del bell mig de la vila es beneïren els camps de la vila i de tota la comarca. Abans de separar-se, la nova secció d'Adoradores i els adoradors de Sant Mateu, oferiren a tots els assistents un abundant refrigeri.

A partir d'ara, la diòcesi de Tortosa i la parròquia de Sant mateu, compten amb un nou grup de filles de Déu compromeses en la pregària, la lloança i la reparació davant el Senyor Sagramentat. Que el seu exemple sigui cada vegada més gran i més estès. / J. Blanc.

finestral de la caritat

Nens i vacances

Molts nens no faran vacances aquest estiu. Estaran sense fer res pels descampats del cinturó industrial de la ciutat o pels carrers estrets del barri vell. Sense escola, fent oposicions a delinqüents.

Vacances pensades per omplir de contingut, de valors de convivència als nostres nens desheretats, amb una continuïtat de formació durant el curs de l'any, hauria de ser propòsit prioritari d'aquells que tenen responsabilitat i de tots aquells que formen part d'una societat que no ens agrada. No és suficient lamentar-se. S'ha de fer un esforç coordinat de tots els ens socials per aconseguir un temps i un espai molt millor per als nostres nens. És urgent.

DEMANDES

8.914. — Peó en atur forçós, amb cinc fills, el gran de 16 anys disminuït mental. Calen 10.000 ptes. per lloguers.

8.915. — Muller abandonada pel marit. A causa d'un accident que tingué fa 3 anys, es mou amb dificultat. Ha quedat sola i malalta. Calen 10.000 ptes.

8.916. — Nena de 8 anys poliomièltica necessita un aparell ortopèdic d'import 23.752 ptes. Es la més gran de quatre germans i el pare està sense treball.

8.917. — Mare amb quatre fills de 8, 7, 6 i 2 anys. Per liquidar varis deutes necessita 15.000 pest. El marit l'abandonà.

8.918. — Matrimoni malalt, amb dos fills de 18 i 20 anys que no troben treball. Per evitar el desnonament els hi manquen 15.000 ptes.

8.919. — Peó sense treball i amb dos fills petits s'ha endarrerit en el pagament del lloguer en 20.000 ptes.

8.920. — Senyora molt gran sense família i que cobra una petita pensió mensual de 5.000 ptes. necessita una faixa ortopèdica d'import 14.000 ptes.

8.921. — Peó de la construcció en atur forçós. Té sis fills de 10 a 3 anys. evitaria el desnonament amb 30.000 ptes.

8.922. — Nena de 12 anys malalta, és la segona de tres germans. La mare, separada del marit, necessita 13.772 ptes. pel tractament mèdic.

8.923. — Peó malalt, estava en atur. La muller malalta greu. Té quatre fills menors. Per varis deutes li calen 10.334 ptes.

8.924. — Torner un any malalt, està greu. Té set fills de 16 a 2 anys. Urgeix liquidar 22.114 ptes. de deutes.

8.925. — Pintor per compte propi, per manca de treball s'ha endarrerit en el lloguer mancant-li 7.780 ptes. Té quatre fills petits.

8.926. — Cap de casa, amb tres fills, el gran de 6 anys, sense treball. S'ha endarrerit en el lloguer mancant-li 25.000 ptes. per evitar el desnonament.

8.927. — Viuda i malalta, amb dos fills de 16 i 13 anys. No pogué pagar el segur domèstic endarrerint-se en 27.427 ptes.

8.928. — Jove matrimoni, ell malalt molt greu, està hospitalitzat. Resideixen fora de Barcelona i la muller no pot treballar. Calen 30.000 ptes.

8.929. — Peó 4 anys malalt. Té sis fills de 5 a 20 anys, aquest subnormal i el segon de 18 en atur. Calen 30.000 ptes. per lloguer i aliments.

8.930. — Cambrer sense treball i amb quatre fills menors, s'ha endarrerit en el lloguer. Li son necessàries 25.650 ptes.

8.931. — Viuda de 78 anys amb una petita pensió. La seva única filla, casada, que l'ajudava està en atur. Calen 18.000 ptes.

8.932. — Xófer sense treball, ha emmalaltit greument. Té dos fills de 9 i 7 anys i la mare a càrrec seu. Li urgeix pagar l'endarreriment del segur d'"autòtoms" que puja a 32.600 ptes.

Recentment inaugurada la
RESIDÈNCIA GERIÀTRICA
BON VIURE

Situada a zona residencial i tranquil·la d'Horta, jardí, habitacions solelloses, sala de repòs, entreteniments, teràpia humana i control sanitari, tracte agradable i familiar, ambdós sexes i matrimonis.

Ens plau oferir-vos places per a caps de setmana i mesos d'estiu.
Tel. 427 44 53.

VIC

Un nou llibre
del Dr. Masnou**"La família cristiana"**

La llarga vida de magisteri del Dr. Ramon Masnou, Bisbe de Vic, ha enriquit i aprofundit el seu coneixement de la societat a la llum de la consciència cristiana: i la seva bibliografia, sovint amb aire epistolar, sempre amb llenguatge planer, és sempre una assenyada font de consulta i d'orientació.

El nou llibre del bisbe de Vic té per títol "LA FAMILIA CRISTIANA" i és una col·lecció de comentaris i suggeriments especialment dirigits als matrimonis, als qui s'hi preparen, als sacerdots, als educadors que estimin la simplicitat del l'Evangeli i la pau dinàmica de les idees clares.

Heus aquí, com exemple, un fragment de llibre:

La vida del matrimoni i, si hi ha fills, la vida de la família, no és pura coexistència, sinó que ha de ser convivència amigable. Coexistir només, és cosa relativament fàcil: llavors cada vida pot tirar pel seu cantó i el contacte pot ser mínim. Malauradament ara n'hi ha massa d'aquestes coexistències que s'assemblen més a una pensió que a una família.

Convivre costa més. Les vides convivents, malgrat les seves varietats i contrastos, han de convergir tot el que puguin en unitat de comprensió i d'amor. Si no és així, la convivència pot esdevenir una coexistència recelosa o belligera. Quant hi ha veritable convivència, llavors també hi ha pau. Aleshores una vida no s'abraona sobre l'altra, no s'entrebanchen, no es punyen, no es fan la guitzia. Són dues vides que, per la comunitat d'amor, viuen com una vida sola. Els sentiments de l'una s'esforcen a ser com els de l'altra; les creences són les mateixes o almenys es respecten delicadament; els gustos no són iguals, però el seny i l'amor els fa assemblar; el mateix seny i el mateix amor evangèlic llima les arestes dels temperaments distints; cadascuna de les creus que van caient a sobre s'apunten més o menys sobre les dues espatlles; si ve la temptació de xoc o de baralla —que sempre sol venir—, es posen en joc tots els ressorts humans i evangèlics i llavors les dues vides s'estrenyen més i esdevenen més com una de sola, que ja no es pot barallar perquè, no hi ha contrincant. Són maneres d'expressar com ha de ser la convivència si es vol la pau, la felicitat es pot i es deu esperar.

N'hi ha molts que no saben conviure; tots ho podrien fer si hi possessin més el coll. N'hi ha que prou ho fan o s'hi esforcen. Potser el mal està en els qui fallen, que no han pas fet el suficient aprenentatge, o són mals mestres els qui els l'han ensenyat.

La pau a casa és un tresor més valuós que freqüent: cal fer-s'hi per no perdre'l o per recuperar-lo: cal molta paciència; suportar mentre es pugui fer amb consciència neta; no fer mai mala cara; que vagi a doxo el somriure; endevinar els bons gustos de l'altre; dissimular la punyida rebuda, que potser no era intencionada; tenir sempre, encara que sovint s'hagi de demanar a Déu i fer-se violència, la joia interior perquè el malhumor de l'un no provoqui el del l'altre; i sobretot, no deixar entrar mai al cor de cap dels dos la temible enveja —creu feixuga d'alguns matrimonis— i llaminadura del diable.

LLEIDA

Objectiu del consell Presbiteral per al curs vinent

Prioritat per a la catequesi d'adolescents i joves

LLEIDA. — En continuïtat amb la línia d'objectius pastorals traçats per curs que acaba, els Consell Presbiteral, reunit en sessió ordinària el passat dia 7 de juny, va optar pel curs vinent 1982-83 per la potenciació de les catequesis d'adolescents i joves, inclosa la catequesi de confirmació, fins el matrimoni.

Com acord important pres en l'esmentada reunió cal destacar també bé, la decisió de constituir una comissió que estudiï l'àmplia problemàtica de la pastoral en l'àmbit dels col·legis de l'Església i la seva interrelació amb la pastoral parroquial, sobretot en l'ordre de les catequesis anomenades de primera comunió, i de la confirmació. Estudi que una vegada elaborat haurà d'ésser presentat per la comissió a la consideració del Consell Presbiteral.

La Vicaria de Pastoral va presentar en tres fulls un informe avaluatori dels objectius pastorals proposats per aquests cursos que acaba, informe que va merèixer l'aprovació del Consell. En allò referent a les reunions arxiprestals, es va veure clara la importància de la persona de l'arxiprest per a l'efectivitat de les esmentades reunions. Considerant-se positiva l'experiència d'alguns arxiprestats que ha incorporat als seglars en les esmentades reunions.

En allò referent a l'atenció i animació de la vida sacerdotal en el clergat es reconegué el caràcter positiu de les reunions de tipus ordinari, com d'arxiprestat, en ocasió del recés mensual, celebració de Noces d'Or i Argent, els exercicis espirituals, etc.

El senyor Bisbe va informar els aspectes del viatge del Papa a Espanya i el programa de preparació del mateix que elabora la corresponent comissió diocesana. Estant previst que se celebri a València una ordenació sacerdotal pel Papa, el senyor Bisbe va

dir que hi acudirán i seran ordenats els dos diaques de la nostra diòcesi.

Va continuar un seguit d'informes sobre qüestions d'economia i de l'ensenyança de la religió a les escoles.

Finalment el senyor Bisbe va comunicar als consellers la continuïtat de mosén Josep Pallaroll com a Vicari General de Cúria i la designació de mosén Josep Llanas pel càrrec de Vicari General de Pastoral en substitució de mosén Mario Rodrigo que l'ostenta des de gairebé fa dotze anys.

Nova hostatgeria en el monestir de Sijena

El Monestir de Sijena (província d'Ossa, diòcesi de Lleida) va ser fundat l'any 1182 per Sanxa esposa del rei Alfons el Cast. Amb la presència de les monjes missioneres Cistercenques, filles de sant Bernat, ha vist reinstaurada la

vida monàstica. I també ha recuperat el servei d'hostatgeria que compta amb simples, però còmodes, instal·lacions i habitacions amb bany. És un lloc molt apte per a recés i dies de descans per a noies. Per a informació telèfon 974-57-81-58.

Aitona: La casa del P. Palau, recentment reconstruïda

Aitona, un dels pobles de la rica fruitera del Baix Segre i bressol de sants fundadors, fou testimoni i part d'un emocionant acte religiós en honor del P. Palau que se celebrà en l'esmentada localitat el proppassat diumenge 27 de juny.

El dia 27 a les cinc de la tarda fou beneïda i inaugurada solemnement, pel pare Felipe Sàenz de Baranda, General dels Carmelites Descalços, la "casa on van néixer el P. Palau" que ha estat reconstruïda i habilitada com a casa

d'oració, lloc de désert com acostumen a dir les religioses de les congregacions del P. Palau.

El P. Palau va néixer i fou batejat a l'Església parroquial de Sant Antolí, d'Aitona, el 29 de desembre de 1811, en plena guerra de la independència, segons consta en l'acta del bateig que roman en els llibres de l'arxiu parroquial.

Amb el pare General dels Carmelites Descalços vinguts de Roma per a aquest acte, estaven també la mare M.ª Pilar Galdeano, Superiora General de les Carmelites Missioneres Teresianes i la mare Felicitat La Torre, Superiora General de les Carmelites Descalces Missioneres, també vingudes de Roma per a assistir a aquests actes d'afirmació palautiana. Cal recordar que aquestes dues congregacions religioses tenen com a comú fundador al Pare Palau. Assistiren als actes nombroses religioses d'ambdues congregacions i també les Germanetes dels Vells Desemparats fundació de Santa Teresa de Jesús Jornet, santa i fundadora nascuda a Aitona.

Tot el poble i les autoritats locals assistiren als actes, havent col·laborat generosament als mateixos des del primer moment de la seva preparació.

Després de la benedicció de la "casa del P. Palau" els assistents es traslladaren a la "cova del P. Palau", lloc una mica apartat del poble en el qual el P. Palau li agradava anar a descansar tot cercant moments de pau en l'oració i la penitència. A la cova se celebrà un acte d'oració consistent en el cant de vespres. Oració que fou presidida pel pare Felipe Sàenz de Baranda, C.D.

Finalment, de nou a l'església parroquial de sant Antolí, se celebrà un acte cultural-religiós. Féu la presentació del mateix el rector mosén Antoni Guàrdia i Barbé que va llegir l'acta o partida de baptisme del P. Palau.

URGELL

Una vocació assolida amb esforç i constància

Joan Ordi serà ordenat prevere el diumenge

El Bisbe d'Urgell sovint repeteix que el problema que més el preocupa és l'escassetat de vocacions sacerdotals. El presbiteri diocesà, com en la resta de diòcesis, va ser afectat per un nombre considerable de secularitzacions, el seminari va tancar les portes per manca de nous ingressos... Tot això fa que l'edat mitja del presbiteri sobrepassi els cinquanta anys. Sembla, però, que hi ha senyals d'un canvi positiu. Darrerament han ingressat alguns nois en el grup d'aspirants, residents a Les Avellanes. A primers de setembre seran ja una vintena, fins al punt que s'ha plantejat la con-

veniència de tornar a obrir el seminari. Sembla que de moment no es farà.

A tot això cal adjuntar-hi la notícia de les dues ordenacions sacerdotals de l'any 1982: Mn. Melcior Querol, el dia 11 d'abril, i Mn. Joan Ordi el proper dia 25 de juliol, festivat de Sant Jaume.

Mn. Jordi Ordi i Fernàndez serà consagrat prevere pel Bisbe Joan, a Puigverd d'Agramunt. Nascut a Montforte de Lemos (Lugo), des dels nou anys ja manifestà la seva il·lusió per ser sacerdot. Des dels cinc anys resideix a la nostra

diòcesi: Primerament a Bostost (Vall d'Aran), després a Claravalls i actualment a Puigverd d'Agramunt. De jove net ha hagut de jugar els estudis amb el treball, ja que l'any 1.974 va perdre el pare. Mn. Joan Arís, rector de Claravalls, l'acollí a casa seva i ha estat sempre més el seu millor amic.

Mn. Jordi Ordi ha cursat els estudis de Filosofia i Teologia a la Universitat Gregoriana de Roma, durant les vacances ha treballat en una fàbrica, a Alemanya. Es una vocació que ha assolit la fita del sacerdot amb esforç i constància.

IV Pelegrinatge diocesà a Lurdes amb malalts

Durant els dies 28, 29 i 30 de juny ha tingut lloc el IV Pelegrinatge del bisbat d'Urgell, amb malalts, a Lurdes. Hi han participat 600 pelegrins i 26 malalts. Entre els pelegrins cal subratllar la presència de 18 preveres. El Sr. Bisbe ha presidit tots els actes oficials de culte celebrats en el santuari maria: via crucis, celebració de la Penitència, missa a la basílica, etc. El dimecres dia 30 participaren també en la missa internacional que concelebraren set bisbes i 200 preveres.

Antoni Mirabet

Una institució privada per a reeducar

L'obra a realitzar és de persuasió

Francesc Gamissans i Tomàs Puntí

La majoria de les institucions privades de reeducació que hi ha a Catalunya són obra de l'Església. La política de la Direcció General de Protecció i Tutelatge de Menors, no pretén anul·lar aquestes institucions, ans potenciar-les com més millor, doncs creu, amb visió realista, que tot és acceptable i positiu quan tendeix a aquesta mateixa finalitat.

Hem visitat una d'aquestes institucions, el fi de la qual és la reeducació de joves —noies— amb conductes delictives o antisocials. És dirigit per les religioses Adoratius Esclaves del Santíssim Sagrament i de la Caritat. És interessant conèixer alguns detalls de la fundadora d'aquesta Congregació, la mare Micaela Demaisières López del Castillo, dona extraordinària que va avançar-se al seu temps.

Ignorava que al món hi hagués prostitució

Va ser a l'hospital de sant Joan de Déu on se li van obrir els ulls a Micaela. Ella ni sabia que al món hi hagués prostitució. Va conèixer el problema al contacte amb una pobre jove, víctima enganyada per la seducció. A l'hospital, malalta, plorava la seva dissort. Era la reiteració de tantes i tantes històries. Micaela sabé escoltar, i el seu cor generós buscà la solució. Aquella jove retornaria a casa seva, reeducada. Però quantes dificultats va no va tenir de superar per acon-

seguir-ho... La idea s'obra camí: cal donar la mà a aquestes joves per sortir de la seva desventura. Una casa on puguin estar-hi durant una temporada, per més tard retornar-les a les seves llars o a la societat", deia la mare Micaela del Sagrament.

Micaela nasqué el 1er. de gener de 1809. De família aristòcrata i acomodada. Tot i conèixer al luxe i a la vanitat en la seva joventut, sempre tingué un cor molt gran per estimar. De la seva bondat brollà l'obra. Comprenqué que aquelles joves, sota una aparença desagradable, eren filles de Déu. Així, respectà la dignitat de la persona humana, i tenint una fe profunda en l'acció de la gràcia, cregué en la possibilitat de la seva regeneració i confià en ella.

Des del primer dia la jove s'integra al grup

Visitem la casa de reeducació que les Adoratius tenen al carrer Casanova de Barcelona. Ens rep la superiora i després la directora de la residència. Més que un gran edifici, és una planta de l'últim pis d'un gran complexe educatiu.

Seguim tota la planta. Cada noia interna disposa d'una cambra particular, decorada al seu gust. Hi ha unes sales comuns: sala d'estar, de televisió, menjador, terrassa, etc. Les joves tenen de 14 a 18 anys. "Generalment procedeixen de famílies amb problemes conflictius; n'hi ha que han

vingut aquí per haver comès algun disbarat; deixem de banda el seu origen; n'hi ha d'andaluses i de catalanes; d'altres venen del Tribunal de Menors; el grup és limitat per aconseguir millor els fins reeducatius", comenta la directora.

Mentre ens van ensenyant l'espaiosa planta —que certament es distingeix per la neteja i l'ordre— ens comenta que per la seva tasca compta amb altres religiosos i un equip de psicòlegs que la Generalitat facilitarà.

Les noies tenen cura de la neteja de la casa i ajuden en altres feines. Durant el dia hi ha un horari d'estudi, classe, tallers. Al cap de setmana poden anar a casa seva. Havent fet els 18 anys, es poden reintegrar a la família, si ho volen, o poden seguir en la institució si s'ho estimen més, però ocupant una altra dependència especial per elles.

Les germanes adoratius no són gaire amigues de propaganda, "doncs —diuen— si s'enalteix la nostra institució, per força causem un mal a les nostres joves".

La superiora ens convida a un refresc —és una tarda molt xafogosa de juliol— i en veure'ns parats per l'ampli espai que ocupa la residència, ens diu: "La nostra Mare Fundadora deia que aquestes joves necessiten espai per no trobar a faltar l'excessiva llibertat que han tingut. Una part de llibertat és necessària i eficaç".

Quan a la directora li preguntem pels mètodes de reeducació, torna a

recordar-nos la frase de Micaela: "L'obra a realitzar és de persuasió, en les nostres joves. Saber escoltar a cada unament".

La misèria porta a la degradació

Malgrat tot, la reeducació no és fàcil. Per això la Mare Fundadora donava gran importància al treball, mitjà de rehabilitació i de superació. Sovint la misèria portava a la degradació i a la prostitució. D'aquí que cal que les joves al treball, amb guanyar-se la subsistència, reben una preparació per aconseguir-la. La il·lustració de la Mare Fundadora ens mostra foren els tallers proficients d'un miler de joves treballant a la nostra casa de Micaela.

diumenge

Diumenge dia 25 de
juliol del 1982
Solemnitat de Sant
Jaume Apòstol
Color vermell
A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

MINISTERI O SERVITUD DE L'APOSTOLAT

Hi ha dos apòstols que porten el nom de Jaume; un d'ells és dit fill d'Alfeu i és celebrat conjuntament amb l'apòstol sant Felip el 3 de maig; l'altre és el fill de Zebedeu i de Salomé, germà gran de Joan l'Evangelista. Pescadors com el pare, companys d'ofici de dos altres germans, Pere i Andreu, després d'un fet miraculós de Jesús, el qual acaba invitant aquests pescadors a seguir-lo i a esdevenir pescadors d'homes (Lluc. 5, 4-11), Jaume i Joan, per tal d'adherir-se totalment a Jesús, ho abandonaren tot: "les xarxes i el pare", l'ofici i la família, encara que més tard la mare s'adjuntà al grup de dones fidels seguidores del Senyor (Mateu 27, 55 s.; Marc 15, 40 s.). Però hi ha un fet que ens fa tenir un respecte especial per a aquesta figura històrica que avui celebrem: amb el seu germà Joan, "el deixeble que Jesús estimava" (Joan 13, 23; 19, 26; 21, 20), i amb Pere, considerat pel Mestre com a cap del grup apostòlic (Lluc 22, 32), Jaume forma part d'una tríade que, com ningú més, fruï de la intimitat de Jesús: d'entre els apòstols només tres foren testimonis de la resurrecció de la filla de Jaire (Lluc. 8, 51), de la transfiguració (Mateu 17, 1 i paral·lels) i de l'agonia a l'Hort de les Oliveres (Mateu 26, 37; Marc 14, 33). Els dos germans apareixen com

dotats d'un temperament que els duu a manifestar un zel extremista, de manera que Jesús els ha de renyar (Lluc. 9, 52-55). Potser per motiu del seu apassionament Jesús anomenava els dos germans, sens dubte amb ironia, "Boanerges, és a dir, fills del tro" (Marc. 3, 17). Després d'això no ens sorprèn que també fossin ambiciosos, com veurem en l'Evangelí d'avui. El nostre Jaume, dit "el Major" en contraposició amb altre Jaume anomenat "el Menor" per Marc 15, 40, tingué sens dubte una gran autoritat a l'Església primitiva, des del moment que Herodes el va fer matar.

Teodomir, bisbe d'Íria Flàvia al segle IX, descobrí unes relíquies que foren cregudes com les de l'apòstol sant Jaume el Major. Des d'aleshores el lloc de la veneració d'aquestes relíquies, Santiago (del llatí Sanctus Iacob) de Compostel·la, ha estat un dels centres de pelegrinatge més famosos del món. Des de la primera Edat Mitjana també, Jaume fou celebrat com a "patró" d'Hispania i dels països sotmesos a la corona espanyola. Avui l'apòstol comparteix el patronatge d'Espanya amb Maria sota el seu títol d'Immaculada.

1 EL TESTIMONIATGE DE L'APOSTOLAT I DEL MARTIRI

El formulari de la missa d'avui ofereix, per a escollir, dues primeres lectures. Ambdues, sobretot la primera, són contons, o sigui, combinacions de passatges, no seguits, dels Fets dels Apòstols. Tant una lliçó com l'altra descriuen el testimoni que els primers cristians donaven de la seva fe. En l'original grec de la primera lectura (Actes 4, 33) veiem expressat el testimoni pel mot "martyrion", terme que aviat, en la història del cristianisme, serví per designar el testimoni de la fe donat amb el vessament de la sang, amb l'ofrena de la pròpia vida. Jaume, a més de donar testimoni de la resurrecció de nostre Senyor Jesucrist amb les paraules i amb les obres, vessà la seva sang en confirmació d'aquest testimoni. Fou el primer màrtir entre els apòstols; la seva mort enfortí la fe dels primers creients, els quals veien com la passió de Jesucrist es reproduïa en els seus testimonis principals. Si els apòstols es mostraven disposats a morir per la fe, volia dir que la resurrecció de Crist era veritat.

La segona lectura, que esmenta també la mort de Jaume, demostra igualment que la persecució dels cristians ajuda a difondre l'Evangelí. L'assassinat d'Esteve i el de Jaume no foren sinó un revifament de la fe en els mateixos inicis de la història del cristianisme.

Lectura dels Fets dels Apòstols

4: 33; 5:12, 27-33; 12: 1b, 2

En aquells dies, el testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar molts miracles i prodigis entre el poble. Els guardes s'emportaren els apòstols i els presentaren al sanedrí. El gran sacerdot començà així el seu interrogatori: "Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home". Pere i els apòstols contestaren: "Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen". Ells, en sentir això, s'exasperaven i volien condemnar-los a mort.

Més tard el rei Herodes féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan.

2 LA FEBLESA I LA FORÇA DE L'APÒSTOL

El Fill de Déu es va fer igual als homes, home com ells, revelà el misteri del Pare i, humanament, fracassà en el patíbul de la creu, però ressuscità. No havien de ser més els deixebles que el Mestre, ni els servidors que el seu amo (cf. Joan 15, 20). El servidor de Déu porta un tresor en una tremenda feblesa humana, sotmesa a les persecucions (cf. Lluc 10, 3) i amenaçada per la mort. L'apòstol ha de saber, però, que si sofreix, si mor contínuament, és Crist que mor en ell. Però també en ell es reproduïx la resurrecció de Crist en la fe i en l'esperança. ¿On, si no en una carn feble i mortal i en la flaqueza humana, podria manifestar-se millor la força de la gràcia en bé dels altres?

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

2C 4:7-15

Germans, portem el tresor del ministeri que Déu ens ha confiat, com en gerres de terrissa. Així queda ben clar que aquest poder altíssim ve de Déu, i no pas de nosaltres. Quan les contrarietats ens envolten pertot arreu, no quedem del tot encerclats; quan no sabem com escapar-nos, a la fi trobem la sortida; quan els qui ens persegueixen ja ens tenen a les mans, no quedem del tot abandonats; quan ens trobem per terra en la lluita, no arribem a perdre-hi la vida. Sempre i pertot arreu portem la mort de Jesús en el nostre cos, perquè també en el nostre cos es manifesti en el seu esclat la vida de Jesús. És ben bé així: nosaltres vivim, però per causa de Jesús, sempre estem a mercè de la mort i així la vida de Jesús manifesta el seu esclat en la nostra carn mortal. D'aquesta manera, ni la mort no deixa mai de fer en nosaltres la seva obra, ni la vida, en vosaltres.

L'Esclusiva diu: "Em sento ple de fe, i per això he parlat". Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és en bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent, farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria.

R. Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig.
Vós regiu el món amb justícia,
regiu les nacions amb rectitud,
i guieu els pobles de la terra. R.

La terra ha donat el seu fruit,
el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix.
Que Déu ens beneeixi,
i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

3 LA IMPORTÀNCIA DE SER SERVIDOR

Prou s'adonaven Jaume i Joan que la pretensió que tenien d'ocupar els llocs més importants en el Regne messiànic, encara mal entès per ells, no concordava amb l'esperit del Mestre. Per això, avergonyits, no gosen demanar-ho ells mateixos, i fan intervenir la mare. Igualment oposada a l'ensenyament de Jesús és a indignació dels altres quan veuen les aspiracions egoïstes dels dos germans. "No sabeu què demaneu". Ser seguidors de Jesús era tota una altra cosa. Aviat ho sabrien en veure com el Mestre donava "la seva vida com a preu de rescat per tots els homes". Participar del calze de Crist (el restant no importa) és donar la vida pels altres, és ser per als altres. En el cristianisme servir és important: té la importància de fer-nos semblants a Jesucrist.

Evangelí segons sant Mateu

Mt 20: 20-28

En aquell temps, la mare de Jaume i Joan, fills de Zebedeu, anà a trobar Jesús amb els seus fills i es prosternà per demanar-li un favor. Jesús li digué: "¿Què demanes?" Ella li respongué: "Maneu que en el vostre Regne aquests dos fills meus seguin l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra". Jesús contestà: "No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo he de beure?" Ells li diuen: "Sí que podem". Els diu Jesús: "És cert, vosaltres beureu el meu calze, però seure a la meua dreta i a la meua esquerra, no sóc jo qui ho he de concedir; és per a aquells a qui el meu Pare ho ha reservat".

Quan els altres deu sentiren tot això, s'indignaren contra els dos germans, però Jesús els cridà i els digué: "Ja sabeu que, en totes les nacions, els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important entre vosaltres ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer ha de ser el vostre esclau com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes".

PUNTS DE REFLEXIÓ

- 1.— Per a exercir l'apostolat cal ser lliure; cal estar per damunt dels interessos humans i de tota coacció. "Obeir Déu és primer que obeir els homes". Cal tenir més temor de Déu que por dels homes, cosa no sempre fàcil.
- 2.— Això no vol dir que no pugui ser apòstol sinó un home de natural fort i valent. "Portem el tresor del ministeri de Déu en gerres de terrissa". Si és a la feblesa de la condició humana, tan trencadissa, que Déu ha confiat aquest tresor, bé hem de tenir-li confiança.
- 3.— Si esperem ser sants per a exercir l'apostolat, mai no començarem. L'ambició de Jaume i Joan, la covardia de Pere, la incredulitat de Tomàs, els altres defectes i fins les caigudes, ajudaren els apòstols a comprendre millor el perdó de Déu que predicaven.

SALM RESPONSORIAL

La predicació dels apòstols arribà gairebé arreu de l'imperi romà i en va ultrapassar les fronteres. "La veu d'ells arribà a tota la terra i les seves paraules fins als límits del món", escrivia sant Pau (Rom. 10, 18, recordant les paraules del salm, 18, 5).

66:2-3,5,7-8 (R.: 4)

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.
La terra coneixerà els vostres designis,
i veuran tots els pobles la salvació.

homes i institucions

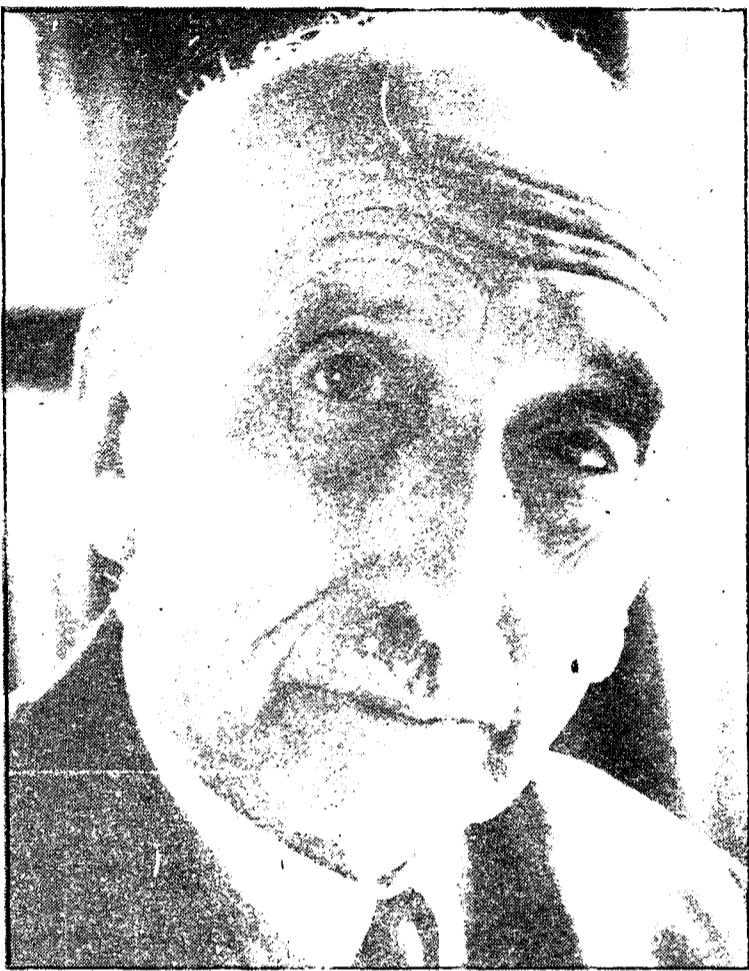
Mauriac

La mort de François Mauriac, el gran novel·lista francès, ha suscitat molts comentaris. En jutjar l'home i l'obra, hi ha hagut diverses opinions. Tot home il·lustre té addictes i contraris. Mauriac fou un combatent aspre i ascètic. A vegades amb aquella insolència del qui es creu que defensà coses justes. La seva cara tenia un aire agut i afilat de falcó sempre a l'guait. Intimista i retret, vivia el seu temps amb passió. Jo l'he llegit força.

Tot el seu esforç d'escriptor i periodista —de gran periodista— l'utilitzà per defensar la grandesa de la personalitat humana. I, no obstant això, creia tan poc en l'home! Per a Mauriac, l'home és molt lluny de ser naturalment bo, com creia Rousseau. Mauriac pensava que l'home era un llop, és clar, amb les seves delicadeses. Després de dinou segles de cristianisme, és difícil creure que un dia arribarem a acabar amb l'actual estat de coses. Ell veia dues solucions: o bé la rebel·lió contra allò que esclavitzava l'home i el degrada, o bé la fe. La fe, tot simplement.

Aquella fe que fa veure darrera l'home caigut l'ombra de Déu; que ens fa estimar l'home, no per ell mateix, sinó per la seva condició de possible receptor de la "gràcia divina". Es a dir: o revolució desesperada o fe esperançada. Darrera el mal hi ha gairebé sempre, la possibilitat latent, la "gràcia" que pot canviar i trastocar-ho tot. I és la "gràcia" transformadora, la que dóna valor i dignitat a l'home, per tenebrós que sigui el seu interior.

És possible, sense "l'estat de gràcia", que una persona, en un

moment donat, adopti una postura que nosaltres creiem heroica? ¿Que pronuncii una frase intencionadíssima que ens deixa meravellats? ¿Que superi, serenament, grans contrarietats a la vida?

Mauriac, inconformista, cercà sempre la veritat. Escrivia per consolar-se d'una mort que creia creia pròxima. Però, íntimament, es trobava ple de vida espiritual. Fou un admirador del gran polític i home d'Estat De Gaulle —escriptor de raça patriota, olímpic, estrany i silen-

ciós—, autor d'aquest formidable pensament: "No hi ha res que engrandeixi més l'autoritat que el silenci, esplendor dels forts i refugi dels febles".

Cal insistir que Mauriac mai no va avergonyir-se de la seva fe i en donà testimoniatge intel·lectual en una època dominada pels Malraux, Camus, Sartre, Gide... Un home que podia semblar voluble, aspre, orgullós; però que va ser fidel, lúcida, sensible. I no tingué, al meu entendre, altre orgull que el de ser home i anomenar-se catòlic.

Leandre Amigó

La Bíblia comentada en grup

Al llarg de la meua vida cristiana he pogut comprovar l'enriquiment humà i espiritual que resulta d'haver llegit o comentat en grup de cinc o més persones, paràgrafs bíblics, tan de l'Antic Testament com del Nou Testament. Sobretot si això es fa amb l'assessorament d'un bon llibre de teologia o d'un sacerdot. Veritablement, la Paraula de Déu és un nodriment per a l'ànima, que dóna vida perquè canvia l'interior de les persones, a vegades endurit per l'egoisme i la lluita per la vida.

Crec que el món necessita més que mai aquest amor mutu i aquesta confiança mútua, que és el que ens fa tenir sempre el somriure a flor de llavi i fins i tot caminar amb més lleugeresa.

S'invita els fidels que vagin a la Missa del Diumenge, per tal de reunir-se en petits grups de 3 a 8 persones, per a comentar les lectures de la missa, donant l'oportunitat a cadascun d'ells d'expressar als altres allò que li suggereix la lectura de la paraula de Déu i, fins i tot, quina utilitat o aplicació pràctica ha observat que podia tenir aquesta paraula per a la seva vida de cada dia.

Es important que la parròquia ofereixi un petit lloc a aquests fidels interessats en viure més pregonament llur fe, així com poder disposar d'una hora per aquestes reunions, ja sigui abans de la missa, o bé alguna estona durant la setmana.

Pot donar-se el cas que alguns grups s'independitzin de la parròquia i decideixin reunir-se en una casa particular.

Puc dir que en aquestes reunions, que poden durar de 3/4 d'hora a una hora, hom sempre surt amb més pau, més joia i fins i tot se n'enriqueixen aquells que només han estat escoltant els altres. I per descomptat, la missa esdevé quelcom més proper a nosaltres, perquè l'entendem millor.

Per a canviar el món cal començar per canviar els cors de les persones. La paraula de Déu va adreçada al cor, sensibilitzant els esperits perquè es comuniquin més, es comprenguin més, es perdonin i s'estimin, i, per tant, visquin amb més llibertat i amb més joia.

M.C.

calendari

Diumenge, 25 de juliol. Setmana XVII del temps ordinari. **Sant Jaume Apòstol**, patró d'Espanya. Sant Teodomir, monjo i Santa Valentina, verge màrtir.

El sol surt a les 4,38 i es pon a les 17,17 (hora solar).

Festa major a Arties, Avinyonet, Cadaqués, Cerdanyola del Vallès, Coll de Nargó, Les Escaldes, Reus i altres pobles.

Dilluns, 26 de juliol. Sant Joaquim i Santa Anna, pares de la Mare de Déu. Santa Exupèria, màrtir.

Festa major a Blanes, Estarlit, Llavorsí, Sant Pedor i el Vendrell.

Dimarts, 27 de juliol. Sant Cugat i Pantaleó, màrtirs; Sant Bertold abad, Santes Juliana i Semproniana, màrtirs.

Festa major a Mataró.

Dimecres, 28 de juliol. Santa Catarina Tomás, verge. Sant Nazari i Sant Cels, màrtirs.

Festa major a Fortià.

Dious, 29 de juliol. Santa Marta, verge. Sant Olaf, rei, màrtir i Sant Adam.

Divendres, 30 de juliol. Sant Pere Crisòleg, bisbe, doctor. Sants Abdón i Senén (Nin i Non), màrtirs.

Festa major a l'Esplugà de Francolí, Gallifa, Orrius, Riudecanyes, Sarreal i altres pobles.

Dissabte, 31 de juliol. Sant Ignasi de Loyola, fundador. Sant Fabi, màrtir i Sant Germà, bisbe.

Festa major a Sort i a Marata.

l'Església celebra

25 de juliol. Diumenge de la setmana XVII de durant l'any. San Jaume

Apòstol. Lectures: Primera, Fets 4,33; 5,12.27-33; 12,1b, S 66, segona 2 C 4,7-15, segona Mt 20, 20-28.

26 de juliol. Dilluns de la setmana XVII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 13,1-11, Dt 32,18-21, Mt 13,31-35.

27 de juliol. Dimarts de la setmana XVII de durant l'any. Lectures, primera, Jr 14,17-22, S 78, Mt 13,36-43.

28 de juliol. Dimecres de la setmana XVII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 15,10.16-21, S 58, segona Mt 13,44-45.

29 de juliol. Dijous de la setmana XVII de durant l'any. Santa Marta. Lectures, primera L Jo 3,14-18, S 33, segona, Jo 11,19-27.

30 de juliol. Divendres de la setmana XVII de durant l'any. Lectures, Primera, Jr 26,1-9, S 68, segona, Mt 13,54-58.

31 de juliol. Dissabte de la setmana XVII de durant l'any. Lectures: Primera, Jr 26,11-16.24, S 68, segona Mt 14,1-12.

La Costa de Llevant

Durant el segle passat molta gent de la costa emigrà cap a Amèrica. No hi anaven però en condició de emigrants. La majoria es pagaven els quaranta duros del viatge i si no els havien pogut estalviar s'enrolaven com a mariners en els velers que feien la ruta d'Amèrica.

Provar fortuna temptà a molts...

Alguns hi anaven per escapar-se del servei militar i de la confusió que regnava al país (hi havia temporades que els soldats no sabien cap a quin indret d'apuntar el fusell) i a la vegada intentaven de millorar econòmicament. Altres, bons operaris destres en algun ofici, tractaven d'obrir-se camí en unes terres on la bona mà d'obre escassejava. N'hi havia que ben relacionats comercialment hi anaven a obrir un negoci amb l'esperança de tornar fets uns "indians". També l'aventurer que tenia ganes de canviar d'aires hi anava a provar sort. Si sortia bé, s'hi quedava sinó perdia la maleta a l'Estret —que deien— i al poc temps tornava i d'aventures, al nostre país, si en volia, tampoc no ni mancaven...

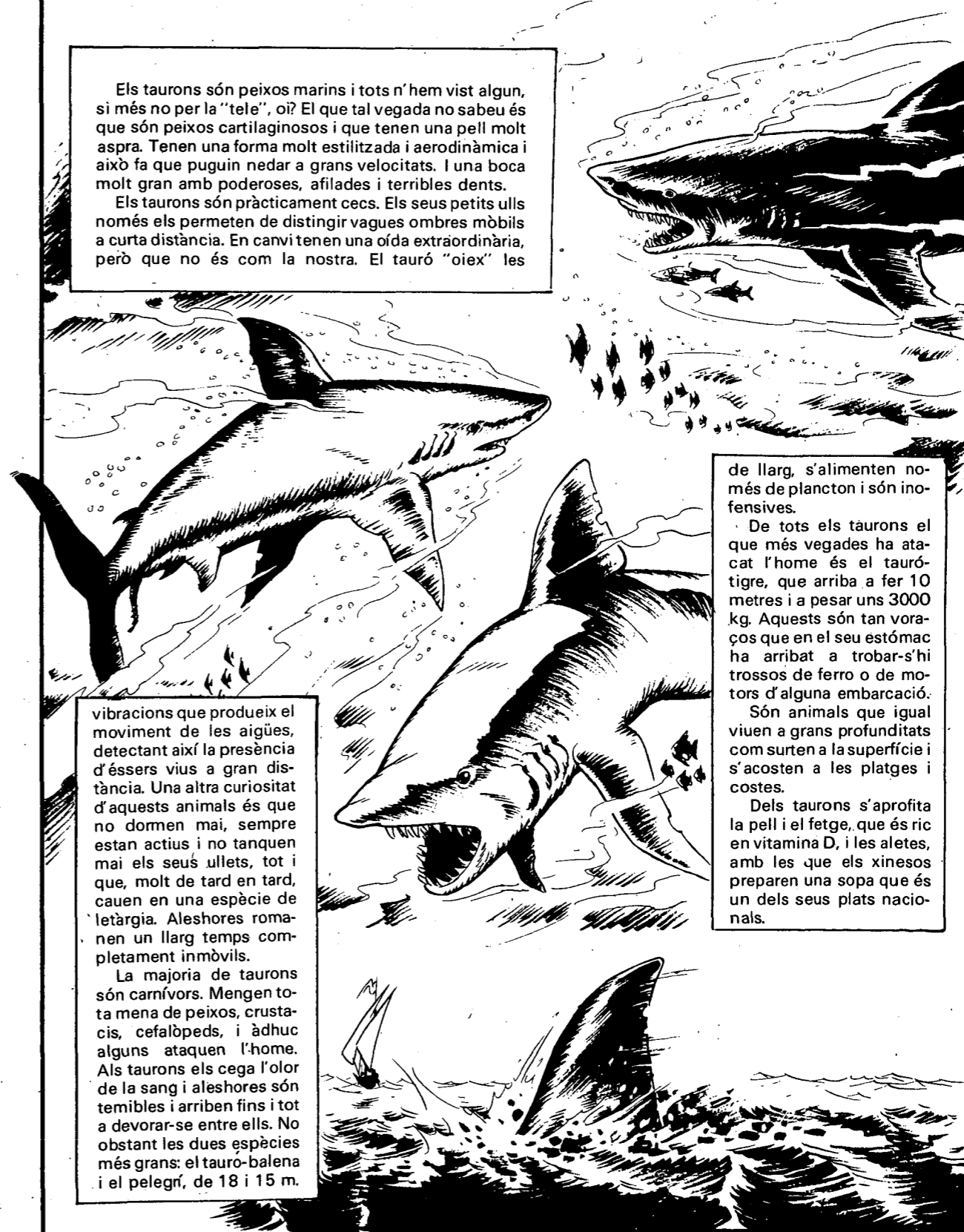

EL TAURÓ

per: Toni Mendib

Els taurons són peixos marins i tots n'hem vist algun, si més no per la "tele", oi? El que tal vegada no sabeu és que són peixos cartilaginosos i que tenen una pell molt aspra. Tenen una forma molt estilitzada i aerodinàmica i això fa que puguin nedar a grans velocitats. I una boca molt gran amb poderoses, afilades i terribles dents.

Els taurons són pràcticament cecs. Els seus petits ulls només els permeten de distingir vagues ombres mòbils a curta distància. En canvi tenen una oïda extraordinària, però que no és com la nostra. El tauró "oiex" les

de llarg, s'alimenten només de plancton i són inofensives.

De tots els taurons el que més vegades ha atacat l'home és el tauró-tigre, que arriba a fer 10 metres i a pesar uns 3000 kg. Aquests són tan voraçs que en el seu estómac ha arribat a trobar-s'hi trossos de ferro o de motors d'alguna embarcació.

Són animals que igual viuen a grans profunditats com surten a la superfície i s'acosten a les platges i costes.

Dels taurons s'aprofita la pell i el fetge, que és ric en vitamina D, i les aletes, amb les que els xinesos preparen una sopa que és un dels seus plats nacionals.

vibracions que produeix el moviment de les aigües, detectant així la presència d'éssers vius a gran distància. Una altra curiositat d'aquests animals és que no dormen mai, sempre estan actius i no tanquen mai els seus ulls, tot i que, molt de tard en tard, cauen en una espècie de letàrgia. Aleshores romanen un llarg temps completament in mòbils.

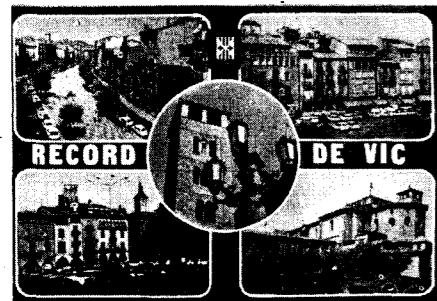
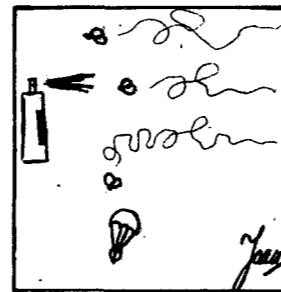
La majoria de taurons són carnívors. Mengen tota mena de peixos, crustacis, cefalòpeds, i àdhuc alguns ataquen l'home. Als taurons els cega l'olor de la sang i aleshores són terribles i arriben fins i tot a devorar-se entre ells. No obstant les dues espècies més grans: el tauró-balena i el pelegrí, de 18 i 15 m.

Per ser amics

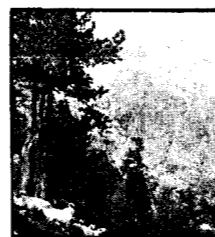
"Hola Eixerit! Sóc una barcelonina i et felicito pel teu n.º 100. Les teves historietes m'agraden molt. La meva adreça és: M.ª Nadala Garcia i Català, c/. Torrent de l'Olla, 23, 2on, 1.ª, Barcelona - 12."

"Hola Eixerit! Jo sóc en Joan Aymerich i visc a Badalona, una ciutat bastant bonica però amb el mar contaminat. Per molts anys! Fins el n.º 100 tots els "EIXERITS" han estat molt divertits. Espero que continuï així. M'agradaria que em diguessis si es pot publicar o no l'acudit que t'adjunto. La meva adreça és: Joan Aymerich i Boira, c/. St. Pere n.º 99, Badalona (Barcelona)."

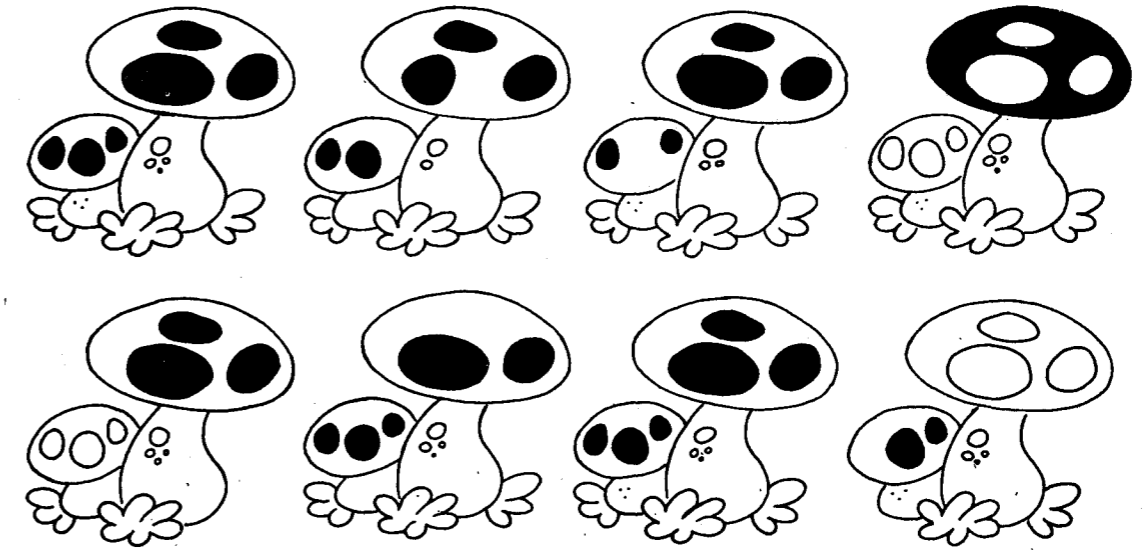

"L'enhorabona per haver arribat al número 100 del nostre EIXERIT. Isabel Anglada Bau, c/. Plaça Major, 17, Vic (Barcelona)."

"Hola Eixerit! Moltes felicitats pel n.º 100, i que en puguem disfrutar molts anys". Marta Roca Navarro, c/. Getsemaní, 7, 3.ª 1.ª. Barcelona - 35.

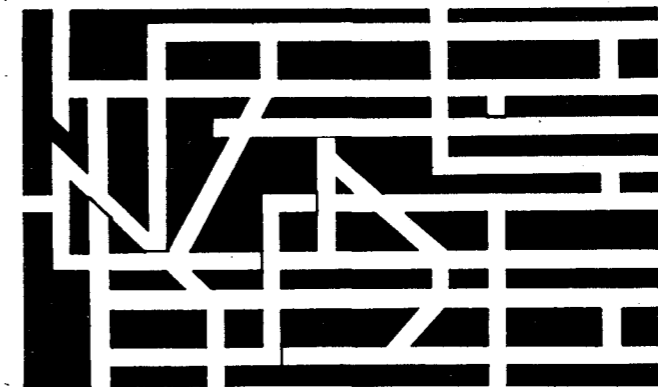
Entreteniments

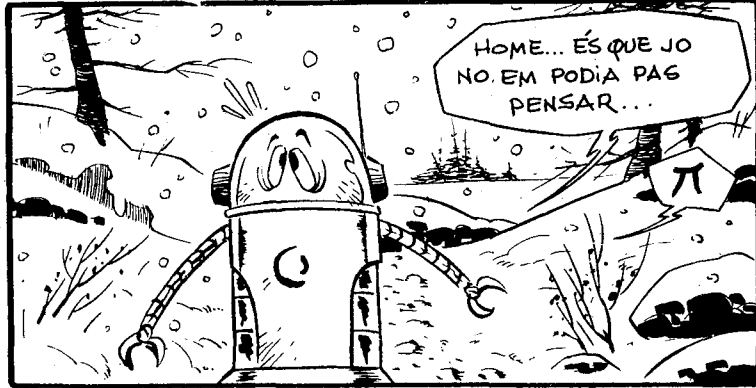

N.º 1.
— Cerqueu dos bocets iguals.

N.º 2.— Laberinte.

L'EIXERIT

Diumenge, St. Jaume ESTIMAR JESUCRIST SENSE VERGONYA

Jesús escollí i cridà dotze homes a ser els més amics seus. Des de que, ja gran, sortí de casa per anar per pobles, viles i ciutats a explicar l'Evangeli, els Apòstols l'acompanyaven sempre. Tot el que Jesús deia i feia, ells ho escoltaven i veien; així, després, quan s'escamparen pel món ho pogueren escriure i explicar a tothom. Vés, com ens n'hauríem assabentat nosaltres del què Jesús havia dit i fet si els Apòstols no ho haguessin explicat.

Els Apòstols abans de rebre l'Esperit Sant eren porucs. Però, després, foren valents fins a donar la vida per Jesús.

— Mn. Josep, a la catequesi, diu que nosaltres, en el Baptisme i en la Confirmació, hem rebut també l'Esperit Sant; per això no hem de tenir por ni vergonya d'estimar Jesucrist.

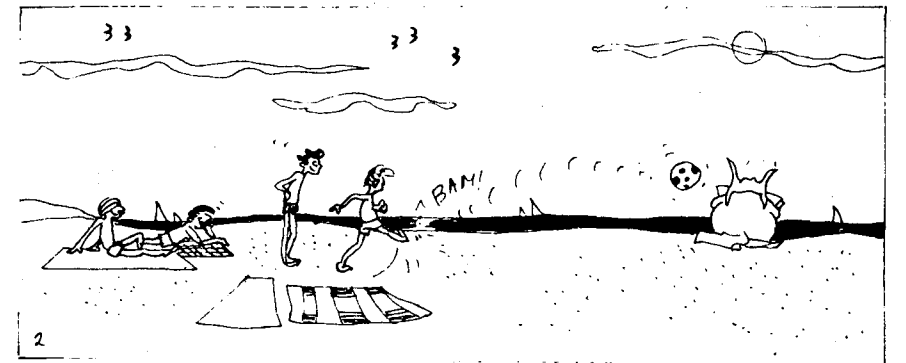
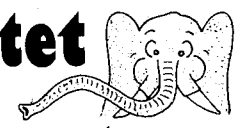
De vegades m'enfurismo quan, al parlar de Jesucrist o dels cristians, veig nois i noies que fan una ridícula rialleta. Per què? Jo reconec que no sóc un sant (la mare sempre em diu que sóc més pillo que sant); però sé que sóc cristià, que Jesucrist m'estima i que és el meu amic. Sí, n'estic content i orgullós.

Ara faig vacances, però, cada diumenge, acompanyo els pares a celebrar l'Eucaristia. El pare i la mare llegeixen les lectures, jo reparteixo els cantorals (de vegades algun eixerit o eixerida em dedica algun somriure). Sí, senyor, volem ser cristians, sense por i sense vergonya. Bon estiu.

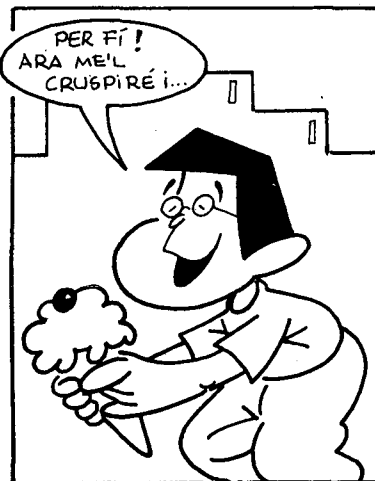
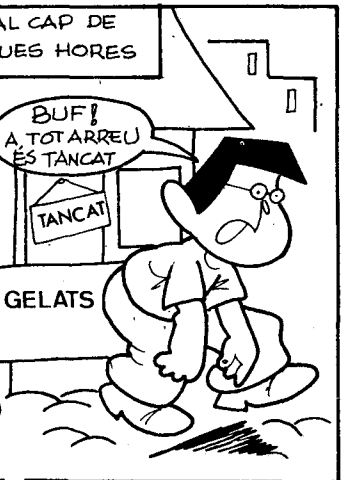
L'EIXERIT

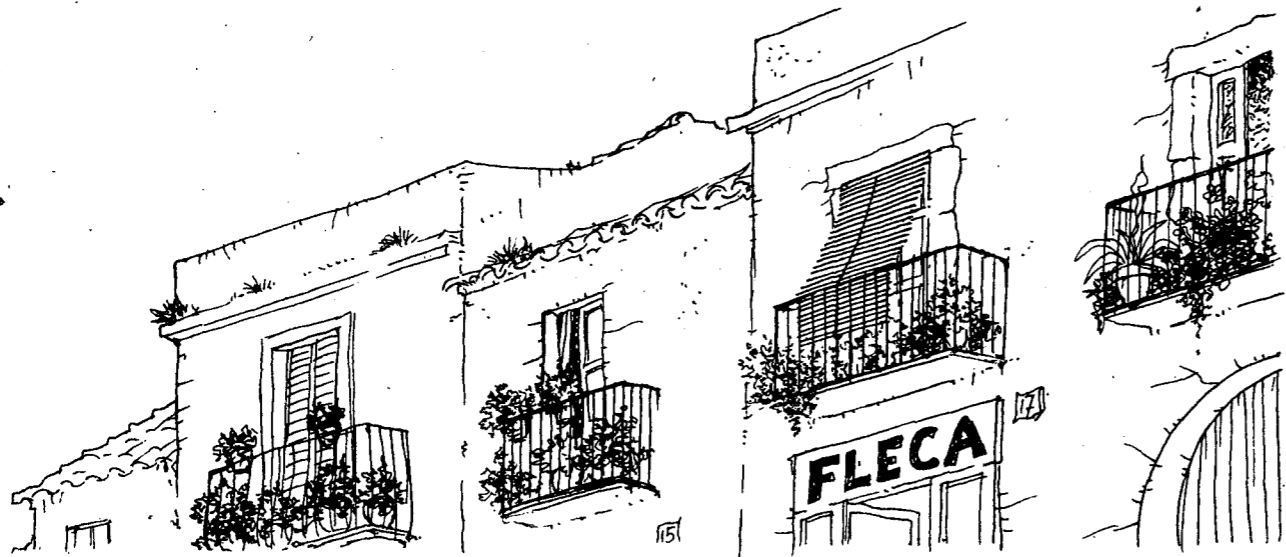
(Ara ho torna ha llegir i sembla que estigui enfadat. No, no. Només volia parlar-vos sincerament).

en pepet elefantet

En Joan i en Quim

“Ludovic” i el seu domat exèrcit de massapà

per M. Dolors Canela i Barrabeig

Era a trenc d'alba i la vila tota silenciosa vessava una transparent nitidesa. La rosada d'aquella plàcida nit estiuenca féu que el xim-xim de les gotes llisquessin per les tendrívols fulles del replà dels finestrals, on totes amarades s'esmunyiren cap a l'embellida arboreda.

En la gespa de la plaça hi començava a traslluir-se una radiant candidesa. Els veïns de la vila, el batlle, els botiguers, el municipal... sabien que en Conrad i l'Elisabet estaven envoltats per una angoixosa desesperació ja que feia dies que desconeixien el parador de Ludovic.

Era mig matí i el veïnat amb un ufanós semblant uns escombraven la botiga, d'altres el carrer, les mestresses de casa, endreçaven la llar. En canvi, l'Elisabet i en Conrad, amb els llums encesos de l'habitació, constantment anaven passadís amunt, passadís avall. Ni a un ni a l'altre els va sortir dels llavis cap mot entenedor per a apaivagar aquell neguit incontrolable que els tenia aferrats.

L'Elisabet de tant en tant es balancejava amb el balancí que tenia arran del llit. Mentre, el pensament li restava persuadit per aquell inesperat contratemps. En Conrad amb les mans enllaçades darrera la cintura, romania a l'aguait per a saber si trucaven a la porta.

Però, res. El temps passava i el descontrol que tenia cada vegada era més gran. Ja no podia esperar, havia de fer quelcom.

El jorn que l'Elisabet va dur a terme aquella extravagant idea, en Conrad feia una setmana que romania a Suïssa. El motiu de l'estança en el bell mig d'Europa, fou per aprendre noves tècniques del ram de la confiteria. En tornar cap a la Vall, amb aquell bagatge d'experiències confiteres, la clientela va augmentar-li no solament amb veïns de la vila, sinó de les rodalies.

En Conrad, encara que era un home en plena joventut, se li descobria una atraient maduresa. El centelleig dels seus ulls evocaven una intensa fidelitat envers l'Elisabet. Però, en aquell precís instant:

— Elisabet!

— Ail quin ensurt que m'has donat. Per què, aixeques el to de la veu? És que, has sentit trucar a la porta de l'escala?

— No... però sento unes veus que vénen de baix el carrer.

— Aboca't al balcó! Potser ja són ací.

En Conrad, no s'ho va pensar dues vegades. Com encara anava amb pijama una tangible vellositat li traspuava del bru de la pell.

— Sí... a baix al carrer hi ha la Rossó de Can Mauri, en Jaume de Can Pelliseta, na Carme de Can Noi

que plegats enraonen. Però, Ludovic no hi és... no ha vingut encara.

— Entra aquí dins... ja vindrà.

— Oh! ja vindrà... ja vindrà. Elisabet, estàs molt xiroia. Jo ja no ho estic tant. Mira com em brolla la suor del front...

— Perquè, no vas a donar-te una dutxa. Ja vigilaré jo, si vénen et cridaré.

— Potser sí... bé. Hi vaig!

En Conrad va sortir de l'habitació i amb el cap cot va anar a dutxar-se. La frescor de l'aigua va deixar-lo completament relaxat. L'Elisabet mentre, des del balancí veia sa figura reflectida a l'espill del tocador. Els ulls ja no eren els mateixos de quan tenia vint anys, les parpelles ja no les tenia tan espesses. Li començaven a aparèixer les primeres arrugues al costat de la boca. El somriure se li havia marcit. S'adonà que els anys havien passat. Ja no era la formosa Elisabet d'antany, la que en una primavera ja llunyana fou escollida "Pubilla" de la vall de Ribes.

Tots aquests esdeveniments anaven succeint-se dins de la vila. Entre tant, a l'Humbert, l'Oriol i el Ludovic, ja els mancava menys per arribar al poble. La tardança era deguda, a que sovint, s'aturaven a asseure's al recer de l'ombra que feien els arbres que trobaven pel

(Continuará.)

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Jesús estava pels volts del llac de Tiberíades. El seguia molta gent engrescada amb el què Jesús feia i deia. Jesús i els apòstols s'assegueren per reposar un moment Jesús alçà els ulls i veient la gentada que anava arribant, preguntà a Felip: "¿On comprarem pa perquè puguin menjar tots? Felip li respongué: "Necessitaríem molts diners

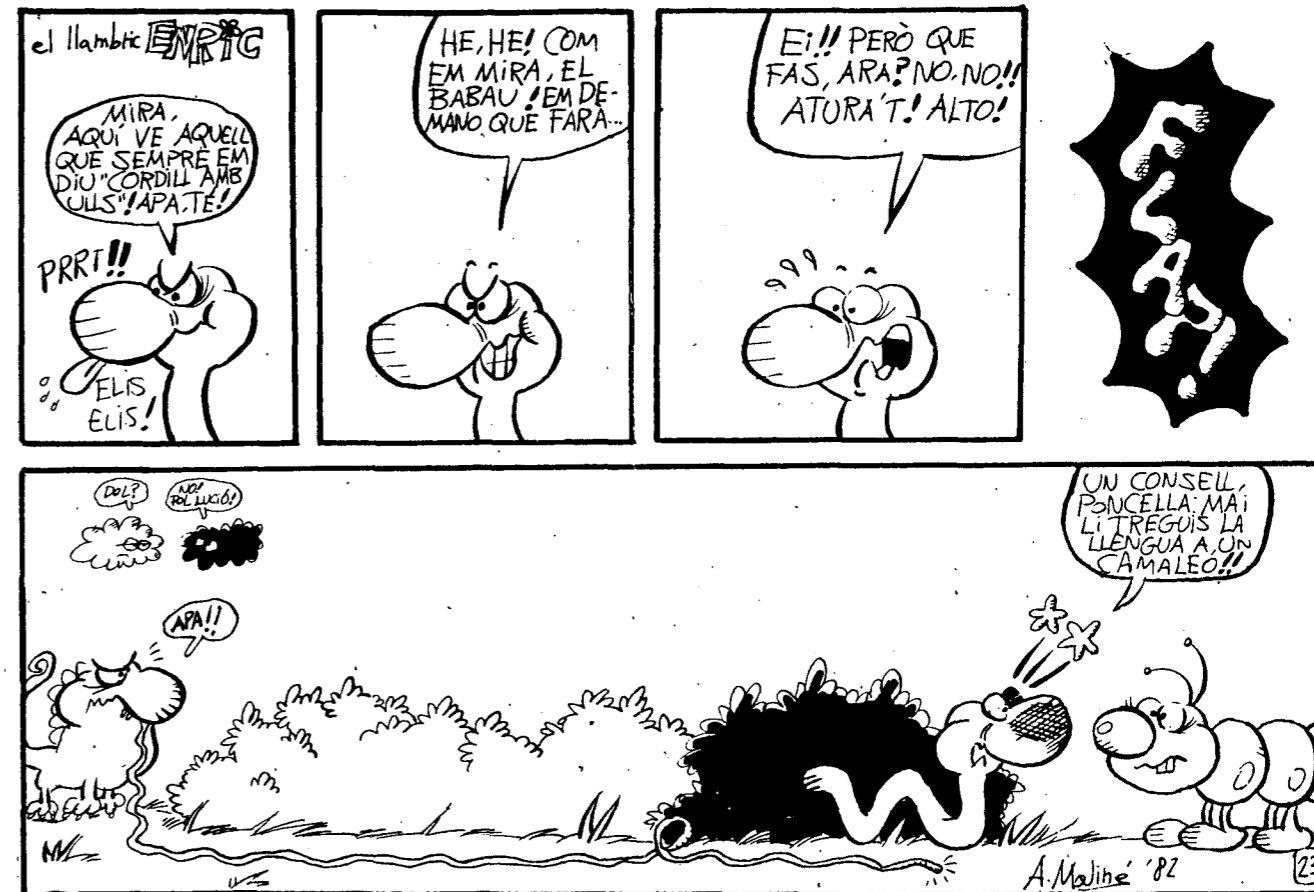
per poder donar només un tros de pa a cadascun". Andreu digué: "Aquí hi ha un noi que té cinc pans i dos peixos, però, què és això per a tanta gent? Jesús digué que fessin seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba i s'assegueren. Eren uns cinc mil homes. Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre tota la gent. El mateix va fer amb els peixos. I en repartia tant com en volien. En sobrà qui-sap-lo.

La gent, quan s'adonà del prodigi que Jesús havia fet, deia: "Segur que aquest era el Profeta que havia de venir al món. I el volien fer rei. Però, Jesús, es retirà a la muntanya, tot sol.

1.— Això que feu Jesús era un signe de que la Paraula de Déu i l'Eucaristia són el Pa de Déu que satisfà el cor de l'home.

2.— Jesús per mitjà de l'Església i dels Apòstols de tots els temps ha "multiplicat" la seva presència enmig dels homes i dels pobles per donar-los força i poder caminar la vida amb esperança.

3.— Tots els qui estimen Jesús i volen seguir-lo, almenys cada diumenge, participen en l'Eucaristia.

La lletra

"ELS PODERS DE LA GENERALITAT EMANEN DE LA CONSTITUCIÓ, DEL PRESENT ESTATUT I DEL POBLE."

ARTICLE 1er ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA.

L'acció

TEMA		INTERÈS		
		MOLT	BASTANT	GENS
NETEJA	¿Cal fer una Catalunya neta, conscienciant els ciutadans sobre la necessitat de no embrutar res i mantenir netes les ciutats, els camps, les platges, etc.?	90	9'2	0'8
ATUR I TREBALL	¿Cal prendre iniciatives que creïn nous llocs de treball, basant-nos en la responsabilitat i en la solidaritat col·lectives?	87	10	3
POL·LUCIÓ	¿És interessant actuar contra les causes i les conseqüències de la pol·lució de l'aire, de l'aigua, i de tot l'entorn?	86'7	13	0'3
ELS CIUTADANS DE DEMÀ	En pensar en els ciutadans de demà, ¿cal sensibilitzar i fer coses per als nens i nenes de Catalunya?	81'5	17'5	1
CATALUNYA AVUI	¿Convé recuperar l'empenta i la il·lusió de fer coses, informant sobre les realitzacions individuals, col·lectives, científiques i artístiques en la Catalunya d'avui?	78	20'6	1'4

Un país no el fa només el seu govern. Es fa entre tots. Dia a dia. Opinant i participant. Per això la Generalitat, en la seva

Enquesta sobre Accions Cíviques, va demanar al poble que fes quatre ratlles: Dels onze temes que plantejava, aquests cinc han estat els més votats.

Els catalans no tan sols han fet les ratlles. També han donat interessants suggeriments.

La Generalitat ho agraeix sincerament i prepara les accions.

Junts, poble i govern, les portarem a terme.

I entre tots farem un país amb empenta.

Tornarà a ser rica i plena

GENERALITAT DE CATALUNYA

Subdirecció General d'Acció Cívica - Departament de la Presidència

la bíblia a l'abast

La tensió del compromís del cristià

Ac 4:33; 12:27-33; 12:1-2

En la primera lectura de la festa de sant Jaume, el leccionari de la missa ens ofereix una mena de mosaic de fragments dels Fets dels Apòstols. Els textos són trets del context natural del llibre i enfilats per una línia de pensament que mira sobretot el significat de la celebració d'avui. Per això hem titulat aquest comentari "La tensió del compromís del cristià".

La figura de l'apòstol és oferta a la contemplació i a la imitació del cristià. L'apòstol és abans que res un deixeble —un que escolta i segueix el mestre—, que dóna testimoniatge de la veritat del fet de la resurrecció de Crist, i que es mostra irreductible a l'hora de la tensió entre el seguiment de la pròpia consciència i qualsevol força que li vingui de fora. Malgrat això, l'apòstol no és cap fanàtic. És un creient, que ha acceptat el do de la fe fins a les darreres conseqüències, que en l'ordre temporal seran la persecució i la mort. El martiri, que diem nosaltres, o sigui, saber segellar el testimoniatge amb la pròpia sang. No oblidem que la fe té unes exigències concretes, les principals de les quals són el servei de la veritat de Déu i de l'amor als germans que passa sobretot per la declaració clara i valenta d'allò que es creu, tant a través de la paraula com de les obres. És el que en podríem dir la coherència lògica del creient.

Déu està per damunt dels homes

El primer fragment que llegim pertany al segon sumari dels Fets que intenta donar-nos una mena de retrat ideal de la comunitat cristiana de Jerusalem en els primers passos del seu itinerari de vida cristiana. S'hi posa en relleu la força del testimoniatge dels apòstols sobre la resurrecció de Jesús. És el primer pilar del credo cristià (4:33). A aquest verset s'hi afegeix, com si fos cosit al mateix text, un altre verset que pertany al tercer sumari (5:12). El testimoniatge de fe no s'esgota en la predicació de la paraula: ha de ser complementat amb el poder de les obres. Unes obres que partint de la realitat humana dels deixebles, es veu enriquida amb l'aportació de la intervenció divina. Aquesta visió idíl·lica es veu de sobte voltada d'ombres. La fe activa —testimonial— dels deixebles és ferment de renovació de la societat de Jerusalem. Això, per una part suscita nous ingressos de creients en Jesucrist a la comunitat cristiana, però per l'altra congria el recel i la persecució de les autoritats del temple. Així els caps de la comunitat són detinguts i presentats al sanedrí. Lluc ens ofereix una visió de l'interrogatori: Així ens recorda la prohibició feta als apòstols pel sanedrí

d'ensenyar res més en el nom de Jesús (5:28). Els apòstols no n'han fet cas, han seguit amb el seu testimoniatge i han omplert Jerusalem de les seves doctrines. Això segons les autoritats religioses porta la intenció de fer al poble que els culpables de la mort de Jesús són els del sanedrí. Legalment, doncs, els apòstols són reus d'un delictes de desobediència religiosa.

Pere, en nom del grup, pren la defensa de la comunitat. Comença anunciant un principi que per a ells —i també ho hauria de ser per als del sanedrí— és indiscutible. Es tracta d'establir la jerarquia correcta d'autoritats. Déu està per damunt dels homes, per més revestits d'autoritat religiosa que es creguin: Per això **obeir Déu és primer que obeir els homes** (v. 29). Però de seguida passa al que en podríem dir l'argumentació cristiana. Pere exposa el credo cristià i afegeix: **Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen** (v. 32). Cal remarcar que Pere presenta el seu testimoniatge formant un tot amb el de la comunitat i amb el que Déu dóna de Jesús. Si els membres del sanedrí, ve a dir-los, no són cecs, cal que es rendeixin a l'evidència i lògicament s'han de convertir i fer-se

cristians. Ara no trobareu estrany el que Lluc ens diu en el verset 33.

En què ha de consistir la fidelitat a la fe

La darrera part de la lectura està formada pels vv. 1-2 del c. 12. Encara que pertanyi a una altra narració, de fet, el sentit del text és perfectament encaixable al text anterior. La conseqüència "lògica" de l'actitud dels apòstols és la mort. Així creuen les autoritats del sanedrí que s'acabarà la influència popular de la secta cristiana i el judaisme en sortirà enfortit. Allò que potser no es van atrevir a fer els del sanedrí, els ho va servir l'afany de protagonisme del rei Herodes Agripa, el fill d'Herodes el Gran. Així que inicia el seu regnat, que durarà tres anys, fa assassinar Jaume, el germà de Joan, i després ficarà Pere a la presó, amb l'intent també de fer-lo executar públicament. Així aquesta lectura ens ofereix allò que ha de ser la fidelitat a la fe de tots i cadascun dels cristians, malgrat les tensions, les persecucions i el martiri, seguint l'exemple de sant Jaume.

Josep M.ª Aragonès

catequesi dels signes

LXVIII.

El temps de durant l'any

Al llarg d'aquest curs, hem anat tractant en aquestes fitxes de "Catequesi dels Signes", els diversos temps de l'any litúrgic, però n'hi ha un que és el temps normal, l'ordinari de durant l'any. Tots aquests diumenges que segueixen fins al mes de desembre, que tornarà a començar l'advent, tenen un significat litúrgic també important; diumenge rera diumenge, l'Església fa un camí espiritual; podríem dir que celebrem tot el conjunt del misteri de Crist, sense potenciar-ne cap aspecte particular o especial com es fa durant els temps d'advent-nadal o quaresma-pasqua. Complint aquell manament de Jesús "feu això que és el meu memorial", els diumenges de durant l'any celebren, amb fe i amor, Jesucrist resuscitat. Fent aquesta memòria del seu Senyor, l'Església dóna un testimoni, d'amor i de vida, d'allò que és ella mateixa. Al llarg dels diumenges de durant l'any, l'Església, com una esposa, es reuneix per a contemplar el seu espòs i Senyor, del

qual en rep la força per ésser allò que ha de ser, i així poder donar un testimoni d'amor a favor de tots els homes.

Per una espiritualitat litúrgica

El cicle dominical ordinari representa la més antiga celebració de la pasqua del Senyor. De fet aquests diumenges ocupen la gran majoria del temps de l'any litúrgic. D'aquí la importància que tota l'Església visqui l'espiritualitat litúrgica que vivifica i renova la seva mateixa vida interior, amb la força de l'amor de Jesucrist i de la seva Paraula.

La celebració eucarística dominical ha de marcar el camí concret de cada comunitat cristiana i de la seva activitat pastoral, de compromís social i cristià. La Paraula de Déu proclamada i celebrada cada diumenge il·lumina i orienta la vida dels cristians. Tota ella té, per centre, Jesucrist i està im-

pregnada de la força del seu Esperit Sant.

La litúrgia de la paraula

El nou leccionari dominical de l'Església presenta la unitat del missatge en diversos grups de diumenges dins una pluralitat d'etapes. Una de les bones qualitats que hauria de tenir sempre l'homilia seria el fer ressaltar aquests aspectes, perquè l'Església, en el seu caminar de cada dia, trobi en la litúrgia dominical que celebra, el sentit de la pròpia dimensió espiritual i pastoral.

Les lectures de l'Antic testament són com el pre-anunci de l'evangeli; principalment enguany en el cicle B. de manera especial queda remarcat aquest nexa entre la primera lectura i l'evangeli. El Salm responsorial és un ajut perquè les lectures siguin motiu de pregària i de lloança, i també d'invocació perquè es realitzin, en nosaltres, les exigències evangèliques. La segona lectu-

ra més aviat dóna orientacions concretes perquè sapiguem encarnar, en la nostra vida quotidiana, el missatge cristià.

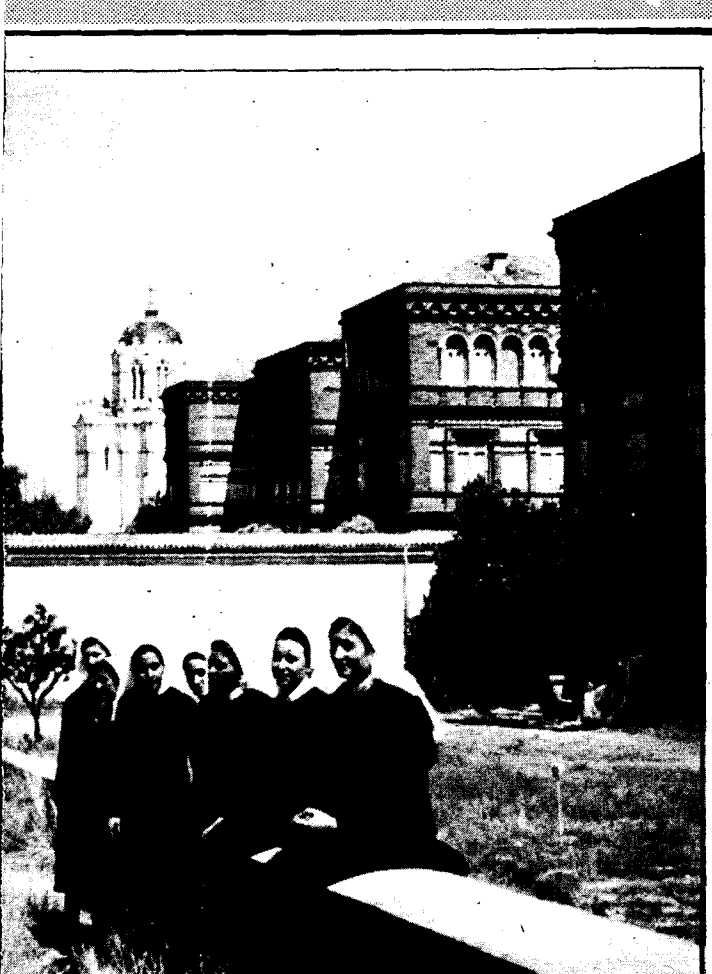
Enfortim la nostra fe

Una comunitat cristiana que viu lluitant per a mantenir-se en la fermesa de la seva fe, necessita, també, proclamar-la i refermar-s'hi comunitàriament.

Davant la incredulitat del poble o del dubte dels propis deixebles, Jesús respon sovint amb un miracle per obrir els ulls de la fe a aquells que no creuen o són poc creients. Ser

cristians vol dir seguir el Senyor cada dia; per això necessitem enfortir constantment la nostra pobre fe. Tots els diumenges de l'any litúrgic certament que ens hi ajuden, perquè en ells celebrem la fe pasqual de l'Església. Això ens fa constatar i experimentar que la força de l'Esperit actua i impulsa a dur a terme l'obra salvífica de Jesucrist. Això ens dóna esperança en la futura i gloriosa vinguda del Senyor resuscitat que complementarà l'obra iniciada en nosaltres. La litúrgia fa ressaltar aquest aspecte, principalment en l'últim diumenge de l'any, quan celebrem la festa de Crist Rei.

F. Xavier Parés.

de la mare Mizar és de per cases qual està prohibit. a una particu-

ducació no és re Micaela del n importància al litació. "Massa ta a la degra- ó. El vici crea e cal desarre- costumar a les el qual podrà ència". Reben la vida: cosir, brodar, i una indispensable: are Fundadora sionals. Més passaren per la rid en vida de

Fecundant serà la teva vida

"Fecundant serà la teva vida si la lliures a Déu i en servei als altres", diu un opuscle que ens dona la directora abans de prendre comiat En una de les seves pàgines les adoratrius es defineixen: "Una crida que ens compromet, que ens qüestiona, que ens exigeix un replantejament profund, serè i dinàmic de tota la nostra existència. Les adoratrius som dones consagrades a l'Eucaristia, apòstols de la joventut per la reeducació i la formació integral".

La Congregació fundada per santa Micaela el 1856 actualment compta amb 110 cases a Espanya, Portugal, Àfrica, França, Itàlia, Anglaterra, Xile, Colòmbia, Bolívia, Veneçuela, Índia i Japó.

Crist va tractar amb les prostitutes reintegrant-les a la societat: "Jo tampoc et condemno, marxa en pau i no tornis a pecar" digué a Magdalena. A la nostra societat existeix una societat que anhela un món més just que no enganyi, una llum que il·lumini el seu camí.

Enric Vendrell, Director General de Protecció i Tutela de Menors

"La inactivitat és font de delinqüència"

Amb el propòsit de conèixer la problemàtica dels menors amb dificultats d'adaptació a la societat, CATALUNYA CRISTIANA ha parlat amb el Director General de Protecció i Tutela de Menors, senyor Enric Vendrell.

Malgrat tots els progressos que ha viscut la humanitat, no s'han pogut arraconar una sèrie de conductes marginals, com en el cas dels nois i noies que observen conductes delictives. En la majoria del casos, una cosa queda clara: els menors no en tenen tota la culpa; la seva situació és conseqüència d'una condició familiar poc afortunada. Quan parlem amb el senyor Vendrell d'aquest problema ens diu que, efectivament, les carencies afectives o trencaments del nucli familiar són determinants pel futur dels adolescents. "També és cert que els moments en que vivim, en els quals molts joves no troben treball, propicia conductes delictives. La inactivitat és font de delinqüència."

D'uns anys ençà hi ha una sensibilització especial pel tema de la droga. Molts joves, potser d'una manera inconscient, s'han vist abocats en aquest abús. "Tanmateix la droga i prostitució són més importants que uns anys enrera. Actualment es donen situacions en què nois i noies molt joves són drogaddictes, la qual cosa abans no era tan freqüent. També ha augmentat la prostitució, de la que ells i elles en són víctimes."

Enfront de tota aquesta problemàtica, angoixant i feridora, la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors vol desenvolupar una tasca preventiva per tal d'aconseguir la reinserció del noi a la societat. "Nosaltres treballem en aquesta línia i pensem que el millor és evitar l'internament i que el noi pugui ser assistit, en quan sigui possible, per la pròpia família, ni que hagi de ser en connexió directa i control de la nostra Direcció."

En una època no massa llunyana existien centres per a menors molt massificats, on es feia difícil dur a terme una tasca reeducativa. "Estem reestructurant els centres que ens han traspassat. Evidentment creiem que és perillosa una massificació. L'ideal són centres de 50 a 60 interns. Cara al futur crearem uns centres comarcals. Per això ens estem posant en contacte amb els ajuntaments. Per altra part la Direcció compta amb unes delegacions seves a cada capital de província."

Segons ens diu el senyor Vendrell,

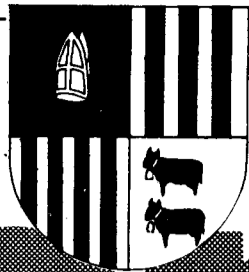

es volen potenciar les institucions privades que ja existien i que, a nivell de Catalunya, són a prop d'un centenar. En relació a les orientacions a seguir, comenta que la Direcció General marcarà les línies pedagògiques generals per a donar una coherència entre tots els centres, tant propis com privats.

Actualment a Catalunya hi ha 3.000 interns en els centres dependents de la Protecció de Menors. En preguntar-li per les seves característiques, el Director General ens diu que ara s'observa una agressivitat superior a la d'abans. Les seves anomalies són la força física, l'arrogància i el despreci per una sèrie de valors que han estat bàsics per nosaltres, que ells desprecien.

En acabar la conversa, el senyor Enric Vendrell ens fa saber que ara, abans de prendre una decisió amb el noi se'l porta a un "Centre d'observació", on s'elabora un informe per tal d'actuar amb unes garanties i amb més coneixement de causa. Es tracta de crear també uns "Centres d'Accolliment", que seran els llocs on el noi estarà atès des del primer moment.

Des de fa vuit mesos s'està treballant en tot aquest camp. El Director General reconeix que volen fer moltes coses, però que fins el moment present estan organitzant i planificant cara el futur. L'objectiu és ben clar: evitar la marginació; que tothom pugui adjudicar-se un paper actiu i creatiu en la societat. En això tots hi tenim la nostra pròpia responsabilitat.

Wigberta

andorra

AEROPORT: Barcelona-La Seu-Barcelona

De l'aeroport de la Seu d'Urgell, se n'ha parlat bastant, sembla que mai acaba d'arribar-nos la realitat dels seus vols regulars. Crec que és una molt bona idea tant pels andorrans com per a la resta de visitants del nostre país. Hem parlat amb en Pere Joan Tomás, per part de l'iniciativa privada, i en Francisco Ruiz-Cabello Jimena, representant de l'administració Central i Director d'aeronàutica de l'aeroport. A les nostres preguntes ha respost de la següent manera:

—Pels lectors de Catalunya Cristiana, que pot ser no estiguin totalment al corrent d'aquesta idea, parlem-nos de les iniciatives i principis de l'aeroport.

—Abans de tot dues idees han de quedar molt clares. Primer la iniciativa privada neix de l'empresa DAUSA (Desarrollo Alt Urgell, S.A.) que és qui ha fet la inversió econòmica. Segon, es el primer aeroport privat que ha estat declarat d'interès general per l'administració Central, representada per Francisco Ruiz-Cabello Jimena, com a responsable dels serveis aeronàutics i coordinació de serveis estatals.

Per DAUSA parlem amb en Pere Joan Tomás del grup del senyor JOSEP BETRIU i TAPIES, president a més de DAUSA de les conegudes formes "TAURUS" d'Oliana i "VALI-

RA" de Reus. Amb el senyor BETRIU el van contactar les autoritats de la Seu d'Urgell, d'aquella época, a fi i efecte de crear quelcom per a promocionar l'Alt Urgell. Va sorgir aleshores, el pensament de l'aeroport, vista la manca de comunicacions.

Els contactes començaren per primera vegada l'any 72. Especialistes en aquest ram, després de sobrevolar la zona durant una setmana varen trobar el terme d'EN SIURA el més apropiat pel cas, i començaren els tractes amb 74 propietaris del terreny, que van finalitzar amb 135 escriptures l'any 76. La llei d'aviació civil només, dóna permís per construir un aeroport en cas de propietat absoluta del terreny, o de contracte de lloguer per a 99 anys (tant costa amortitzar una obra d'aquesta envergadura).

Es varen comprar 200 hectàrees. Hem parlat abans de 74 propietaris i en contrapartida de 135 escriptures de compra. És fàcil d'explicar i comprendre per qui conegui el problema de traspàs de terres de pares a fills, no sé què succeeix, però sempre surten, en algun cas com aquest, dos propietaris del mateix tros, manera d'acabar amb problemes?... doncs comprar el mateix dos cops; pot ésser més car, però és més ràpid i quatre anys ja es prou temps, l'inversió actual sobre-

passa els tres mil milions de pessetes (sense comentaris).

—Realitat de la seva no ja inauguració, sinó posada en marxa dels vols regulars.

—L'aeroport està ja finalitzat. Manca solament comprovar algunes ajudes a la navegació aeronàutica. Fa pocs dies acabarem el radi-far NDB, està ja comprovat i funciona perfectament. Per tant, quan la Cia. AVIACO tingui preparada la tripulació, penseu que les característiques de l'aeroport son especials, com diem quan estigui ensinistrada la tripulació, tindrem tres vols regulars diaris Barcelona-La Seu-Barcelona. Els horaris no els tenim encara, però serán desde la sortida fins a la posta del sol.

—L'enllaçament amb els diferents aeroports com es farà?

—L'arribada a Barcelona (Prat del Lli.) com qualsevol altre vol regular, i l'arribada a la Seu, des de cotxes de lloguer en el mateix aeroport, fins a taxis o autobusos de línia.

Parlem una mica de la utilitat i el bé que pot portar aquest aeroport. Crec que pels andorrans que tenim un contacte bastant constant amb Barcelona, ens reserva la tranquil·litat de tres hores de carretera, com a mínim, i en un mateix dia podem anar i tornar amb la feina feta, i sense els nervis de la carretera que, ho sé de bona tinta, son bastants. També ho crec interessant a l'inversa, els

de Barcelona i comarques que vénen a Andorra per motius comercials. De cara al país, arribaran d'arreu del món vols "charters" destinats al Principat. Tant sols amb una petita limitació, per a les seves mides l'aeroport accepta vols tipus Focker, bimotors de 40 a 50 plaçes, i l'avió de desenvolupament mundial actualment STOL, que son avions d'ateratge i vols curts. L'empresa DANER (Londres) ha contractat ja a partir del 19-XII uns vols de turistes d'aquell país cap a An-

dorra, això ens permetrà de rebre un turisme, potser, que fá temps no veiem.

I el que ens ha semblat més interessant de tot és la creació de noves indústries, llocs d'esbarjo, etc... perquè ens ajudaran contra "l'atur obrer" que patim tant. Es miri per on es miri, la idea sembla bona. Tant sols esperem que el termini d'un mes que ens han donat per a la seva posada en marxa, sigui real. Així ho esperem i desitjem.

PROGRAMA DE L'OFICINA

PRO-TURISME D'ORDINO

22.7.82.— Plaça del poble recital de la Marina Rossell.

29.7.82.— A l'Església d'Ordino recital de la soprano Carmen BUSTAMANTE acompanyada al piano per MANUEL GARCIA MORANTE.

21.8.82.— A l'Església recital del quartet BARTHOLAY.

23.8.82.— A la Plaça del poble actuació dels Ballets Romanesos.

Se us informarà del desenvolupament de cada acte, encara que és molt millor, si esteu al Principat d'Andorra, hi passeu personalment.

Literats andorrans

Aquesta setmana, tinc l'im-merescut tinc honor de parlar d'un escriptor andorrà, i dic immerescut perquè d'ell n'han parlat en S. Espriu i en Bartra (aquest últim ens ha deixat recentment). Davant de tants grans poetes catalans tot el que jo digui podria quedar de poca consistència. La presentació de l'Antoni Morell, hagués preferit fer-la en unes altres circumstàncies, però la mort imprevista de l'Agustí Bartra ens ho fa necessari. L'Agustí Bartra era un gran amic de l'Antoni Morell, i m'ha semblat oportú que fos el mateix Morell qui ens parlés de l'obra de aquest gran home, i la seva vinculació amb Andorra. L'Antoni Morell es jove, intel·ligent, d'una gran honestat, coneixedor de la humanitat, les seves dèries i limitacions, per això els que comptin amb la seva amistat gaudeixen d'una gran sort. Té també el seu lloc en el govern, però aquest punt el deixarem per una altra ocasió. Avui ens centrarem en la seva característica literària. El seu llibre "SET LLETANIES DE MORT", es profund, d'un estricte valor literari. D'ell diu en Salvador Espriu en el seu pròleg "Antoni Morell, es un home avisat i culte, coneix prou les exigències mínimes de la narrativa

contemporània per evitar clixés candorosos..." —i segueix— "... té el dó del ritme, aquest concepte tant subtil, i vet aquí que som de sobte davant d'un narrador que pot esdevenir de primer rengle..." "... Antoni Morell ens crida des del seu llibre, que el seu país, i el nostre i la terra sencera, tots nosaltres hem arribat al fons d'un atzucac".

Toni esperem la teva propera obra per ben aviat, de segur està molt profitosa.

La presència d'Agustí Bartra a Andorra

per Antoni Morell
Escàs-Principat d'Andorra juliol 1982.

Fa dues setmanes, una matinal, Agustí Bartra morí, a Terrassa. A Andorra coneixerem la notícia, l'endemà. Sé que a Terrassa i a Catalunya el poeta i l'escriptor tenia molts amics que romangueren colpejats. Puc dir que al Principat d'Andorra, i malgrat la presència física del poeta s'allargà només durant dos mesos, moltes

persones, molts amics em telefonaren dient: "ho sento, noi"... Sí, dos mesos plens de contactes, de descobriments i

de recerques envers persones i envers l'obra. Perquè l'obra de Bartra és tan important per ella mateixa com per l'home que l'escrigué. Bartra descobrí Andorra lluny dels clixés estereotipats amb els quals ens miren certs literats i escriptors de la mateixa llengua nostra..., conegué la gent del país, les muntanyes, les tempestes i amb l'Anna Murià, palpà una Andorra i uns Andorrans amb les seves contradiccions, però finalment humans. Un poble matisat absolutament per l'aspror de la terra i de la muntanya, un país jove i vell, enlluernat des de fa un temps per l'or del vedell, però absolutament identificat amb la seva independència ancestral.

I així, neixeren els ja famosos "HAIKUS D'ARINSAL", darrera obra del poeta on la intensitat del pensament es casa amb la humilitat quantitativa de la forma: un gran repte del poeta "mexicà".

La presència d'Agustí Bartra a Andorra es ja gairebé total. Articles, amics, pedra o bronze que testimonii la seva estada a Andorra són algunes de les coses que els andorrans volen oferir a un home que els estimà i els compregué. Andorra significà per Bartra, a més, altres

D'esquerra a dreta: Antoni Carreres (poeta), Toni Morell (escriptor), A. Bartra i Anna Murià. R. Pere Joan Tomàs (Andorra).

coses: noves forces per crear, per amagatzemar angoixes o possibles incomprensions, joventut que l'esperonà. Andorra aparegué davant de l'Agustí tal com és: País absolutament verge, jove, apassionat, lliure, amb repte de futur, amb contradiccions profundes però amb sortides clares i netes.

Hi hagué com una mena de matrimoni entre l'home de cabells blancs, —pocs i allargassats—, d'ulls blavíssims, esquena encorbada, apassiona-

ments telúrics, gairebé nascuts de les entranyes, silencis i rauxes, i el País blanc, blau, apassionat, telúric, silencios i arrauxat, el qual ell descobrí, ara fa un any, durant els mesos de juliol i agost de 1981. Jo vaig poder compartir amb l'Anna Murià i l'Agustí Bartra l'aprofundiment d'una realitat —l'andorrana— més enllà d'imatges de postal i de definicions elitistes.

Antoni Morell

món

Una obra d'una religiosa cega i paralítica

Les Carmelites Descalces fundaran a Angola un monestir de clausura

Acabo de rebre del modest monestir de Carmelites Descalces de clausura de Mollerussa, d'una ex-feligrera meua; un clam angoixós pidolant oracions i ajut material per a fundar, al bell mig de l'Àfrica, a Angola, un país paganitzat, un auster monestir de clausura de Carmelites descalces. Fem història! Aquesta carmelita descalça és una cegueta i paralítica, a la qual fa uns 25 anys li portava freqüentment la sagrada comunió, a una barriada pobra de Viladecans.

Era emocionant i exemplar veure com donava gràcies després de combregar. A plena joventut, una terrible malaltia va deixar-la cega i totalment paralítica: tota una piltrafa humana, però, amb la claredat intel·lectual fora de lloc i un fervor místic fet a semblança de la santeta de Lissieux.

Era alimentada només amb líquids i alguna sèmola lleugera. Aconseguirem portar-la a l'Empar de Santa Lúcia de la Caixa de Pensions, de Barcelona. Un bon dia, una institució seglar de senyoretas de Madrid, portà les cegueta de

l'Empar a Roma, a visitar el Papa; n'Antonietta Llamas, que així es deia la cegueta, degut al seu estat llastimós, no hi pogué anar i es quedà plorant. Aleshores se li va apropar una distingida senyoreta i li va prometre que, dins de poc temps, ella i una altra amiga la portarien a Roma i seria rebuda en audiència pel Papa. I així va ser.

En avió i internada en un bon hotel de Roma, fou rebuda pel papa Pau VI, el qual, doblegant un genoll, li va dir que "era ell qui li demanava que pregués pel Papa i l'Església". Ella en serva una fotografia molt emocionant.

Fervorosa vocació

De retorn a Barcelona, al poc temps, li vingué una fervorosa vocació de seguir santa Teresina i fer-se carmelita descalça. Cal suposar que molts obstacles li impediren aquesta realització. Sorgí la idea de demanar al Papa el seu permís. No cal dir que, aconseguit aquest, tot seguit fou admesa per vota-

ció unànime al monestir, recent fundat a Mollerussa, en una modesta i pobra casa de pagès, adaptada com a monestir, on una petita i modesta comunitat floria en olor de beatitud i popularitat, arreu de la comarca. Es la joguina de la comunitat, primer en una panera de vímet —solament pesa uns 35 quilos—, i després, en un cotxet exprés, les germanetes la porten als diversos actes de la comunitat. La seva feina és comptar i empaquetar hòsties per a l'Eucaristia, que les paròquies de la comarca van a cercar al monestir de Mollerussa. Amb les seves paraules i fervors, és l'àngel que fa de la comunitat un cel.

Seguint la consigna d'aquest Any Centenari Teresià, de fundar les Carmelites Descalces, un monestir del seu Orde, al bell mig de la República Africana d'Angola, conscients que amb la pregària i penitència, s'aconsegueix millor la conversió dels infidels i pagans, segons la sentència de Crist a sant Mateu, quan en constatar els apòstols que mancaven "segadors per a la gran collita",

els deia: "Pregueu al meu Pare que envii obrers".

I a aquesta fundació del monestir de carmelites descalces a Angola, precisament de Mollerussa, hi van dues monges, però ella, pel seu estat, en no poder satisfer el seu desig de missionera, vol fer com santa Teresina, la seva patrona, ajudar tant com pugui amb l'amor, oferint la seva sofrent malaltia i martiri per ajudar la fundació a Angola.

Empresa sublim

Certament, és una empresa magnífica i sublim d'aquesta bona i fervent carmelita cega i paralítica, que ens diu a tots nosaltres que és la millor manera que tenim d'agrair la gràcia que Déu que ens ha fet, de conèixer, estimar i seguir el Crist Mestre i gaudir dels seus sacraments guanyats per la seva sang vessada en el Calvari, per poder salvar, i ajudar a fer també possible que aquests germans nostres del tercer món assoleixin la mateixa grà-

cia feta a nosaltres de conèixer i seguir a Crist en la pràctica de la nostra sacrosanta religió cristiana catòlica pel fruit de les Missions, la qual cosa s'assolirà seguint el consell del Crist "Pregueu al meu Pare que envii obrers per a la sega" que és esponerosa, però, hi manca el qui els llesqui el pa de la veritat evangèlica!

Seguint fidelment el clam de la meua feligrera, avui dia, carmelita descalça de clausura de Mollerussa, demano la col·laboració a tots els bons i fervorosos catòlics, a aquesta exemplar obra, en honor de l'excelsa santa Teresa de Jesús, en el seu any centenari, la qual, ja de petita va sentir el neguit de la vocació missionera. Ajudem amb pregària i ajut material aquesta carmelita paralítica i cegueta de Mollerussa (Lleida). Si aconseguim ajudar a salvar un infidel, tenim la seguretat de salvar la nostra pròpia ànima!

Mossèn Ramon Saborit
i Comellas
Rector jubilat de Viladecans

joventut

Les colònies, una experiència formativa

En aquest número, i quan ens trobem a ple estiu, hem considerat adient parlar de les colònies i dels camps de treball. Es tracta d'experiències positives, creadores, formatives i enriquidores que poden dur a terme durant aquests mesos de vacances els infants i els joves.

Perquè l'estiu, al contrari del que s'ha donat a entendre a vegades, no és l'època de no fer res. Ben al contrari, és el moment adient per canviar d'activitat i fer les coses que més ens agraden. És un temps lliure preciós del que disposem al llarg de l'any per enriquir-nos. I l'enriquiment arriba a molts joves a través de les experiències dels camps de treball, les colònies o els campaments.

Els organismes oficials s'han adonat de les immenses possibilitats que ofereixen aquests mesos d'estiu i s'han llançat en l'organització de colònies, camps de treball, viatges i d'altres experiències per a l'estiu del jovent. Cal seguir en aquesta línia i incrementar les ofertes estiuenques als joves.

En arribar l'estiu, a l'època del descans escolar i la xafagor, un bon nombre de nens i nenes viu l'experiència de sortir uns dies de casa seva per estar en contacte directe amb la natura i fer amistats. Es el temps de colònies. I la quitxalla s'ho passa bé. Més que no pas ficats a les grans ciutats, amb sorolls, calor i contaminació.

No podem facilitar una relació detallada de les colònies que es fan arreu de Catalunya. La llista seria llarguíssima. En aquest cas, ens hem fixat en un grup que, com tants i tants a Catalunya, organitza colònies amb la bona intenció d'educar i distreure el nano en aquests mesos d'estiu. Es un grup representatiu dels molts existents al nostre país.

Jordi Puig és un noi de Barcelona que pertany al CESFA (Clubs d'Esplai Sant Francesc d'Assís). El Club organitza cada any diverses tandes de colònies pels nens i nenes del barri Espronceda de Sabadell. A més d'aquesta activitat d'estiu, el CESFA organitza d'altres activitats la resta de l'any amb l'intent d'educar la quitxalla en el temps lliure.

Quan demanem a Jordi Puig la reacció de la quitxalla a la tornada de colònies, ens diu que la majoria no tenen cap pressa per tornar a casa perquè viuen una experiència que els omple. "Els va bé tant des d'un punt de vista psíquic com físic. Es una desintoxicació en tots els sentits."

La quitxalla es posa en contacte amb la natura i fa amistats.

"Les colònies, així com les activitats que organitzem a la resta de l'any, serveixen per treure els nanos dels canals habituals de diversió que no són altres que les sales de joc, el cinema, la televisió, etc.", comenta Jordi Puig. CESFA intenta que la quitxalla ompli el seu temps d'una manera formativa, perquè en aquest anys de l'adolescència es quan es fonamenten les bases del futur.

Un altre dels aspectes que ens comenta Jordi Puig és que la convivència durant les colònies els permet donar a conèixer als nanos aspectes i detalls importants de la cultura catalana. "Els nens i nenes que vénen amb nosaltres provenen de les barriades, dels sectors de la immigració, i no

están integrats al nostre país. I aquest és un factor que tenim en compte i valorem d'una manera especial."

Subvencions

El Club rep subvencions de l'Ajuntament de Sabadell, la Generalitat i d'alguns particulars per a l'organització de les colònies. Els nanos paguen també una quantitat. La intenció del Club és que tothom tingui accés a aquesta activitat i que ningú no es quedi fora per causes econòmiques. S'ha de tenir en compte que aquests diners que es reben serveixen també per subsistir la resta de l'any.

Enguany el CESFA ha organitzat tres grups segons les

Molts no tenen cap pressa per tornar a casa.

edats, que aniran a la vora de Sabadell, Sant Jaume de Frontanyà i Cap de Creus. El primer grup és pels nens de 8 a 10; el segon pels de 10 a 14; i el tercer pels de 14 a 16.

En relació a les activitats que desenvolupen en la resta de l'any, Jordi Puig ens comenta que organitzen jocs, sortides, xerrades, etc. En definitiva, estan oberts a totes aquelles possibilitats que enriqueixin els nens. "Ara som optimistes cara a la feina que podem fer en el futur, perquè disposem

de locals propis al Col·legi Nacional Espronceda."

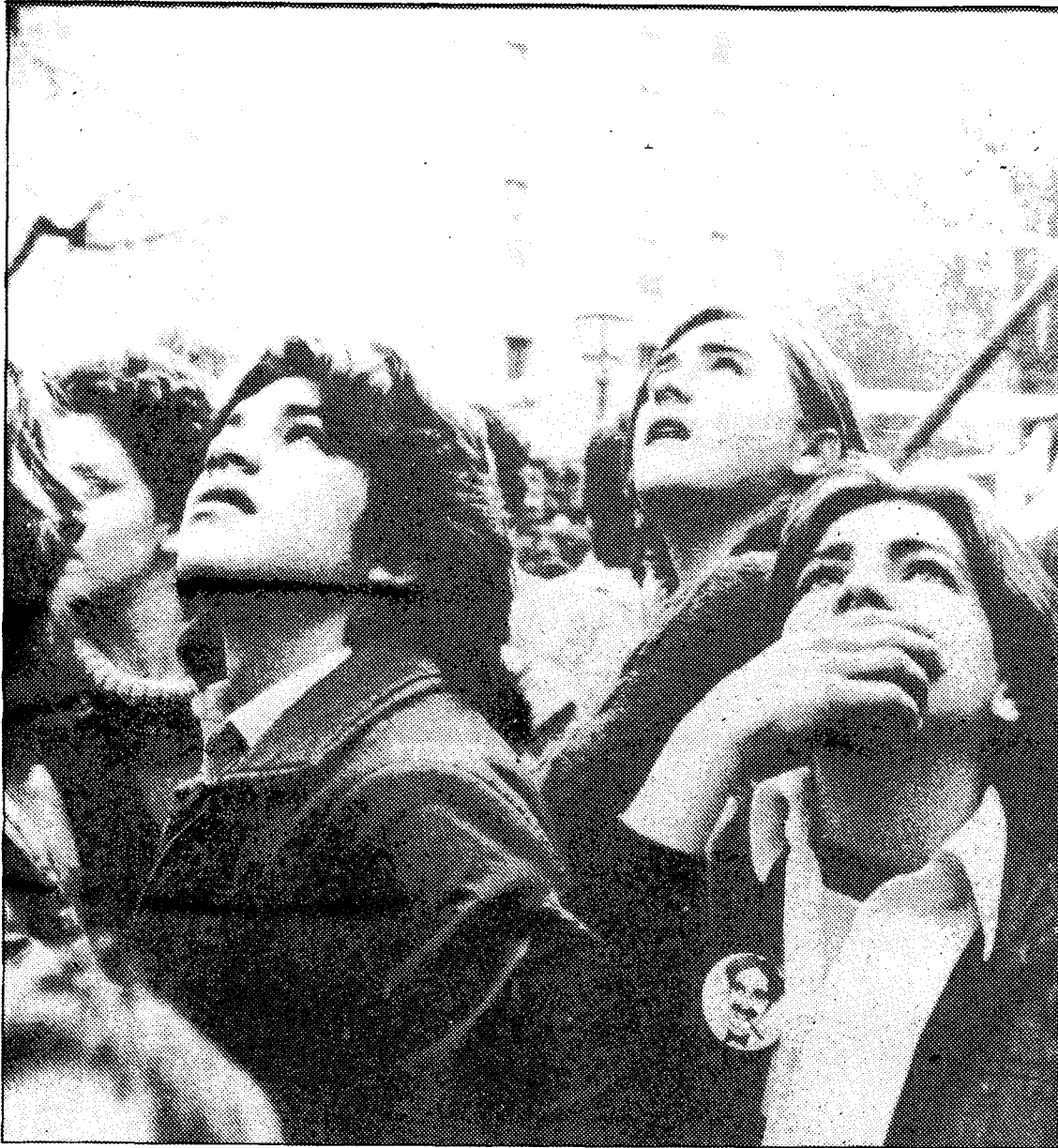
Quan el grup va començar a treballar a Sabadell alguns sectors de la població no es fiaven massa de la tasca que podessin realitzar. "Al principi ens consideraven una mica estranys, no trobaven lògic que uns nois de Barcelona es preocupessin pels nens de Sabadell. Sortosament s'han trencat totes les barreres i ja tenim monitors que són de Sabadell."

Tomàs Puntí

Les colònies serveixen per treure els nanos dels canals habituals de diversió.

Camps de treball, una nova dimensió per a l'estiu

Joves de totes les nacionalitats es troben als camps de treball.

En el decurs d'aquests mesos d'estiu, un grup de joves ve desenvolupant una tasca molt important als Camps de Treball, organitzats per entitats, internacionals o nacionals, que fomenten l'entesa entre els pobles.

Un camp de treball és la convivència voluntària d'un grup de joves, que treballen en un projecte de dimensió social per tal de contribuir a la pau i la germanor entre les diverses comunitats d'arreu del món. Esta fonamentat en aquests punts:

— El respecte dels uns i dels altres, i de llurs creences i idees, sense discriminació per raó de sexe.

— L'estudi i la discussió dels problemes que bateguen en la nostra societat.

— La col.laboració i el servei desinteressat.

— La convivència entre joves de diverses nacionalitats i la comunitat on fan llur servei.

Amplia participació

A cada camp participen un grup de joves de diferents països (normalment) que treballen i viuen en convivència. Això els permet la descoberta de cultures ben diferents, i al mateix temps experimentar la vida comunitària del grup i de la comunitat a la qual ofereixen llur servei voluntari i desinteressat, arribant a un coneixement més real, si cal, de la realitat històrica i socio-econòmica d'un país o d'una regió determinada. Amb llur aportació, doncs, els joves que participen en els camps de treball, forneixen alternatives a les necessitats més profundes.

Les activitats que es fan són diverses. Tot seguit les relacionem:

— Construcció o treballs diversos d'arranjament d'edificis o centres de caràcter social.

— Treballs de jardineria, silvicultura (conreu dels boscos), de construcció o arranjament

de camins, canalització d'aigües.

— Treballs de protecció i conservació de la natura.

— Treballs a hospitals o centres especials, amb deficients o marginats.

— Venda i recollida de productes per tal de recollir fons per a contribuir en el desenvolupament de comunitats marginades i dels països del tercer món.

— Camps d'estudi: socio-econòmic, històric i cultural d'altres qüestions importants.

— Treballs d'arqueologia i restauració de monuments.

— Activitats amb infants: colònies d'estudi, jocs, excursions, etc.

Per mitjà d'un intercanvi de voluntaris, el Servei Català de Camps de Treball disposa de places en els camps organitzats, als següents països:

Holanda, Alemanya Occidental, Bèlgica, Àustria, Bèlgica, França, Gran Bretanya, Suècia, Finlàndia, Irlanda, Noruega, Itàlia, Suïssa, Dinamarca, Tur-

quia, Groenlàndia, Canadà, Illes Feroe.

Servei Internacional de Camps de Treball

El S.C.I. va néixer poc després de la I Guerra Mundial, l'any 1920. De llavors ençà ve organitzant nombrosos programes de Camps de Treball i serveis a llarg termini.

Actualment té més de 10.000 membres a més de 20 països. Acull a persones de totes les edats i orígens, considerant que tots els homes són capaços de viure units dins d'una relació de respecte mutu, sense recórrer a la violència per a resoldre les diferències entre les nacions, comunitats i persones. El S.I.C. treballa per establir la pau al món. És al servei de tots els homes i especialment d'aquelles persones que són víctimes de la violència, la injustícia social, econòmica o política i d'aquells que pateixen fam o malaltia. Davant dels nombrosos problemes del nostre món, els governs no són capaços o fins i tot contraris a donar a aquests problemes una solució durable o acceptable. La humanitat continua dividida en explotadors i explotats. Lluny de deixar-se portar pels corrents de

pessimisme, el S.C.I. lluita per la justícia i la pau. Mentre aquests objectius no s'hagin complert, l'existència del S.C.I. i d'organitzacions similars seguirà justificada, donant una resposta concreta a aquells que han deixat de creure en la solidaritat humana.

Un camp de treball dura entre 15 dies i 3 setmanes. Els treballs són diversos. Es poden trobar tota mena d'activitats. Animar un camp de vacances per infants minusvàlids a Escòcia, restaurar una casa en un barri pobre de París o Brussel·les, assistir a una cooperativa agrícola als camps italians... són molts exemples de molts altres que s'ofereixen als joves que volen descobrir una regió i els seus habitants en un esperit de trobada i solidaritat.

Pel que fa a Catalunya, hi han camps de treball a: Llavaneres, Santa Coloma de Cervelló, La Selva, La Llar del Noi, La Llacuna, Ripoll, Sant Martí de Vinyols, Vallvidrera, Barcelona.

En tots els camps es posa de manifest el caràcter social i de servei de l'activitat. Es tracta de camps de treball de participació reduïda (grups petits), el que permet auto-organitzar-se la vida de grup i tenir una experiència de vida de grup, distribuint les feines, fent el menjar, etc.

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telèf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS .....

ADREÇA .....

POBLACIÓ .....

BARCELONA, A ..... DEL .....

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

L'atur afecta molts joves

BARCELONA.— El conseller Rigol féu, davant la comissió de política social del Parlament, una exposició de la situació de desocupació que afecta de manera molt important les generacions joves. "Les taxes d'atur, de gener a abril d'aquest any, han passat, en els joves compresos entre vint i vint-i-cinc anys d'un 29'4 per cent a un 32'1 per cent," afirmà.

Rigol explicà que el percentatge global d'atur a Catalunya també s'ha incrementat, en el mateix període, del 10'6 per cent a l'11'7 per cent. "Les xifres d'atur —afirmà— només han disminuït en els joves menors de vint anys, encara que "en això influeix el fet que ara som a final del curs escolar i, d'aquí a dues setmanes, molts joves hauran acabat els estudis".

El conseller oferí xifres estimatives de la concentració d'aquest atur juvenil, segons les quals el 86'2 per cent està situat a les comarques del cinturó industrial de Barcelona.

Pel que fa a les mesures que la Generalitat prendrà, el conseller Rigol recordà que "aquest mes acaba el segon pla d'ocupació comunitària, que ha abastat més de dos-cents municipis."

Un llibre editat per la Direcció General de la Joventut

"Lèxic de l'educació en l'esplai"

Continuant en la línia de fer una acció de servei al món juvenil que tingui en compte la globalitat de les seves necessitats, la direcció general de Joventut ha editat el "Lèxic de l'educació en l'esplai". L'autor d'aquesta obra és en Carles Riera i Fonts, que, amb la col·laboració de molta més gent, ha agermanat el coneixement de les activitats de lleure amb el coneixement de la llengua.

El llibre ha estat elaborat amb el convenciment que cal entendre l'esplai "com aquell conjunt d'activitats realitzades durant el temps lliure que poden fer ser lliure l'infant i el jove, i que els ajuden a esdevenir persones en la vida social."

No cal dir que, des d'aquesta perspectiva, la tasca que s'ha proposat l'autor és ben difícil. I la dificultat rau en la quantitat i diversitat d'activitats que es realitzen en el temps lliure i en els diferents projectes associatius, d'objectius.

Cal que tots ens esforcem i col·laborem en retrobar el nom de cada cosa en tots els àmbits i moments de la vida de cada dia. Particularment, el temps de lleure, tan decisiu avui per a la dinamització cultural, és un espai privilegiat perquè tots col·laborem a "salvar els mots".

Quan diem que cal normalitzar el català, doncs, volem dir que desitgem que esdevingui habitual en les activitats habituals dels homes i de les dones de la nostra terra. Es per aquest

motiu que entre tots hem de fer que aquest immens camp de possibilitats educatives que és el temps lliure esdevingui també un camp de recuperació i consolidació de la nostra llengua". Un objectiu, sens dubte, que comparteixen molts educadors del temps lliure.

Hom pot trobar aquest llibre normalment en qualsevol llibreria.

Deu anys d'escoltisme a Cervera

Enguany s'ha celebrat a Cervera el desè aniversari de l'agrupament escolta Coll de les Savines, que pertany als Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi. Aquesta celebració ha permès de consolidar una veritable memòria col·lectiva de l'agrupament, prendre més consciència del que ha estat el pes de l'escoltisme i projectar-se amb més empena cap al futur.

Això s'ha aconseguit amb la realització de diverses activitats, com és ara una cercavila, un foc de camp, o una exposició fotogràfica retrospectiva; però, sobretot, amb l'edició — amb el suport de l'Ajuntament de Cervera— d'un opuscle que recull el que ha estat la història de l'agrupament.

Llegir aquest opuscle és una aventura apassionant i una font continuada d'estímuls. I ho és perquè s'hi reflecteixen les dificultats, els esforços, les iniciatives... que han permès d'arribar fins al dia d'avui. Una trajectòria basada en la col·laboració de tot un seguit de caps i responsables que han demostrat al llarg d'aquests deu anys que la participació d'infants i joves en un projecte associatiu educatiu és possible i ple de significat en qualsevol indret de casa nostra i arrenca d'un veritable arrelament en la realitat.

J.M. Lozano

Catalunya Cristiana és un setmanari popular de premsa especialitzada: d'informació i de cultura religioses

ANY SANT 1982

Peregrinació a:

SANTIAGO DE COMPOSTELA

Presidida per l'Exm. Sr. Cardenal-Arquebisbe

Visita jubilar el 14 d'agost

ITINERARI I:

Amb avió del 12 al 15 d'agost.

Preu per persona: 29.480 ptes.

ITINERARI II:

Amb autopullman del 10 al 17 d'agost.

Visitant: Madrid, Astorga, León, Burgos i Saragossa.

Preu per persona: 29.725 pte.

ITINERARI III:

Amb autopullman del 10 al 18 d'agost.

Visitant: Aranda del Duero, Valladolid, Astorga, León, Zamora, Alba de Tormes, Salamanca, Avila, Madrid i Saragossa.

Preu per persona: 32.875 ptes.

Organització i inscripcions:

Viatges Barcino, S.A.

Agència de Viatges Grup A Títol 82

Central:

Llúria, 7. Tel. 318 05 24. Barcelona-10

Sucursals:

Major de Gràcia, 153. Tel. 237 71 31. Barcelona-12

Mar, 9. Tel. 389 47 08. Badalona.

P. Crist Rei, 93, bis. Tel. 389 42 11. Badalona

Com ens agradaria als joves que fos el capellà?

La realitat d'un capellà perfecte és impossible d'assolir, perquè hauria de ser això, perfecte, i com tots sabem, els homes no ho som pas. Caldria però matisar que el capellà, com a persona que ha estat cridada per Déu amb la finalitat de ser el seu representant viu a la terra, té una fita una mica diferent a la dels altres homes. Tant els uns com els altres, si es manifesten cristians, es comprometen a viure segons l'Evangeli. Però el capellà se'ns manifesta com una persona plenament lliurada a Déu, i per tant, als homes.

Tinguem en compte aquests factors; hem de comprendre que el capellà que nosaltres imaginem no

existeix. Aquest sorgiria de treure totes les bones qualitats a tots els sacerdots i crear-ne un d'ideal. Millor seria que tots ell's escoltant-se i amb voluntat, s'enriquessin mútuament.

Quines són pel jove aquestes qualitats? El jove, pel fet de ser-ho, moltes vegades es troba perdut, indecís davant el gran ventall de possibilitats que li ofereix la vida; el capellà hauria d'encendre-li uns fanalets (petits, perquè si fossin grans, l'enlluernarien) que permetessin al jove intuir els camins. Es també necessari que el sacerdot faci ús de la seva experiència, i a més de presentar, orienti. I dic tan sols orienti, perquè el jove també necessita contactar

particularment amb el món que l'envolta, i com a persona conscient, prendre decisions. Però el que no pot fer mai qualsevol educador, és omplir el cap de consells inapel·lables, encara que siguin totalment correctes, perquè el noi o la noia, que tenen una personalitat pròpia, al sentir-se massa protegits o limitats, poden reaccionar contràriament.

Cal, però, que per a un bon funcionament de l'Església col·laborin tant capellans com seglars, ja que la societat som tots, i l'esforç d'uns sense el suport dels altres, faria impossible qualsevol intent de millora.

M.ª Mercè Griera i Pujol
COU "Jaume Bofill"

la sardana i la dansa

"Festivals de folklore català"

A la vila de Vilabella, població de l'Alt Camp de Tarragona, per dotzena vegada han recomençat els Festivals de Folklore Català que tant renom han donat a aquesta població.

L'espectacle és a càrrec de l'Esbart Dansaire de Vilabella, format per uns quaranta joves, tots d'aquesta localitat, i consisteix primordialment en donar a conèixer Catalunya a través del seu ric folklore, sense oblidar els seus costums, la seva llengua i la seva història.

La representació es fa a l'aire lliure tots els dissabtes de juliol i agost a dos quarts d'onze de la nit, en un marc natural sorprenentment arranjat i il·luminat, cosa que li dona una vistositat incomparable.

Aquest estiu seran deu les danses que es ballaran durant l'espectacle: danses marineres, la Morisca de Gerri de la Sal, la Trencadansa de Prats de Lluçanès, el Copeo de Manacor, el Galop de Panderetes de València, la Dansa de Castellterçol, la Bolanguera del Penedès, l'Espolçada de Premià de Dalt, el Ball de Pastors del Pallars i el Ball de Gitanes del Vallès.

Després de les ballades es visita el Museu del Camp, on es poden veure la major part dels estris agrícoles que avui dia la mecanització de l'agricultura ha arraconat. S'acaba la vetlla amb una degustació de les coques i vins de la localitat. També es poden adquirir models exclusius d'art popular dels Països Catalans en un mercat instal·lat al recinte dels Festivals.

Entre les moltes personalitats que han assistit a aquests Festivals de Dansa Catalana de Vilabella cal destacar la del Molt Honorable senyor Jordi Pujol,

President de la Generalitat de Catalunya, el qual va venir expressament a Vilabella l'estiu de 1980, acompanyat de la seva distingida esposa.

Aplecs de Sardanes. — El diumenge, dia 25, es celebren sengles aplecs de sardanes a les comarques de l'Alt Empordà i del Priorat, concretament a les poblacions de Llançà i cabassers

A la vila de la costa, s'hi anuncia el desè aplec, que es desenvoluparà amb ballades de matí i tarda, a l'arbrada del camp d'esports "La Creu". Hi actuaran les cobles Jovenívola de Sabadell, Miramar i Ciutat de Girona.

L'aplec de Cabassers, més discret (les comarques tarragonines es troben encara en un procés sardanista evolutiu) comptarà amb ballades de matí i tarda, però només a càrrec d'una cobla, la identitat de la qual no s'indica.

Jif Catalunya 82. — Pel proper mes de setembre es prepara l'edició 1982 de les Jornades Internacionals Folkloriques, que prepara l'Esbart Lluís Millet, i que compta amb un ventall de 34 poblacions catalanes que hi participen, esdevenint així un dels moviments folklòrics més importants dels que es realitzen arreu.

Les dades de celebració són del dia 10 al 19 de setembre, en quin dia es realitzarà la cloenda a Barcelona, amb un festival on hi tindran intervenció la totalitat dels grups visitants.

Els conjunts que participen enguany a les JIF, són representatius dels països Brasil, Bulgària, Iugoslàvia, Polònia, Txecoslovàquia i la Ucraïna.

Josep Ventura

NOTA CASTELLERA

Com els nostres lectors han pogut observar, fa algunes setmanes que no publiquem la "Crònica Castellera" que fa el nostre amic i col·laborador en Jaume Casanova, "Crossa". N'ha estat causa una malaltia que l'ha obligat a hospitalitzar-se. Ja recuperat i retornat a casa, ben aviat, ens tornarà a enviar les habituals cròniques que tan bona acollida tenen arreu de Catalunya i en especial a les zones castelleres que cada vegada són més extenses.

art

Restaurada una vella església al Berguedà

El diumenge 18 tingué lloc la benedicció de l'església vella de Sant Miquel de Tarradellas (Berguedà), un cop acabades les obres de reparació i consolidació iniciades el 1970. El bisbe de Vic, doctor Ramon Masnou consagrà l'altar i la Diputació de Barcelona oferí la nova imatge de Sant Miquel. Posteriorment hi hagué una ballada de sardanes amb la cobla "Ciutat de Berga" i, més, un aperitiu.

Hi ha notícies històriques de l'existència d'una capella a Tarradellas des del segle XI.

llar i flors

Mantingui les plantes sanes

Heu d'escollir les plantes amb cura, compreu sempre a viviers, garden center, a llocs de confiança.

Poseu molta atenció al comprar les llavors: hi ha marques que venen en paquets tancats hermèticament i han estat emmagatzemades en condicions adequades; les llavors en aquestes condicions tenen més probabilitats de reeixir quan se sembrin; sempre que pugueu compreu llavors F1, són més vigoroses. Mireu la data anotada al sobre.

Comproveu bé els bulbs... llenceu els que estiguin secs o esponjosos, busqueu el verdet sota les escames de sèpia... la planta lluna pot ajudar-nos.

Heu d'escollir plantes fortes, robustes, amb bon color, tingui molta cura amb el dors de les fulles; si malgrat haver seguit aquests consells les plantes no prosperen tracteu d'entendre que hi passa, que tingui malalties o plagues busqueu el tractament adequat. Però, quan no, a vegades se les mata per excés de cura.

M. Teresa Dachs

moda

L'estil mariner

La moda, aquesta temporada, és juvenil i marcadament marinera. En aquest cas les influències s'han deixat sentir amb molta força i a totes les col·leccions. La presència de vestits i conjunts de tipus mariner s'han convertit en un desplegament de models variadíssims sota el lema d'un denominador comú: el blanc, el vermell i el blau marí. La firma MARLU, sempre a l'avantguarda de la moda, ha creat aquest model que ha estat realitzat en crêpe de primera qualitat i que aporta a la silueta la gràcia d'unes sises baixes que contribueixen a bruser el cos i l'encant d'una faldilla-pantaló avui tan actualitzat, la llargada del qual sobrepassa el genoll. Franges blanques incrustades i butxaques inclinades amb adornament de botons es complementen amb cinturó format per doble cordó també blanc nuat a la cintura.

Es una moda que marca temporada i que, per la seva funcionalitat, sembla que tindrà molt èxit. No ens oblidem doncs, d'in-

MARLU.— Molt apte per a dones actualitzades, aquest model, estil mariner, on el blanc, el reig i el blau marí juguen el principal paper. (Model exhibit a "Moda Selecció").

tegrar una peça d'estil mariner al nostre vestuari d'estiu. Al seu moment, ho agraïrem.

M.ª José Ejarque

costums i tradicions

Els tres dons de sant Jaume als lleidatans

L'any passat en aquests dies, parlàvem del pas de sant Jaume per Catalunya, segons la tradició. I, com a conseqüència d'aquella de la devoció que hom sent, a diferents comarques, per "sant Jaume Matamoros" com familiarment en algun indret li deien. Els sants ja hi estan fets a sentir aquestes petites irreverències. S'hi s'enfadessin ja no serien sants.

Així, no crec que sant Jaume es prengué massa seriosament la facècia d'aquell "savant catalan" —com ell mateix es deia— Pompeu Gener, o "Peius".

Succeí que a Girona, en el barri del Pedret, els devots, de l'apòstol, cada any muntaven un altaret amb fustes, robes i aquell gènere que cada dia escaseja més: bona fe i bona voluntat.

Es veu que una vegada va passar-hi el dessús dit escriptor-humorista el qual, davant aquells fanalets de paper, cadenetes i flors, va escriure: "Sant Jaume patró d'Espanya, / us han ben ensarronat, / puix que el qui ací us ha posat / ha exercit de patró Aranya. / Si bufa vent de llevant / i fa moure les fustetes / aniran a fer "pas-tetes" / el moro, el cavall i el sant."

Allà on realment sant Jaume va mostrar-se agraït i emocionat, fou a Lleida. A banda de les coses que en diguérem l'any passat hi ha la tradició dels tres dons que els concedí.

Segons una dienda, quan anava per les comarques del Pla de Lleida i de l'Urgell, arreu hi trobava eremots. La terra no produïa i la gent passava malures i misèria. El sant se'n compadí i a mesura que caminava —millor dit, hi passava a cavall d'un ruc—, beneïa els camps i els conreus que s'eixirvien i donaven fruit de seguida, i s'anava tothom.

És clar que la gent saltava de goig! Així, quan va entrar a la ciutat de Lleida, la multitud l'aclamava, li besava les mans i

els peus i fins les petjades de l'ase. Semblava una mica l'arribada de Jesús a Jerusalem.

Sant Jaume es va emocionar. I per a premiar aquella bona gent, va donar una certa herba al ruc, el qual, després de menjar-ne, començà a escampar buines d'or que l'apòstol anava repartint en més o menys quantitat segons les necessitats de cada família.

Així havia donat a l'Urgell i a Lleida, tres dons: va tornar la salut al país, fertilitzà la terra i repartí riquesa material. Gràcies a tot això, Lleida va créixer, així com totes les altres poblacions per on havia passat el sant. I s'aixecaren cases, s'ordenaren regadius, abundaven les bones collites...

Però hom s'havia descuidat de preguntar a sant Jaume el nom d'aquella herba que feia fer excrements d'or i per això d'ençà d'aquell fet, els camperols d'aquelles comarques criaven rucs més que d'altres animals de treball —malgrat la dita de que els rucs d'Urgell, només de veure la càrrega ja suen—, amb l'esperança de que algun d'ells trobés, un dia, l'herba miraclera.

Esteve Busquets i Molas.

racó del llenguatge

El verb i els seus complements (3)

El complement indirecte o datiu també podria anomenar-se complement preposicional per tal com, generalment, és introduït per la preposició a. És el que ens diu el destinatari de l'acció verbal, aquell qui en rep un dany o un profit. La noia posa la bufanda al seu germà. Cada dia escrivia una carta al seu amic. Deu diners a tothom.

A part de l'indirecte o datiu, hi ha altres complements preposicionals. Entre ells, els que completen alguns verbs que exigeixen una determinada preposició. Ens recordem molt de l'any passat. Parleu-ne amb els vostres amics. Penso en l'esdevenidor. No accedirem a les seves pretensions. Aquests verbs: recordar, parlar, pensar, accedir restarien incomplets sense els complements introduïts sempre amb una preposició, la que demana cada verb.

El complement directe i el preposicional són excloents un de l'altre, no hi poden ser tots dos alhora. Tots dos són complements d'objecte i tenen en comú que reben directament l'acció del verb. Es diferencien entre ells per la preposició; el directe no en duu mai i és obligada en el preposicional.

Cal notar que els complements preposicionals que entren amb la preposició en, la canvien per a si són infinitiu de verb. Pensava en la solució de l'afer. Però: Pensava a solucionar-lo. Són molt freqüents els errors per no observar aquesta norma, sobretot en el costum social de trametre targetes en què els contraents i llurs pares es complauen "en" assabentar-vos del casament i "en" convidar-vos a la cerimònia i a pat posterior. Haurien hagut de dir: es complauen a convidar-vos, assabentar-vos.

També són introduïts amb preposició alguns complements circumstancials. Aquests no acostumen a ser veritables complements, en el sentit que no completen el verb sinó que només hi afegeixen algun detall circumstancial coincident amb l'acció explicada. Per això és més pertinent anomenar-los determinacions circumstancials: Treu les cadires de la cambra. T'envio el certificat per correu. Ho trobaràs sobre el taulell. Va haver de destapar la llaua amb un tornavís. Cada setmana va a Barcelona.

Molt sovint, aquestes determinacions són constituïdes per un sol mot, gairebé sempre un adverbi, i no l'introdueix cap preposició: Cantava malament. Que vinguin aviat. Seieu aquí. Els nois arriben avui.

Perles Ortogràfiques

Molts cognoms catalans s'escriuen amb ortografia castellana perquè així consten al registre civil. No és aquest el cas del paper d'embolicar del Forn Bertrán Pastisseria. Si fos en castellà, l'accent hauria de ser agut, Bertrán, i en català no ha d'anar accentuat.

Albert Pera

música

L'Orfeo Cantonigrós, a Nantes i Llangollen

L'Orfeo de Cantonigrós i el seu esbart dansaire viatgen a l'estranger, per actuar a la ciutat de Nantes, convidats pel grup "Treteau et terroir"; posteriorment aniran al País de Gal·les on, conjuntament amb l'Orfeo Vigatà i sota la direcció del mestre Angel Colomer i del Romero, prendran part al festival internacional de música de Llangollen. També actuaran en un programa de la B.B.C. al qual han estat convidats.

Acompanya l'expedició el coreògraf i folklorista Josep Mas, com a responsable de l'Esbart Dansaire.

Descoberts 4 manuscrits de Haydn

Quatre manuscrits originals del

compositor Joseph Haydn han estat descoberts a Austràlia.

El periòdic "The Australian" ha informat que els manuscrits, quartets per a corda opus 50, han estat autènticats pel doctor George Feder, de l'Institut Joseph Haydn, de Colònia, que ha estat a Austràlia per a donar una conferència. Segons el "Melbourne Age", els manuscrits sortiren a la llum després d'un concert celebrat a Melbourne per a commemorar el 250 aniversari del naixement del músic.

El musicòleg i artista britànic, Christopher Hogwood els va rebre quan sortia del Teatre Universitat, de mans d'una àvia, però al dir-li de què es tractava, Hogwood no s'ho va creure. Segons sembla, els manuscrits havien estat propietat de la seva família durant uns dos-cents anys i valen més de 30 milions de pessetes.

llibres

Història i pensament polític als anys vint i trenta (1)

miquel ferrer i sanxis

L'EVOLUCIÓ DEL PENSAMENT POLÍTIC CATALÀ 1923-1939

L'eufòria del nacionalisme català de principis de segle de la institucionalització de Catalunya és veieren aparentment estroncades amb l'adveniment de la dictadura del General Primo de Rivera l'any 1923. És precisament a partir d'aquest moment que Miquel Ferrer i Sanxis inicià el seu treball que segueix durant els anys de la República i la guerra. El recull de discursos, d'articles o altres manifestacions polítiques dels principals líders del moment, en Macià i en Companys principalment, tot això amanit amb un recordatori dels principals fets a l'Estat espanyol i a Catalunya.

Com a cloenda del llibre, i complement d'un dels capítols, hi ha un interessant treball de Lluís Crusellas dedicat a analitzar antecedents i conseqüències dels fets del 6 d'octubre de 1934. En Crusellas, amb un estil molt característic, fa un treball interessant d'investigador i aporta com sempre documentació inèdita o desconeguda, el que sempre és enriquidor pels historiadors de la nostra trasbalsada història. Boniques i apassionades són les paraules de na Isabel-Clara Simó que presenten a Miquel Ferrer. Simó és una excel·lent novel·lista i una gran editorialista —s'hi estigui o no d'acord— i en aquest pròleg presenta aquest prolífic escriptor autor de nombroses col·laboracions als Jocs Florals de l'exili i al retornar a Catalunya ha publicat dos interessants volums: una biografia d'en Pompeu Fabra i una història de la Generalitat a l'exili, llibre que va fer sensació al seu moment.

En síntesi que ens trobem amb un llibre útil i interessant.

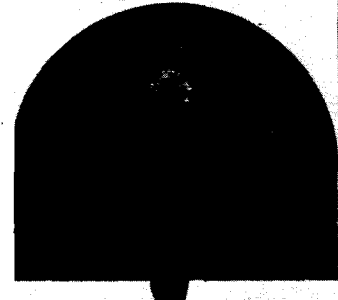
Ferran Camps

(1) L'evolució del pensament polític 1923-1939. Miquel Ferrer Sanxis. Editorial: El llamp Barcelona.

Un clàssic reeditat: Llibre d'Amic e Amat (1)

Ramon Llull

LIBRE D'AMIC E AMAT

Editorial Claret

La col·lecció "Daus" de l'Editorial Claret s'ha enriquit introduint en el seu catàleg, prou interessant, la perla de la literatura mística occidental, el "Llibre d'Amic i Amat" del nostre Ramon Llull.

No és pas la primera vegada que veu la llum aquest llibre, segregat de Blanquerna; esperem que tampoc no sigui la darrera.

A l'edició dels "Daus" d'aquest llibre, menut en pàgines i gran de contingut, hi ha dos encerts importants: primer posar en front del text original la traducció actualitzada; i segon conservar, tot el que, ni que sigui menys usual, pot oferir el regust del llenguatge de Llull.

La traducció de Miquel Peix és acurada i ens fa més assequible i entenedor el món de la poesia mística que ens és ofert per Ramon Llull amb tant mestratge i gràcia.

Tornar a editar el "Llibre d'Amic i Amat" en edició manual i a preu popular, avui que les publicacions en la nostra llengua tornen a tenir esperança, és obrir el camp de l'autèntica poesia a tota mena de lectors. És un servei qualificat que facilita la normalització del català a casa nostra.

J.L.P.

(1) "Llibre d'Amic e Amat" de Ramon Llull. Editorial Claret.

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDÀ A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

**Feia set segles que no
es construïa una mesquita
a Espanya**

Còrdova. — Pràcticament, ja està acabada, a la vila de Pedro Abad (Còrdova), la primera mesquita que s'han construït a Espanya després de set segles.

Les obres d'edificació d'aquesta mesquita començaren el dia 16 de març del 1981. El conjunt de la construcció es compon de mesquita, annexes i habitatge; ocupa una superfície de 500 m2. Aquesta construcció, es troba a 35 quilòmetres de Còrdova i al costat de la carretera N-IV Madrid-Càdis, a la cruïlla amb la carretera d'Adamuz. La situació geogràfica de la mesquita pot considerar-se privilegiada, ja que està construïda damunt d'una altiplà, que la fa visible des de la carretera.

El Moviment Ahmadi de l'Islam, compta amb més de deu milions de fidels arreu del món en plena expansió a tots els continents, fou fundat l'any 1889 a Qadian (Índia), per Hadrat Ahmad de Qadian.

El cap de la Missió Ahmadi de l'Islam a Espanya, Karam Ilahi Zafar, va arribar a casa nostra l'any 1946 i va instal·lar-se a Madrid. Després s'establí a Còrdova, la segona comunitat a Espanya.

Hom espera que la inauguració, prevista per al 10 de setembre d'enguany, aplegui en aquest lloc, milers de persones provinents d'arreu del món. La comunitat Ahmadi, con a prova de la seva fe en l'ensenyament pacífic de l'Islam col·locarà a la portalada de l'entrada de la mesquita el lema: "Amor per a tots, odi per a ningú".

Afirma el bisbe de Tuy-Vigo:

"El Papa ve a orientar, amb criteris cristians, la nostra conducta"

Vigo. — "La visita del Papa cal considerar-la, abans que res, com un moment de gràcia i d'impuls en la vida cristiana per a l'Església espanyola", escriu el bisbe de Tuy-Vigo.

En una pastoral sobre la visita apostòlica de Joan Pau II a Espanya, monsenyor Cerviño diu que "no es tracta d'un simple esdeveniment social o d'un fet polític. Es una visita pastoral, visita del Pastor Suprem a les diferents comunitats cristianes disperses pel món".

"Ve, —afegeix el bisbe— a confirmar-nos en la fe i a orientar amb criteris cristians, la nostra conducta individual, la vida familiar, els problemes socials, les relacions entre els pobles i la vida de l'Església. Ve per a animar la vida cristiana, assenyalant camins de renovació de l'Església, segons les orientacions del Vaticà II. I, concretament, a aclarir la identitat dels consagrats en el ministeri sacerdotal o la vida religiosa, la corresponsabilitat dels seglars i llur compromís apostòlic i l'obligació missionera de tot el poble de Déu."

Monsenyor Cerviño acaba invitant els seus diocesans a caminar envers aquesta visita amb il·lusionada esperança tot preparant-s'hi mitjançant la pregària dels fidels a les misses dels diumenges i una catequesi a tots els nivells sobre la

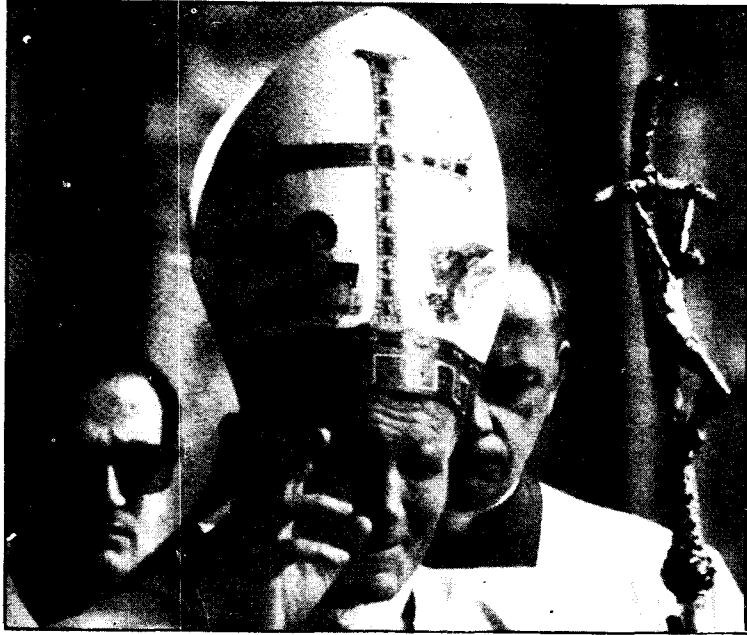

figura del Papa a l'Església i sobre la persona de l'actual Papa.

Sevilla intensifica la preparació

Sevilla. — La delegació episcopal diocesana per a la visita del Papa a Sevilla, s'ha reunit amb representants de nombroses entitats culturals i artístiques de la ciutat per tal d'iniciar la programació dels actes culturals que se celebraran amb motiu de la visita de

Joan Pau II a Sevilla.

Per la seva part, els ambients universitaris de Sevilla també s'uneixen a la visita del Papa, i han iniciat l'elaboració d'un projecte referent a la preparació espiritual i participació en els actes de la visita.

A més, la secció de Litúrgia està estudiant un projecte del rítus religiós i de la participació musical del poble en l'esdeveniment. I també ha previst, malgrat que encara no és oficial, la possibilitat que tingui lloc a Sevilla la beatificació de la germana Angela de la Cruz, fundadora de les Germanes de la Creu.

**Proposta de la
Companyia de Jesús**

**Les Conferències
Episcopals hauran
d'escollir els bisbes**

Madrid. — Davant les dificultats i moratòries que es troben en el nomenament de bisbe, la revista jesuïta "Razón y Fe" es pregunta si "no seria oportú i convenient que el Papa delegués la seva facultat d'elecció en les conferències episcopals, reservant-se només l'aprovació definitiva dels bisbes ja electes".

"Aquest sistema —afegeix la revista— seria molt més senzill, en suprimir les instàncies intermitges; pot tenir idèntiques garanties que l'usual, si més no, degut a una superior presa de consciència per part dels col·legis episcopals nacionals i això conduiria, generalment, a un millor i més cordial coneixement dels possibles candidats, sense la inevitable despenalització, que porten els informes".

Razon y Fe
A DONDE VA ESPAÑA
1000
revista hispanoamericana de cultura 1981

Jose María DE ABELLAS   José María GIL Y SUAREZ
Miguel BUSTORRE   José Luis ENRIQUETA
Manuel BARRAL DE LA ROSA   Rafael SUAREZ VILLANUEVA
Juan F. CASADO HERRERA   Nicolás DE MORA Y MORA
Luis CASADO   Manuel SAINZ

teletips

El baix rendiment escolar, un problema social

OSCA. — "I els examens dels estudiants? Els professors i els pares diuen que els resultats són deficients: hi ha massa suspensos i un baix rendiment escolar", diu monsenyor Osés.

"Estem —afegeix— davant un problema que no és estrictament juvenil sinó social, però davant un problema que repercuteix més intensament en els adolescents i els joves, els quals, a la vegada, són més víctimes que causants d'aquest. Perquè, qui són els que regeixen la societat, els que creen els mitjans d'explotació de la joventut, els que manegen els mitjans de comunicació social, que van configurant un home fonamentalment consumista? Sens dubte els adults".

Diu després: "Sento i llegeixo que l'actual sistema escolar i és en gran part, un fracàs. Jo no sóc qui per a jutjar-lo. Però em pregunto si el fracàs no està, sobretot, en el sistema social en què vivim i en el qual ens movem".

Càceres erigeix nou parròquies

CÀCERES. — Nou parròquies noves han estat erigides a la diòcesi de Càceres, amb el ple consentiment del Consell Prebisteral i el parer unànim

dels rectors interessats. En el Decret d'erecció, monsenyor Domínguez destaca que "la parròquia constitueix per a nosaltres la institució pastoral més apta perquè els sacerdots exerceixin la missió apostòlica a favor dels fidels, sobretot els que viuen en els nuclis rurals de la població".

També per decret, el Bisbe de Càceres ha erigit el Consell Diocesà per a l'Educació Cristiana, ja que —segons el mateix decret— "a la nostra diòcesi són nombroses les persones, especialment educadores i pares de família, que demanen a l'Església en aquest moments una major i més eficaç presència de servei en l'ample camp de l'ensenyament i l'educació, Estimen els qui això demanen que l'Església està en condicions d'aportar uns valors decisius per al desenvolupament de l'educació integral de les noves generacions".

Monseñor Bodet visita Espanya

Al juny del present any, acceptada la dimissió que per motius de salut va oferir monsenyor Gouet, va ser nomenat per al càrrec de Secretari general de l'O.P. de la Infància Missionera, monsenyor Henri Bodet, que venia exercint el càrrec de president del Consell Central de París, de les O.M.O.

L'obra de la Infància Missionera té la seva seu a París i es dedica a "des-

vellar progressivament en els infants una consciència missional universal i a guiar-los cap a una comunió espiritual i material amb els infants de les regions i de les Esglésies més pobres".

Acabat de nomenar, i accedint a una invitació del Director nacional, el propi passat 30 de juny va visitar Madrid per a conèixer millor el desenvolupament esplèndid que té actualment aquesta obra Pontificia a Espanya. A més del Centre nacional, va visitar el diocesà de Madrid, quedant molt complagut de tot allò que ha conegut.

L'HOAC andalusa analitza el moment actual

SEVILLA. — S'ha reunit a Pilas (Sevilla) la V Assemblea de l'HOAC d'Andalusia a la qual han assistit 110 militants representants dels 600 d'Andalusia. S'han centrat en la discussió de temes suscitat per les esmenes que les diferents diòcesis de l'HOAC d'Andalusia han plantejat a la ponència proposada per la Comissió de zona.

Els aspectes fonamentals del debat han girat al voltant de la necessitat que l'HOAC té de seguir responent, de manera efectiva, a la nova situació en que es troben a Andalusia el poble i el moviment obrer. Es vol redefinir l'espai de l'HOAC en els moments actuals, per a concloure, potser, amb la for-

mulació d'un possible projecte polític i eclesial que s'adeqüi a les exigències del poble andalús, actualment. Aquest projecte, tal com s'ha manifestat durant el debat no vol ser en cap moment alternatiu als problemes polítics i sindicals de les organitzacions obreres. La base real de l'esmentat projecte seria mantenir conseqüència amb les opcions de l'HOAC: la fidelitat doble, al Déu que es manifesta en Jesús de Natzaret i als oprimits. La concreció d'aquestes fidelitats en tasques adequades a les exigències social seria el contingut d'aquest projecte.

El debat del tema exposat ha permès concloure en la necessitat d'elaborar una hipòtesis de treball que permeti obrir causes que possibilitin aprofundiment d'aquest. En aquest sentit l'Assemblea va propiciar que es cobreixi el seu objectiu prioritari: adequar els plans de formació i la marxa dels sectors per al pròxim curs a la problemàtica debatuda. D'aquesta forma els militants podran anar aprofundir els plantejaments d'aquesta assemblea per a concloure, potser en acabar el primer any, en una assemblea que aprovaria, amb les aportacions del treball dels militants, allò que podria ser un futur projecte polític i eclesial de l'HOAC.

A l'acte de cloenda va presidir l'Eucaristia el Bisbe de Jerez, monsenyor Bellido Caro, membre de la Comissió Episcopal de l'Apostolat seglar.

DIUMENGE 25

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
12.00 GENT JOVE
13.00 TEMPS I MARCA
14.40 MIRAR UN QUADRE
15.00 NOTICIES
15.30 AUTOMOVILISME
15.45 SESSIÓ DE TARDE: "La vida futura". (1936)
17.25 DON CALZONES Y LOS CHALADOS
17.55 VIDA A LA TERRA
19.05 DE NOU: "El prisionero": "Transformación mental".
20.05 RASGOS: "General Gutiérrez Mellado".
21.00 NOTICIES
21.20 PROXIMAMENT
21.35 BENNY HILL
22.00 EL SEU TORN
23.00 CONTES I LLEGENDES: "El estudiante de Salamanca".
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIGDIA
14.10 CITA AMB... (Reposició.)
14.55 BARCELONA TVE
15.05 REPOSICIÓ

CIRCUIT ESTATAL

15.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
15.30 DIBUIXOS ANIMATS
17.00 EL GRAN HAWAI
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 LA PORTA DEL MISTERI
20.00 LEONARDO DA VINCI
21.00 COMPETICIÓ
22.00 LLARGMETRATGE: "Cumbres borrascosas". (1939)
23.50 DESPEDIDA

DILLUNS 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA

17.30 TOT I MÉS
18.30 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 LA CONQUISTA DEL OESTE
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.59 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.00 BASQUET
20.30 CONSUMO (La bolsa y la vida).
21.00 TELEDIARI
21.30 EL HOMBRE DE LA CABINA DE CRISTAL (1974)
23.40 ULTIMA EDICIÓ
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

18.58 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.00 TELENVELA
19.30 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUJOS ANIMADOS
20.15 EL VALLE SECRETO
20.45 ALCORES
21.45 CON "H": DE HUMOR: "El hotel de los líos". (1938)
23.15 ¡OH BOY!
23.45 COMIAT

DIMARTS 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA
17.30 TERCENCI A LA FRESCA
18.00 LA SAGA DELS RIUS. (Reposició.)
19.00 DESPERTA FERRO
19.25 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 LA CONQUISTA DEL OESTE
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.35 MICKY I DONALD
20.00 UN MÓN PER A ELLS
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DALLAS
23.35 ULTIMA EDICIÓ
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

18.58 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.00 TELENVELA: "Crimen y castigo".
19.30 REDACCIÓ OBERTA
20.00 BASQUET: "España-Cuba", desde Burgos.
21.30 ELS ORIGENS DE LA MAFIA
22.30 LA VISPERA DEL NOSTRE TEMPS
23.45 COMIAT

DIMECRES 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.15 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA
17.30 TAL COM SÓN
18.30 NO VAL A BADAR
19.00 ART FLASH
19.25 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 LA CONQUISTA DEL OESTE
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.35 CONTRABANDISTAS
20.00 ENCIENTROS EN LIBERTAD: Economía.
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "La casa 322". (1954)
23.15 ULTIMA EDICIÓ
23.30 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

18.43 APERTURA I PRESENTACIÓ
18.45 REDACCIÓ OBERTA
19.00 BASQUET: "España-Rusia".
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 AIXÒ S'ENFONSA
24.00 COMIAT

DIJOUS 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA

14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA
17.30 OPINIÓ
18.00 CITA AMB...
19.00 REPOSICIÓ
19.25 ARA NOTICIES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 EN TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 VERANO AZUL: "El encuentro".
17.00 L'ESTEL BLANC
17.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.35 ACAMPADA
20.00 ART DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 COSMOS
22.40 RAMON I CAJAL
23.40 ULTIMA EDICIÓ
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

18.45 APERTURA I PRESENTACIÓ
19.00 TELENVELA: "Crimen y castigo".
19.30 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUJOS ANIMATS
20.15 BARRERAS
20.45 ZARABANDA
22.00 CICLO: Lo que Vd. no ha visto de Gene Kelly: "Y con el diablo somos tres". (1952)
23.45 COMIAT

DIVENDRES 30

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 VEUS I FORMES
14.00 TROBADA
14.25 MIGDIA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 ESPAI XX
16.15 ALTRES COSES
18.00 UN MÓN FELIÇ?
18.30 NOSALTRES
19.00 VEUS SENSE VEU
20.00 DE PELICULA
20.30 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 FESTIVAL DE JAZZ
22.35 SEQUENCIES DEL MÓN
23.35 TERRA SENSE FRONTERES
00.20 ULTIMA EDICIÓ
00.35 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

17.58 APERTURA I PRESENTACIÓ
18.00 HIPICA
19.00 REDACCIÓ OBERTA
19.30 LA ABELLA MAYA
20.15 LA CLAVE
00.30 COMIAT

DISSABTE 31

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

12.00 QUITXALLA. (Reposició.)
12.30 XOCOLATA DESFETA. (Reposició.)

CIRCUIT ESTATAL

13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 PARLAMENT
15.00 NOTICIAS
15.35 PRIMERA SESSIÓ: "Malaca". (1949)
17.20 LA PANTERA ROSA
17.50 HISTORIAS DE LA HISTORIA
18.55 CHARLOT
19.30 BLA, BLA, BLA
20.00 VERITAT O MENTIRA
20.30 PER ART DE MAGIA
21.00 NOTICIAS
21.20 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE: "El furor y la codicia". (1972)
00.30 DARRERES NOTICIES
00.40 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIGDIA
14.10 TELE-ESTIU
14.55 VISUAL

CIRCUIT ESTATAL

15.28 AVANÇAMENT INFORMATIU
15.30 POPEYE
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.15 LOU GRANT: "La ejecución".
20.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
21.00 ESTRENOS TV: "¡Grita, linda Peggy! (1973)
22.15 CONCERT-2
01.00 COMIAT

CADECA

Lliurament de trofeus

Fou un acte alegre i jovial el de l'altre dia, al Restaurant Picadero de la Ronda Sant Pere, 7 on celebraren el final de la temporada esportiva amb el lliurament de trofeus (en requadre el marge llegiu els guanyadors).

Quan els nostres directius donaren els valuosos guardons al delegat o al capità de cada club, hi hagueren entusiastes aplaudiments, tothom satisfet que un company recollís la recompensa als esforços de tota una temporada.

Un refresc i les corresponents "tapes", foren el bon complement d'aquest acte emmarcat pels nous posters de CADECA, que foren molt ben acollits.

"LLIURAMENT TROFEUS" AFECCIONATS LLIGA

Campió: At. Torrasa
Sub-campió: Universal
AFECCIONATS COPA
Campió: Ritmo
Sub-campió: Eureka
Màxim golejador: Cadaqués

Mínim golejat: At. Torrasa

JUVENILS LLIGA

Campió: La Paz
Sub-campió: At. Bellvitge

JUVENILS COPA

Campió: Mestral
Sub-campió: La Paz

INFANTILS LLIGA

Campió: Gimnasio Mercantil
Sub-campió: Júpiter

INFANTILS COPA

Campió: Amàpola
Sub-campió: Condal

Màxim golejador: Mercantil

Mínim golejat: Mercantil

BENJAMINS GRUP "A" BARCELONA

Campió lliga: San Gabriel
Sub-campió: La Damm

Campió lliga: Casanovas
Sub-campió: Condal

BENJAMINS GRUP "B" BARCELONA

Campió copa: San Mori
Sub-campió: Veteranos Catalunya

BENJAMINS GRUP LLOBREGAT

Campió copa: Escola Gavà
Sub-campió: Peña Barcelonista San Feliu

Campió lliga: Peña Barcelonista Martorell

Sub-campió lliga: Terlenka

GRUP MARESME BENJAMINS

Campió lliga: Premià
Sub-campió lliga: Badalona

Campió copa: Masnou
Sub-campió copa: Salle Premià

BENJAMINS GRUP "A" VALLES

Campió lliga: Mercantil
Sub-campió: Sabadell

BENJAMINS GRUP "B" VALLES

Campió lliga: San Julián
Sub-campió: Escoles Pies Sabadell

Campió copa: Llano
Sub-campió: Campoamor

BENJAMINS TROFEU COMARQUES CATALANES

Campió: Mercantil
Sub-campió: San Gabriel

Cultura, sí i endavant

Ara ha fet tres anys que molts s'estranjaren que CADECA, l'anomenada CADECA-2, parlés de Cultura i a més, ho fes. I així s'han anat obrint les biblioteques itinerants, anomenades així, perquè els llibres que durant un mes es llegeixen en un club a l'altre mes es llegeixen en un altre i successi-

vament la cosa va rodant. És un sistema que agrada i apropa més cap a la germanor i també és una forma operativa de relacionar-se entre si els Centres agrupats.

Cap a la nova temporada, a la tardor propera, ja ens preparam per establir

noves aules de cultura, que portaran a nous indrets aquest camp d'actuació de CADECA, que poc a poc introdueix en el món de la cultura que bona falta fa, a molts nois d'una generació que s'ha d'acostumar a llegir ja que per ara són pocs els que ho fan.

CADECA

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya
Cristiana

Nom i cognoms .....

Adreça ..... Població .....

D.P. ....

Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

Inclou un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc / Caixa .....

Agència .....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a

nova ordre, en la meua llibreta / compte n. ....

Lloc ..... Data .....

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, c/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

AI "CAVALL FORT" hi ha una llició per a nens i nenes amb premis de "la Caixa".

una llició
amb premi

patrocinat per
CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

- EL METGE EM VA DIR QUE PASSEGÉS A POC A POC.

- DEIXA'M PLEGAR: JA HE TREBALLAT PROU.

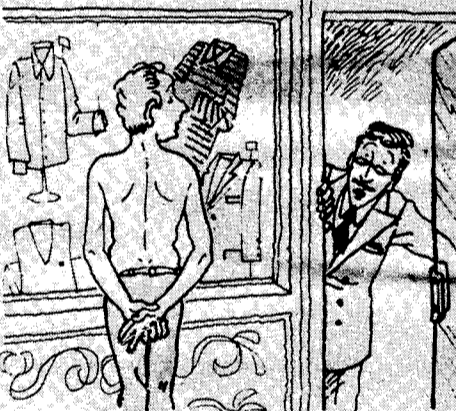
Voleu participar en el sorteig dels premis següents?

Una bicicleta DERBI
Una bossa d'esports
Un loc de tennis
Uns patins
Un joc de sobretaula

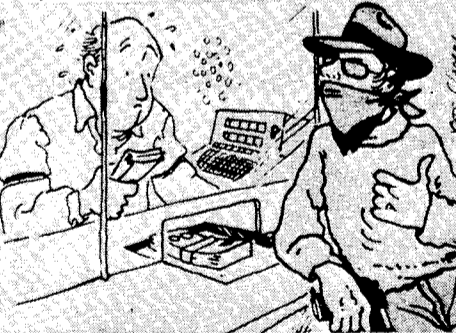
Afegint la terminació **-ment** a la forma femenina d'un adjectiu obtenim un adverbi de manera: **clara, clarament; ràpida, ràpidament; decent, decentment.** Molts d'aquests adverbis tenen formes equivalents que no són derivats. Així, **escassament** equival a **poc, realment a de debò, necessàriament a per força.**

- HI VENIU SOVINT, AQUI'?

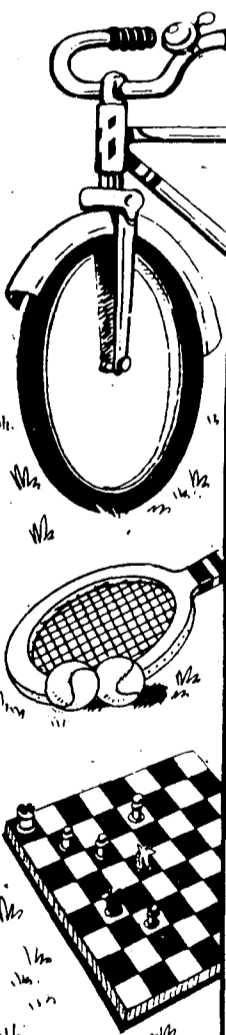
- NO, GRÀCIES, NOMÉS ESTAVA MIRANT.

- DE PRESSA, QUE M'ESPERA EL TAXI A LA PORTA.

- VOLS DIR, TU, QUE NO L'HEM CARREGAT MASSA?

Cada una de les frases que il·lustren els dibuixos d'aquesta pàgina conté un adverbi que té el mateix significat que un dels següents adverbis acabats en **-ment**: **freqüentment, excessivament, suficientment, ràpidament, lentament i solament.** Copieu aquestes frases en un full de paper, després d'haver-hi substituït l'adverbi (o l'locució adverbial) pel mot derivat que li correspongui dels que acabem d'indicar, no us hi deixeu el vostre nom i la vostra adreça, i aneu-lo a dur a qualsevol de les sucursals o agències de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Entre totes les respostes correctes rebudes "La Caixa" sortejarà els premis indicats al cap de la pàgina.

Solució i guanyadors del concurs n.º 461. — Llet (lacti). Llum (lumínic). Llavi (labial). Lluna (lunar). Llàgrima (lacrima). Lletra literal. Llebre (lepòrid). Llaurar (laboral). Llana (lanar). Llei (legal). Llengua (lingual). Llac (lacustre).

Jordi Martí i Ferrer, de Reus (una pilota de futbol). Ariadna Arnés i Novau, de Barcelona (una nina de drap). Germans Arcas i Argemí, de Terrassa (un joc de sobretaula). Anna Mas i Fusté, de Cervera (una bicicleta Derbi). Estel Rabau i Solà, de Figueres (uns patins).

PATROCINAT PER: CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"